SVOBODA

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 123. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 30, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го ЧЕРВНЯ 1992. Ч. 123. РІК XCIX.

Посвячено резиденцію представника Президента

Київ (УНІАР, ПС УРП). — Тут у середу, 17-го червня, близько 70 вірних з числа противників Митрополита Філарета вже не вперше намагалися захопити приміщення Київської Митрополії УПЦ. Очолили групу Архиєпископ Житомирський Йов, Єпископ Тернопільський Сергій та колишній єпископ Іонофам. Передбачається, що до Києва 20-го червня прибуде Митрополит Володимир, якого в Харкові обрали на Первоієрарха УПЦ. Резиденцію Митрополита Філарета вдалося відстояти за допомогою міліції.

Відбулася в Києві ще одна незвичайна подія. Вперше посвячено приміщення державної установи, а саме: нову резиденцію представника Президента Івана Салія. Тобто, приміщення, яке раніше належало міському комітетові партії. Освячення здійснили спільно ієрархи УАПЦ та УПЦ.

Рада у справах релігій при КМ України оприлюднила заяву, у якій сказано, що від жовтня 1990 року УПЦ є незалежна, має свій статут, яким встановлено відповідні правила і статут цей затверджений на Земському Соборі УПЦ та зареєстрований Радою в справах релігій на підставі закону України, якого повинні дотримуватися всі члени церков, в тому числі і єпископи. Хоч факт розколу УПЦ є внутрішньою справою Церкви, але він може загострити внутрішню обстановку в Україні. Скликання в Харкові Собору за вказівкою з Москви розцінено як порушення згаданих вище законів і канонів УПЦ, тому рішення його не можуть бути визнаними офіційною владою.

Президія ВР України ухвалила заяву, у якій сказано, що зібрання єпископів у Харкові призвело до чварів та конфліктів в УПЦ. „Українська держава не втручається у справи Церкви, але і не дозволяє діяти всупереч статуту того чи іншого релігійного об'єднання, зареєстрованого згідно з законом". Президія Верховної Ради України закликала священство та вірних УПЦ не ускладнювати обстановку в Україні.

Відбувся установчий з'їзд „Нової України"

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 26-го червня, у колишньому санаторії ЦК КПУ, що в Пущі-Водиці відбувся установчий з'їзд громадсько-політичного об'єднання „Нова Україна". Головною метою його діяльності є невідклад не проведення економічних реформ. На з'їзд прибули 279 делегатів від 23 областей України і Республіки Крим. Від оргкомітету з вступним словом виступив народний депутат України, лідер Партії демократичного відродження України (ПДВУ) Володимир Філенко. Він повідомив, що з цього моменту Рада засновників об'єднання „Нова Україна" складає свої повноваження і оголосив про відкриття з'їзду, який розпочався співом гимну „Ще не вмерла Україна".

З доповідью на тему „Перспективи ринкових перетворень та розвитку підприємництва в Україні" виступив віце-прем'єр міністер економіки Володимир Ланодий. Співдоповіді виголосили заступник Голови ВР України Володимир Гриньов, Володимир Філенко, міністер охорони навколишнього середовища Юрій Щербак та член Ради засновників Володимир Щербина.

Промовці були єдині в тому, що економіка України знаходиться в глибокій кризі і що нинішній уряд неспроможний на радикальні економічні реформи.

УНС ПІДТРИМУЄ УАПЦЕРКВУ

В. Пастушок вітає Патріярха Мстислава

Бавнд Брук, Н. Дж. — Головний радний Українського Народного Союзу Василь Пастушок від імені головного предсідника Уляни Дячук і Головного Уряду УНС вручає первоієрархові Української Автокефальної Православної Церкви, Патріярхові Київському і всієї України Мстиславі 2,000 дол. на потреби консисторії та Центру культури.

Вручення відбулося на 13-му Соборі Української Православної Церкви в Америці 21-го травня в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

В Менор коледжі встановлено Фонд ім. О. Вовка

Дженкінстаун, Па. — Президент, Сестра Марія Кекілія, ЧСВВ, повідомляє, що в Менор Джуніор коледжі встановлено пам'ятний стипендійний фонд ім. Олександра Вовка. Ця нова стипендія головним чином буде оплачувати студії студентам з України, які прибуватимуть на студії до Менор коледжу.

Додаткові інформації про цю стипендію і багато інших можливостей про стипендії можна довідатись у бюрі фінансової допомоги Менор Джуніор коледжу, тел.: (215) 884-2216.

Менор Джуніор коледж — це приватний, католицький, коедукаційний, дворічний коледж, заснований Сестрами св. Василія Великого у 1947 р.

УВАН в Канаді обрав нову управу

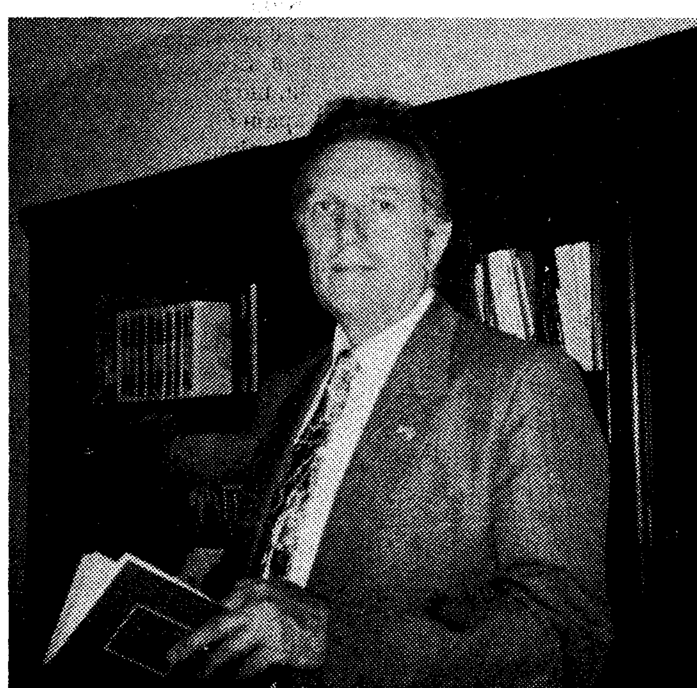
Вінніпеґ, Канада (М. Г-о). — 20-го травня 1992 р. у Вінніпеґу, в приміщенні КУК, відбулися трирічні звітуючі загальні збори Української Вільної Академії Наук в Канаді, яка веде свою працю вже з 1949-го року. Кожних три роки відбувається перевибір головної управи. В цьому році її очолив проф. Михайло Тарнавецький, а секретарем став проф. Ярослав Розумний. УВАН має три відділи, які очолили: проф. Іраїда Тарнавецька гуманістичний, проф. Олег Ґерус — історичний і проф. Остап Гавалешка — фізико-математичний. Відповідальній за бібліотеку залишилася мгр Оленка Негрич, а за архів і музей мгр Софійка Качор. Фінансовим секретарем, який має за собою довгі роки примірної праці, залишився інж. Андрій Качор. Заступниками президента були вибрані о. д-р Олександер Баран (уступаючий президент), д-р Борислав Білаш і д-р Юрій Книш.

До Головної Управи увійшло п'ять членів, а саме: д-р Петро Воробій, д-р Михайло Марунчак, д-р Петро Потічний, д-р Орест Цап, д-р Юрій Чучман. До Контрольної комісії увійшло трьох членів: о. д-р Степан Ярмусь (голова), д-р Леонід Молодожанин та о. проф. О. Кравченко — члени. УВАН нараховує 44 дійсних членів, 16 членів кореспондентів та 6 членів співробітників. В звітуючому триріччі Головна управа видала з більших праць англійською і українською мовами два збірники, присвячені Тисячоліттю Християнства в Україні; два томи „Історії українців Канади" авторства д-ра М. Марунчака (976 сторінок), продовжується праця над „Руською Правдою"; йде підготова до конференції та видання збірника „Століття

(Закінчення на стор. 3)

„СКІЛЬКИ ТРЕБА СИЛИ СМІЛО ВІДДАМО ЗА ПРАВДУ..."

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Р. Руденко). — Не часто відвідують нас журналісти з України, та час не стоїть, обмін між діяспорою і краєм пожвавішав. І ось, у товаристві Ірени та Олега Федишиних, до редакції завітав член Спілки журналістів України, заступник голови пресового центру Верховної Ради України Леонід Федорук.

Леонід Федорук

Ім'я його в діяспорі мало відоме, бо починав він свою кар'єру не у високих інстанціях, а в звичайному колгоспі. Однак ще хлопчиком працював бригадиром, бо односельчани вже тоді помітили його здібності. Тодіж почав писати вірші, які з задоволенням друкувала районна газета. Та життя його нічим не різнилося від життя інших провінційних юнаків. Закінчив агрономічний технікум, відслужив у совєтській армії, почав працювати в обласній газеті, але що старшим ставав, то критичніше дивився на свої поезії, тому припинив їх писати й зайнявся журналістикою. Працював у шахтарській газеті в Павлограді й водночас навчався на філологічному факультеті Дніпропетровського університету, після закінчення якого почав працювати в обласній газеті. Згодом його запросили на працю в республіканську газету „Радянська Україна" і він переїхав до Києва. Наспіла гласність, „Радянська Україна" стала „Демократичною Україною". Нарешті можна було писати про давно наболіле. Звичайно, не відразу. Не всім це подобалося, але перебудова не стояла на місці. Треба було широко інформувати населення, пробуджувати його від багаторічної інертности, і в 1988 році йому запропонували перейти на роботу до Верховної Ради. Виникла потреба створити при Верховній Раді пресову службу. Вона з'явилася тільки завдяки тим змінам, що настали у Верховній Раді, яка нині є багатопартійною і відкритішою, виникла потреба краще висвітлювати працю парламенту. Щоб народ міг почути кожну думку та оцінити хто є хто, у Верховній Раді створили пресовий центр.

— Нас покищо тільки п'ять осіб. Очолює пресовий центр один з колишніх керівників УКРІНФОРМу Адам Войтович. А я вже два роки працюю його заступником. Мені подобається не тільки праця, але й знайомство з новими людьми, мужніми і працьовитими. Вони фактично перебудовують

(Закінчення на стор. 3)

В ПОНЕДІЛОК ЗАКІНЧИВСЯ ТЕРМІН УЛЬТИМАТУМУ ООН СЕРБАМ

Сараєво. — Минулої п'ятниці Рада Безпеки ООН заявила, що коли серби не припинять обстрілу Сараєва і не передадуть гармати і міномети силам ООН протягом 48 годин, то ООН буде змушена „застосувати інші заходи, потрібні для доставки вантажів гуманітарної допомоги багатостраждальному населенню Сараєва". Відомо, що в суботу обстріл ще продовжувався.

Деякі дипломати вважають ймовірним, що найближчим часом проти сербських воєнних формувань в Боснії буде вжито силу, водночас очікується, що до складу міждержавних частин ввійдуть і американські військовослужбовці. В Лісбоні керівники 12 країн Европейської спільноти погодилися підтримати застосування сили, якщо це буде єдиною можливістю для доставки гуманітарних вантажів у Сараєво.

Надії на допомогу Заходу посилилися після того, як Боснію відвідав президент Франції Франсуа Міттеран. Він мав зустріч з представниками сербів і хорватів, заявивши, що сараєвське летовище має бути негайно відкрито.

Канадський генерал Люїс Мек Кензі, командуючий контингентом „голубих касок" в регіоні, повідомив у неділю з боснійської столиці, що обстріл дещо стих. За його словами, є якісь підстави чекати, що на цей раз серби підуть на поступки. Принаймні лідер боснійських сербів Радован Караджич наказав своїм військам вивести все озброєння з району летовища, однак цього замало, бо Рада Безпеки висунула умову, щоб важкі гармати, міномети і ракетні установи були передані в розпорядження миротворчих сил ООН до 8 год. ранку в понеділок. Караджич заявив, що його формування готові виконати всі умови, однак його обіцянки не мають ваги, оскільки він уже не один раз давав їх і щоразу порушував.

В суботу у Беґрад приїхав кронпринц Александер Карагеоргієвич — наслідник югославського трону. Він сподіється бути коронованим і своєю волею припинити кровопролиття на Балканах, перетворивши Сербію в „справді демократичну країну". Кронпринц зустрічали до трьох сотень сербських монархістів. В своєму першому інтерв'ю Александер заявив, що передусім хоче вивчити сьогоднішні проблеми Сербії.

Росія зміцнює кордони

Москва. — Геополітичні тенденції, що виникли після розпаду СССР, поставили перед Росією нові завдання у справі охорони своїх кордонів. Найближчою з них для російських прикордонних військ, формування яких проводиться згідно з указом президента Бориса Єльцина з 12-го червня, буде організація охорони кордону з державами Прибалтики і Азербайджаном. Про це була мова на пресовій конференції, що відбулася в міністерстві безпеки Російської федерації. Виведення прикордонних військ, взятих під юрисдикцію Росії, які зазнають в цих державах тиску, встановлення нового кордону повинно відбутися на підставі відповідних угод. Паралельно будуть вирішуватися справи військовослужбовців.

У пресовій конференції взяли участь перший заступник міністра безпеки Росії генерал-лейтенант Микола Голушко, заступник міністра, командуючий прикордонними військами Російської федерації генерал-лейтенант Владімір Шляхтін та інші керівники міністерства безпеки Росії й прикордонних військ.

Відповідаючи на запитання, чи будуть виведені прикордонні війська, взяті під юрисдикцію Росії, з Грузії яка не є членом СНД, В. Шляхтін сказав, що ця держава таке питання не порушувала. Разом з тим він підкреслив проблематичність встановлення кордону з Азербайджаном: на кордоні Дагестану і Азербайджану проживає лезгинський народ, який у цьому випадку може бути розділений не лише національно-територіяльними рамками, але й прикордонними межами.

На пресовій конференції знову була висунута теза про „прозор" кордони між державами Спільноти при тісному співробітництві відповідних установ незалежних держав.

РЕЗУЛЬТАТИ ЗУСТРІЧІ Л.КРАВЧУКА З Б. ЄЛЬЦИНОМ БУЛИ УСПІШНІ — КАЖУТЬ ОБИДВІ СТОРОНИ

Дагомис, Росія (УНІАР). — Як повідомляє пресова служба президентів Росії та України з 23-го червня, про російсько-українські переговори на вищому рівні, обидві сторони домовилися про розроблення і наступне укладення повномаштабного політичного договору, який служитиме правовою основою для розвитку дружніх, рівноправних взаємин. Тепер підписано угоду про дальший розвиток міждержавних стосунків. Учасники зустрічі погодилися активізувати свою взаємо-спільно докласти всіх зусиль, щоби погасити міжнаціональні конфлікти у районах, які зачіпають інтереси обох держав. Обидві сторони погодилися також обопільно обороняти інтереси українців, росіян і громадян інших національностей у своїх країнах. Україна та Росія домовилися зберегти принципи відкритості державних кордонів при поетапному запровадженні митної контролі, узгідненої з міждержавними стандартами, крім того громадянам обох держав буде гарантовано вільний і безвізовий доступ, як в Росію, так і в Україну.

У військовій галузі обидві сторони погодилися з існуючими угодами, що визначає статут стратегічних сил Співдружності Незалежних Держав. Також домовилися довести справу до якнайшвидшої ратифікації Лісбонської угоди щодо стратегічних наступальних озброєнь. Росія і Україна погодилися, у взаємних розрахунках виходити з цін світового ринку. З'ясовано принципи переходу України до власної валюти. З огляду на активізацію і консолідацію неокомуністичних, екстремістських сил обидві країни підтвердили рішимість захищати демократію та йти шляхом радикальних політичних і економічних реформ.

Повернувшись з Дагомису до Києва Президент України в інтерв'ю українському телебаченню заявив: „За загальною думкою російської і української делегацій це був переломовий момент у стосунках між Україною і Росією. Нам вдалося вивести наші стосунки з Росією на міждержавний рівень, тобто на найвищий рівень стосунків.

Ми вирішили майже всі економічні проблеми. Ми прийшли до висновку, що Росія і Україна мають впливати не тільки на розвиток своїх власних стосунків, а мають впливати на процеси, які відбуваються за межами наших двох держав — на подолання конфліктів, які виникають на наших кордонах. Почалася нова сторінка у вирішенні проблем Чорноморської фльоти. Росія і Україна будуть утворювати фльоти російську і українську. Ми не торкалися процентів, буде окрема угода і все це буде вирішено. Ми зі задоволенням повернулися до Києва", — заявив Президент Л. Кравчук.

Европейська Рада констатує нестабільність у СНД

Лісбона. — Тут 27-го червня на сесії Европейської Ради на рівні керівників держав та урядів країн ЕЕС виступив голова Европейського парламенту Еґон Клепш. Торкнувшись ситуації у Східній Европі Клепш заявив, що розпад совєтської імперії порушив рівновагу у світі. „Нестабільно розвиваються і події в СНД. Допомога країнам цієї Співдружности надзвичайно важлива, як у рамках ЕЕС, так і в рамках „групи-24", заявив Еґон Клепш і повідомив, що в липні відбудеться ряд країн СНД та зустрінеться з керівниками парламентів Білорусії, Росії та України.

Тим часом у Мінську 26-го червня відбулася нарада керівників урядів Співдружности Незалежних Держав (СНД). На порядку денному стояло 21 питання, головне з яких — координація дій і захист інтересів держав рублевої зони на випадок введення національної валюти. Перший віцепрем'єр України Костянтин Масик заявив, що Україна зацікавлена в єдиному інформаційному просторі, однак телевізійні передачі програми „Останкіно" не сприяють зміцненню Співдружності. З цієї причини, без вироблення статуту телерадіокомпанії, угоду про створення міждержавної телерадіомовної компанії Україна підписувати не буде.

В АМЕРИЦІ

У СЬОГОДНІШНЬОМУ зміненому політичному світі, з якого щезла комуністична загроза, а економіка в ЗСА ще не піднялася на висоту своїх завдань і через те наражена на різного роду громадські заворушення, виникла криза провідних особистостей, що в свою чергу стало загрозою перевибору президента Джорджа Буша. З уваги на це Президент Джордж Буш дав у Білому Домі довше інтерв'ю де обширно пояснив чому саме він пропонує та вірить, що йому американські виборці довірять провід державою на наступних чотири роки. На кінець своїх обширних вияснень Президент сказав: „В кінцевому заключенні люди самі скажуть кому сидіти в цьому кріслі. Хто до цього надається, хто має для цього відповідне знання і практику та кому ми можемо довірити країну".

У ВАШІНҐТОНІ Ричард Дарман, директор бюджету уряду президента Джорджа Буша почав систематичну критику представлених економічних плянів обидвох кандидатів у президентських виборах — демократичного Билла Клінтона та незалежного Росса Перо. Він скритикував їхні пропозиції, як надто загальникові, обіцянки без жодних конкретних запевнень, які дуже мало зможуть допомогти у зменшенні щорічного 400 біл. бюджету. Р. Дарман уважає, що обидва кандидати представили не серйозні пропозиції тільки на те, щоби здобути голоси, бо вони звучать добре, як їх виголошувати, одначе ні одні, ні другі обіцянки не базуються на конкретних цифрах.

ВІДПОВІДЬ НА ВІСТКИ в пресі про те, що Росс Перо наймав приватних слідчих, щоби винаходити шкідливі відомості про Джорджа Буша, як він був віце-президентом, офіційні чинники передвиборчої кампанії президента Дж.Буша заявили, що це вказує на непомірні потягнення зі сторони Р. Перо та про його неповагу американських законів.

У СВІТІ

В СЕРЕДУ, 24-ГО ЧЕРВНЯ, американський генерал Джан Шалікашвілі офіційно вступив на пост командуючого об'єднаними силами НАТО в Европі, замінивши генерала Джана Р. Ґелвіна. Шалікашвілі народився у Варшаві, відтак еміґрував з родиною до ЗСА, закінчив університет Бредлі в Іллиної, дістав вчений ступінь у ділянці міжнародних стосунків у вашінґтонському університеті імені Джорджа Вашінґтона.

В СЕРЕДУ, 24-ГО ЧЕРВНЯ, в Словаччині оголошено, що прем'єр-міністром республіки знову став лідер словацького національного руху Владимір Мечіяр. Чеські коментатори відразу висунули припущення, що з приходом Мечіяра до влади в Словаччині посилиться тенденція до розділу Чехо-Словаччини на дві держави. До складу кабінету Мечіяра ввійшло 14 міністрів.

В СЕРЕДУ, 24-ГО ЧЕРВНЯ, уряд Франції відхилив пропозицію Тріполі видати двох лібійських терористів або ООН, або Арабській Лізі, після чого яких їх буде віддано до суду. Представник міністерства закордонних справ Франції повідомив, що Париж виступає за суворе дотримання санкцій, накладених на режим Муаммара Кадафі Радою Безпеки ООН. Головна умова залишається та сама: Лібія мусить видати терористів Великобританії або З'єднаним Стейтам.

РАДА РЕСПУБЛІКИ російського парляменту прийняла у середу, 24-го червня, закон „Про федеральні органи безпеки". Він гарантує громадянам захист від посягання органів безпеки на права і свободи особи. Вперше за цими органами встановлюється контроля з боку парляменту, президента і прокуратури. Адміністративні повноваження органів безпеки зведено до мінімуму.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Україна і Росія — співжиття і компроміси

Борис Єльцин і Леонід Кравчук зустрічалися впродовж двох днів у Дагомисі Краснодарського краю, недалеко Сочі, і провели наради, про зміст яких дізнаємося згодом. До речі, Сочі — одне з улюблених місць відпочинку кремлівських володарів, яке, проте, декому з них не принесло щастя. Нікіта Хрущов перебував на вакаціях у Сочі і його відсутність у Москві використав Леонід Брежнєв для заочного обвинувачення в економічному „шкідництві" (невдача з пересаджуванням американської кукурудзи на пісковатих „цілинних" землях). Хрущова позбавили влади. Поїхав у Крим Міхаїл Ґорбачов, і його особисті й партійні приятелі зрадили його та провели у Москві путч, невдача якого започаткувала кінець кар'єри Ґорбачова, упадок влади партократії і розвал імперії. Цим разом Сочі було ласкавіше для двох президентів. Перед нарадами з Кравчуком Єльцин заявив журналістам, що ті наради не будуть легкі, але напевне знайдеться компроміс або тимчасова розв'язка і не буде такого, щоб хтось казав, що Росія і Україна опинилися на порозі війни — чого ніколи не буде. Мудра заява. На цьому місці вже не раз була мова, що під кінець XX сторіччя не можна розв'язувати конфлікти між такими державами як Росія й Україна, бо це була б катастрофа для кожної з тих двох держав. Очевидно, мілітарно Росія куди сильніша, ніж Україна, але війна проти України в ім'я створення „великої Росії" спричинила б їй повну міжнародну ізоляцію, на що вона не може дозволити собі.

У розмовах Єльцина й Кравчука напевне була мова про економіку у кожній з їх країн, про трудність заведення в Україні незалежної валюти проти волі й інтересів державного банку у Москві, про проблему Криму, Чорноморської фльоти, про заколот у Молдові, де румунська національна більшість не може згідливо жити з українською і російською меншинами, про армію України та російських військовиків в Україні — і про все інше, що турбує Росію й Україну. У кожній з тих складних проблем треба знайти компроміс або тимчасову розв'язку, бо ні одна з них і всі вони разом є дрібницею у порівнянні з катастрофою, яку обом тим країнам принесла війна. Є в Росії ще багато людей, які не привикли до факту, що Україна стала самостійною. Є російські недіпимці, є ще багато комуністів, які мріють про повернення партократії в одній неподільній Росії під будь-якою фірмою. Але можна здогадуватися, що навіть колишній російський генерал Александер Руцкой, який здобув собі опінію найбільш реакційного члена державної верхівки у Москві, навіть він розуміє, що піти війною проти південного сусіда, що його державність визнали понад 120 держав світу — це, на дальшу мету, — самогубство.

„Українські люди в діяспорі більше турбуються проблемами побудови держави над Дніпром, аніж тамошні наші земляки", — до такого переконання прийшло багато українців в Америці, які їздили в Україну і недавно вернулися відтіль. Уряд і Верховна Рада не в силі створити державний апарат так швидко і добре, щоб не було тих прикрих явищ, які там настали. Хабарництво, злодійство, розбишацтво, небезпека одній людині виходити увечорі на вулицю чи сідати одинцем до таксівки — це речі, яких нема у культурному, цивілізованому і безпечному Заході. Нема ще льояльної до уряду здисциплінованої поліції, нема ще зукраїнізованої митної служби, нема ще рідного війська ані окремої валюти. На запит Іванові Драчеві, який недавно відвідав Український Народний Союз, як довго ще триватиме в Україні хаос, він по-філософськи відповів: „Не такий то вже великий хаос". Але хаос ще є. І раз-у-раз треба повторювати, що слід не гудити, а подивляти Леоніда Кравчука і Верховну Раду і ввесь уряд, що впродовж півроку від референдуму і за неспосна один рік від проголошення самостійности так є, як є. І не гудім Єльцина та Росію, бо це сусіди, які є і будуть. Треба впорядковувати власну хату та ладити з усіма сусідами на базі компромісів, бо такий Божий і людський закон.

Єльцин і Кравчук разом запросили Едуарда Шеварднадзе, лідера Грузії, на спільну конференцію, щоб розв'язати проблеми, які турбують Грузію і які спричинили ненормальний стан, що з усіх колишніх 15-ти республік СССР — Грузія є єдиною усамостійненою країною, державність якої все ще не визнала Америка ні інші країни світу. Вияснення того спільного затримання — добрий знак доброї співпраці Росії й України.

Михайло Паламар

ЛЬВІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ — НАЙСТАРШИЙ В УКРАЇНІ

На основі німецьких, польських і українських джерел „Енциклопедія Українознавства" дає відомості про Львівський університет, який заснував австрійський цісар Йосиф II 1784 року з латинською й німецькою мовами навчання та чотирма факультетами для місцевого населення, бо з 1772 року західні землі України належали до Австрії й Львів був столицею Коронного Краю Галичини і Володимирії — найбільшої провінції Австрійської імперії. Того ж року, коли був заснований Львівський університет, до Львова перенесено з Відня — столиці Австрійської імперії — „Барбареум", тобто семінарію для вищої освіти греко-католицьких кандидатів духовного стану.

Три роки після появи Львівського університету був заснований у Львові „Студіюм Рутенум" — філософсько-богословський інститут з українською викладовою мовою, де професорами, як і в університеті, були також закарпатці та галичани. З 18.7 року Львівський університет мав назву імени цісаря Франца I, де в 1849 році була відкрита катедра української мови й літератури. Тут викладав і Яків Головацький — член відомої „Руської трійці", а 1862 року був заснований також правничий факультет з викладами українською мовою. Поляки тоді мали свій університет у Кракові, який також належав до Австрійської імперії після третього поділу Польщі в 1795 році.

Після невдалих повстань польська шляхта з часів „Весни народів" (1848) почала шукати дипломатичних зв'язків у Відні та робити спроби впровадження польської мови поруч українських катедр до Львівського університету. В тому часі у Львові вже появилися українська преса („Зоря Галицька", щоденник „Діло") та відродилося львівське міщанство, бож найстарше львівське братство при церкві св. Успення відоме ще з 1403 року, яке заснувало українську школу 1586 р. та одержало за поширення української науки титул „Ставропігійського" братства від антіохійського патріярха Йоакима. Тут львівське братство видавало й шкільні підручники старою українською мовою, а Галичина ще з часів Ярослава Осмомисла (1153–1187) була одним з найбагатших князівств, будучи далі на захід від степів північного Причорномор'я та Приозів'я, де часто нападали кочовики зі Сходу.

Опісля Галицько-Волинська держава була високої культури й цивілізації тих часів, маючи зв'язки зі Заходом та будучи властивим спадкоємцем Київської Руси-України, початки якої подають археологічні відомості, бож світової слави Трипільська культура розвивалася від Київщини до північних побереж Чорного моря ще в новій кам'яній добі, а грецький історик Геродот описав королівства на українських землях в V столітті до Христа.

В Австрійській імперії були й демонстрації українських студентів проти впровадження польської мови до львівського університету. Українські посли галицького сейму та представники Віденського парляменту також творили обструкції під час урядових засідань. З початком XX століття почали появлятися відомості (які підхопили й деякі чужі видавництва), що „Львівський університет „постав з Львівської Єзуїтської Академії, заснованої 1661 р. королем Яном Казиміром, хоч її затвердив польський сойм, а саму Академію скасовано 1763 р."(„Енциклопедія Українознавства"). Вже була згадка, що з 1817 року Львівський університет носив назву цісаря Франца I, яка залишилася аж до кінця Австрійської імперії, 1918 року.

Крім всіх трудностей, переговори привели до порозумінь галицьких українських послів з галицьким намісником графом Казіміром Бадені. Були тут зроблені й деякі поступки, головно дозвіл австрійського цісаря 1892 року на відкриття катедри східньоевропейської історії, яку 1894 року очолив абсолютент Київського університету Михайло Грушевський.

Між іншим, двадцять років після заснування Львівського університету, царська влада дала дозвіл на відкриття Харківського (1804) й Київського університетів (1834).

Після Першої світової війни більшість західних українських земель була прилучена до Польщі, й Львівський університет одержав ім'я вже згадуваного польського короля Яна Казіміра.

Але на початку Другої світової війни, в 1939 році, українські західні землі були приєднані до центральних земель України (УССР) і Львівський університет одержав нову назву — „Львівський державний університет ім. Івана Франка", що залишилась і до сьогоднішнього часу.

Андрій Качор

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО КРЕДИТ АБО ПОЗИЧКИ?

Саме тепер у Канаді і ЗСА, коли банкові відсотки від позичок значно обнизилися, щоб рятувати країну від безробіття і господарського „застою", розпочинається в пресі та телевізії нова акція за будовою нових та закупівлею і продажем старих домів, як також за поширенням продукції краєвих виробів і крайової торгівлі. І найважливіше, що вам пропонують багато речей майже безплатно, на кредит, і то... довготерміновий. І тому варто ближче познайомитися, що таке кредит, або позичка як з ними поступати.

Живемо в такій добі і в такому світі, де на кожному кроці маємо до діла з грошима та кредитом. У першому випадку, коли закупівля і продаж товарів, або людських услуг, відбувається за посередництвом грошей, тоді маємо до діла з операціями за готівку. І тут нема якоїсь особливої проблеми. Інша річ, коли ж покупець зобов'язується за куплений товар, або людські услуги, заплатити щойно після якогось означеного часу, тоді маємо чи будемо мати кредитову операцію або якемо: обмін господарських дібр або услуг, відбувся на кредит.

Покупець, що користає з кредиту при закупівлі товарів, або боржник, що позичає гроші, повинен знати, що він платить це додаткову ціну за час чекання і цей додаток — це т. зв. відсотки, які здорожують ціну і вартість товару або позиченого капіталу.

Не зупиняючись довше над самим поняттям кредиту — це окрема проблема — але спинимося над самими коштами кредиту, якими різні фінансові та торговельні підприємства або й приватні особи, спекулюють і самий кредит використовують для свого збагачення. Іншими словами, власники грошових капіталів часто побирають, безконтрольно, т. зв. лихварські відсотки, які доводять часто до застою цілого господарського життя, замість до його оживлення, а поодинокі господарства до банкрутства та цілковитої руїни.

Тим часом, з науки політичної економії знаємо, що кредит має служити для приспішення розвитку господарства. І він таким є так довго, як довго не попаде в лихварські руки, бо тоді він стає чинником визиску, спекуляції і поважною перешкодою на шляху господарського поступу і добробуту.

Щоб тому запобігти державні видають окремі закони, які нормують кошти кредиту, а самі громадяни, з метою самооборони, організують різні добродійні кредитові установи, завданням яких є боротися з лихвою. Останньо, в Канаді і ЗСА, цю місію обороии широких мас перед лихвою перебрала на себе кредитова кооперація. Члени кредитових кооператив знають, яке значення має для них і для широких мас населення саме існування кредитових кооператив. І тому цього питання не будемо тут розглядати.

Натомість затримаємося над поняттям т. зв. правильного, не лихварського, кредиту — однові діяльности кредитових кооператив, який на основі окремих законів мають давати всі чартеровані банки, фінансові компанії та небанкові установи, що уділяють кредиту своїм клієнтам, але не всі, на жаль, дотримуються точно тих законів.

Ось головні основи правильного кредиту:

коли затягаєте позичку, або берете товар на кредит, не забудьте про одну дуже важливу річ, яку ця кредитова установа має вам точно вияснити, і то усно та на письмі, а саме умови кредиту, тобто подати вам точну інформацію про всі кошти кредиту, про час сплати, щоб ви могли легко перевірити ці кошти з коштами інших подібних кредитових установ;

затягаючи позичку, або беручи товар на кредит, ви мусите пам'ятати про кошти фінансування цього кредиту і відсоткову стопу у річному відношенні.

Кошти фінансування — це повна сума всіх коштів (в доларах і центах), які треба заплатити при затяганні позички, чи іншого кредиту, тобто треба показати цифрою, у доларах і центах, скільки цей кредит буде коштувати.

Відсоткова стопа у річному відношенні — це висота грошової оплати за кредит, у відсотках, річно. Інакше кажучи, відсоткова стопа показує нам який відсоток додаткових коштів треба заплатити від позиченого капіталу за час одного року. Чому це треба знати? А це тому, що багато фірм, торговельних і промислових, ще й тепер не хоче подавати своєї відсоткової стопи, або подає її місячно, на вигляд дуже мінімальну, наприклад, 2, або 3 відс., що на ділі це дає 24, або 36 відс. річно. А це страшна лихва. Річний відсоток від кредиту є найкращим мірилом для порівняння коштів цього кредиту в різних установах. Кожний вірите ль тепер мусить подати своєму боржникові річну відсоткову стопу. Це законна вимога.

Затягаючи позичку, звичайно підписуєте умову, де повинні бути названі такі пункти: а) сума позички і на яку ціль вона призначена; б) сума позички в доларах і центах; в) річна стопа відсоткова, г) повна сума позички з усіма коштами, тобто сума всіх рат разом; ґ) коли починається сплата позички, тоб то реченець першої рати; д) кількість рат, висота рати і дата їх платности; е) оплата за неточне сплачування рат; є) опис забезпечення позички в рухомому, або нерухомому майні. При затяганні

(Закінчення на стор. 4)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО ПАСТИРСЬКІ ЛИСТИ

З увагою прочитав я листа Миколи Бараболяка до редакції „Свободи" з п'ятниці, 22-го травня, п. з. „Ще про пастирські листи з нагоди свят". В цьому листі М. Бараболяк висловлює застереження відносно думок в моєму листі до редакції „Свободи" п. з. „Чого нема у посланні" („Свобода", з 29-го квітня). Я користаю з ввічливости редакції „Свободи" за поміщення ось цієї моєї відповіді М. Бараболякові, в якій хочу висловити деякі також мої погляди відносно думок М. Бараболяка про пастирські листи з нагоди свят та критики вжитого мною вислову при закінченні листа „Христос Воскрес — Воскресла Україна". Цей мій вислів М. Бараболяк критикує, мотивуючи його думки тим, що Воскресіння — це „не людський земський трансцидентальний феномен, а унікальний Божий акт, що його ніхто ніде в земських умовах не повторив". Своє твердження М. Бараболяк оправдує тим, що Україна була лише окупована, а існував екзильний уряд, отже де тут „воскресіння", де тут „перехід з мертвого в живе"? М. Бараболяк також пише, що йому (переносний вислів на мене) як віруючому християнинові не годиться критикувати змісту пастирських послань і поучати, як сповняти пастирські завдання главу нашої Церкви і т. д. Якраз обставини так зложилися, що у тому самому числі „Свободи" з 22-го травня, в якому був поміщений лист М. Бараболяка, було також поміщено „Слово Блаженнішого Мирослава Івана на першій робочій сесії Синоду Єпископів УГКЦ 18-го травня 1992 року". В цьому слові Блаженніший вжив фразу, подібну до моєї, а саме: „Це ж є перший Синод у воскреслій Україні". Також у тому самому числі „Свободи" на першій сторінці є поміщена фраза Пресового Бюра УГКЦеркви, а саме „тут 17-го травня відбулося відкриття Синоду воскреслої Української Греко-Католицької Церкви в незалежній державі". Ці обі повище наведені фрази були висказані приблизно три тижні після поміщення у „Свободі" мого листа з висловом про воскресну Україну. В кожній мові часом вживаються фрази порівняльно-поетичні, які часто-густо чіткіше і рідніше, як реальна мова, висловлюють радість і душевне переживання в наслідок якоїсь знаменної події чи акту. А чи може бути більш радісна подія як перше від багатьох десятиліть відсвяткування Воскресіння Господнього в незалежній Україні?

М. Бараболяк у своєму листі також пише, що у світській пресі не слід публікувати церковно-релігійних пастирських послань, а їхнє місце, на його думку, лише у релігійних періодиках чи з проповідниці, бо воно викликує критику в сторону пастирської учительської місії владик. Мені видається, що жодний пресовий орган цієї поради М. Бараболяка не послухає, бо неприйняття святочно-релігійних послань ієрархів нашої Церкви було б образою для них, а також ці послання з нагоди найважливіших празників стали ніби традицією. Релігійні періодики є дуже мало читані, а люди хочуть знати почування, думки і погляди наших церковних властей. Висловлені і опінії мирян на сторінках преси про деякі послання не є „принижуванням авторитету наших владик", як пише М. Бараболяк. Ці зауваги, коли вони висловлені в культурній і чемній формі, є конструктивним фактором для взаємного добра, тобто зрозуміння між мирянами та церковними властями. Повище наведені мною думки пишу як український грекокатолик і пригадую М. Бараболякові постанови Другого Ватиканського Собору, на якому сказано, що миряни мають право мати голос в Церкві. В дальшому М. Бараболяк пише, що Великоднє Послання, про яке тут мова, було писане у Львові, в першій мірі для вірних в Україні і там треба починати від науки катехизму. Я у моєму коментарі абсолютно не критикував науки катехизму у цьому посланні, тільки сказав, що не міг пояснити собі, чому при цій довгій науці катехизму дослівно ні одним словом не згадано нашої дорогої батьківщини України, головно тепер, коли вона вперше від багатьох десятиліть відсвятковувала Празник Воскресіння Христового незалежною.

На закінчення хочу сказати, що цікаво було для мене прочитати лист М. Бараболяка, бо він на часі, а читачі „Свободи" хай самі вирішать чиї думки і погляди їм ближчі.

Любомир Калинич
Ірвінгтон, Н. Дж.

В ЧЕТВЕР, 25-ГО ЧЕРВНЯ, У Празі розпочалася перша після парляментарних виборів сесія Народної палати. Відразу після першого її засідання стало очевидним, що Чехія і Словаччина надалі існуватимуть як дві незалежні держави. Вацлав Клявс і Владімир Мечіяр, які перемогли на виборах до чеського і словацького парляментів, вважають, що проблему „розлучення" може розв'язати федеральний парлямент. Тим часом президент Чехо-Словаччини Вацлав Гавел наполягає на загальнонаціональному референдумі. Народна палата вибиратиме президента 3-го липня. Якщо депутати від Словаччини не підтримають Гавела, він залишиться президентом тільки до 5-го жовтня.

Валентина Юрченко

У ПРИСМЕРКУ

(Оповідання)

I

Опанована сумнівами й заціпеніла від зневіри, Олена лежала у шпитальній кімнаті, втупивши непорушний погляд у присмерк, що згущувався й лягав химерними тінями за вікном. І здавалося їй, ніби то був зловісний морок, який владно й немилосердно насувався на неї, на її життя. Всі перевірки, аналізи й рентгенівське пересвітлення вона вже перейшла і тепер чекала результатів, а лікарів просила з самого початку казати їй всю правду, яка б жорстока та правда не була. Передчуття було недобре, і думки в Олени почали вихритися, змагатися у боротьбі з сумнівами, перескакувати на реальність і можливість близького кінця. Вона старалася викресати в душі малесенький вогник надії, що розсіяв би лиховісний морок і зміцнив її віру в краще завтра, бож воно, це „завтра", у буквальному сенсі, мало дати їй відповідь — так, чи ні. Після снотворної таблетки запалася у глибокий сон, у рятівне небуття, що поглинуло всі сумніви, зневіру й невідступні думки.

Вранці нетерпляче чекала на лікаря, не зводила очей з дверей до коридору, двічі питала медсестру, чи лікар її вже прийшов до шпиталю. Аж ось і він! Маленький чорнявий філіпінець, чепурненький і завжди усміхнений, сьогодні був зосереджено-поважний і заклопотаний — в його погляді Олена прочитала свій присуд. Сказавши звичне привітання, він присунув крісло до її ліжка, взяв худеньку Оленину руку, ніби перевіряючи пульс, і лагідним, наче винуватим, тоном промовив:

— Мені дуже прикро, Гелен, але ваша пухлина злоякісна. Оперувати не можна, залишається тільки радіяція. Проте, я надіюся...я майже певний, що вам пощастить — медицина робить великий поступ... І тому не впадайте в розпуку, а зберігайте всі сили на поборення недуги. О'кей, Гелен? Я знаю, що ви розумна, інтелігентна жінка, але ваше куріння — це причина хвороби. Ані одної сигарети більше — чуєте? Радіотерапію починаємо завтра, відкладати не раджу, бо пухлина загніздилася між легенею і грудною кісткою, буде утруднювати вам дихання... Лікування не бійтеся, болів не буде. Увечері я зайду ще до вас... До побачення!

Олена мовчки вислухала цей присуд, лише в очах заметався неспокій, але вона погасила його великим зусиллям волі й покірно кивала головою на всі слова лікаря. Так, вона знала, вона передчувала, що це пістряк і тепер починається її Одіссея. Але чи вряту є її модерне лукування? Скільки років або місяців життя буде їй подаровано? Спрацьована і бита життям, Олена так мріяла про ту „золоту осінь", що дала б їй відпочинок від праці й можливість жити як хочеш, не поглядаючи на годинника. І ось передчасно, раптово осінні листя починає опадати в Олени, ой — як же передчасно й несподівано! І не хотілося їй вірити в те невмолиме, бож як це так — без ніякого попередження, без грізних ознак і вже тобі — фатальний вирок! Пішла вона до лікаря зі скаргою на якусь ніби перестуду й кашель — із того все почалося. Олена, випалюючи десятки цигарок на день, ніколи не задумувалася над можливістю захворіти на пістряк. Воно завжди так думається, що лихо стається комусь, а „мене обминє". Та й обминало досі, а тепер впало, як грім з ясного неба. Лікар пояснив їй, що пухлина росла, мабуть, з рік або й довше, не даючи про себе знати, але її куріння... А курила Олена й справді давно, — ще замолоду вхопилася за цигарку, шукаючи в ній заспокоєння від нервування, від страхіть війни, а потім втягнулася в куріння і стало воно для неї невід'ємною звичкою.

— Мамо, аж ось де ти, а я шукала, шукала... — До шпитальної кімнати увійшла донька з пакунком і квітами, пригорнулась і поцілувала матір. — Чи давно ти в шпиталі? Чи вже робили якісь тести і пересвітлення? Як ти себе почуваєш? — сипала вона запитами, приглядаючись до змарнілого маминого обличчя. Всі ці запитання були зайві, бо Лариса вже бачилася з лікарем і знала, що над матір'ю витає тінь смерти — і в випадку надії на одужання вже не було. Але треба, як годиться, в присутності хворої, удавати безтурботність і робити вигляд, що хвороба не така загрозлива, бо теперішня медицина, мовляв, довершує чудеса.

— Будуть лікувати радіотерапією. Та нічого, Ларочко, ти не турбуйся про мене, я думаю, що все буде добре, є маленька пухлина... — присилувала себе Олена до заспокійливої відповіді, бож навіщо скаламучувати душевний спокій дочки — вона сподівалася дитини — нарешті, після восьми років одруження і гарячого бажання бути матір'ю. Боже мій, це було б в Олени перше внучатко! Чи побачить вона його?

Закінчення буде.

З ВИЩИХ ДЕМОКРАТИЧНИХ кіл заявляють, що під час розмови з демократичним кандидатом на президента Биллом Клинтоном, він сказав, що правдоподібно, запропонує Маріо Квомо бути його віцепрезидентом. Такий вибір, вважають демократи, може спричинитися до їх перемоги, як це сталося в 1960 році, коли виграв Джан Кеннеді, вибравши на свого віцепрезидента Линдона Джансона. В демократичних колах сподіваються, що вибір Квомо, католика італійського походження, збалянсує як етнічно, так і географічно становище демократів. Проте речник Маріо Квомо заявив, що ні в якому разі губернатор стейту Ню Йорк не погодиться на друге місце в виборчій компанії Демократичної партії.

ПОДЯКА З УКРАЇНИ

Вернувшись після успішної операції НАШОГО ТРИРІЧНОГО СИНА БОГДАНЧИКА в Україну, спішу висловити цією дорогою нашу велику вдячність всім, хто організував і прийняв активну участь у її проведенні.

Найперше щиро дякую д-рові Маркові Олесницькому, що завдяки його старанням і зусиллям, при помочі Joseph J. Aaron, M.D. of Salaam Temple, Short Hills, N.J., постаралися про безплатне лікування і операцію, а лікарям Шрайнер шпиталя в Чикаго за успішне її переведення.

Дякую теті Гені Ратич, вуйкам Любі (Лапичак) і Михайлові Лесько, Славі й Остапові Олесницьким з Ню Джерзі за гостинність, домашнє тепло і активну допомогу. Вуйкам Оксані і Тарасові Боднарам, вуйкові Орестові Городиському і його синові д-рові Орестові Городиському, кузинам Христі і Ярославові Палцанам та Лесі Ліськевич із Чикаґо висловлюю глибоку вдячність за опіку і гостинність, як також всім які підтримували нас у ці важкі пооперацiйні дні.

Щиро дякую мґр. Олі та д-рові Романові Морозам зі „Золотої Осені" за лікарські поради, як теж всім вищезгаданим особам за фінансову допомогу.

Вдячні батьки
ОКСАНА і ЛЮБОМИР СЕРЕДЯКИ
з Івано-Франківська

Вдала імпреза

Цією вдалою і помітною імпрезою був традиційний річний бенкет Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії в суботу, 29-го лютого, що у ньому взяло участь 220 осіб.

Бенкет почався коктейлем у ґалерії центру. Після коктейлю було відкриття незвичайної виставки високомистецьких фотографій Василя Пилип'юка п. н. „Сучасна Україна". Відкрив цю виставку Андрій Новаківський, директор Українського Національного Музею у Львові.

Завдання конференсіє бенкету добре виконував Теофіль Старух, працівник „Голосу Америки".

УОКЦентр вшанував своєю присутністю на бенкеті Віктор Крижанівський, заступник Постійного Представника України в ООН. Коли присутні перейшли після коктейлів до великої залі центру, В. Крижанівський виголосив головну промову бенкету, що її присутні вислухали із великим зацікавленням і увагою.

Прелеґент почав від думок про завдання і ролю, що лежить перед українською діяспорою на шляху України до утвердження незалежної держави. Він висловив глибоке занепокоєння аґресивною поставою Росії до України і сказав, що найбільшим завданням української діяспори є робити безнастанний натиск на Президента Буша і на Конгрес і Сенат, щоб вони дали Росії до зрозуміння, що Америка є за незалежною Україною.

В. Крижанівський говорив багато про економічні проблеми України. Він сказав, що український парлямент доручив йому жадати від української діяспори економічних спеціялістів, банкових експертів, експертів приватизації, економічних дорадників, які б дораджували українським економістам у найближчому майбутньому.

Дуже важливою є справа перебудови індустрії, що була розбудована для потреб донедавна найбільшої армії у світі, на індустрію немілітарного призначення. В. Крижанівський сказав, що закордонний промисел, включно із „Дженерал Моторос" виявив зацікавлення у допомозі та в участі у переході в Україні від індустрії мілітарних призначень до немілітарної індустрії, але покищо не прийшло до конкретних договорень.

Відносно чорноморської фльоти В. Крижанівський сказав: ...„ми не мали вибору. Росія почала красти і продавати корабель за кораблем... Кравчук мусів діяти швидко, коли Україна погодилася на 30 відсотків фльоти, Крачук це зробив, щоб не втратити всієї фльоти..."

Коротку, але дуже цікаву доповідь дала під час бенкету Амі Л. Шварц, працівниця Стейт Департаменту (Відділ Людських Прав), яка враз із федеральним суддею д-ром Футеем їздила в Україну із завданням приглянутися і дати звіт про стан правних інституцій у молодій українській державі. Прелеґентка сказала, що це, що вона бачила в Україні, позитивно свідчить про реорганізацію там правних інституцій. На тому місці варто згадати, що Амі Шварц скінчила „сумма кум лявде" Школу Права Гарвардського університету і була там редактором журналу „Гарвадський Правний Перегляд", так що її опінію про правні справи слід уважати за компетентну.

Дуже причинився до високої якости бенкету високомистецький, прекрасний квартет імені Леонтовича.

Коли думаємо про кошти на розбудову філядельфійського УОКЦентру, усвідомлюємо собі, що це стало можливим завдяки великій жертвенності української громади Філядельфії й околиці. Під час бенкету маємо нагоду підрахувати кількість більших жертводавців УОКЦентру, що є увіковічнені на кількох великих металевих таблицях, які висять на стіні головного коридору Центру.

Бачимо: 302 „добродіїв" жертвували щонайменше по 1,000 дол. 27 „Меценатів" жертвували по 5,000 дол., 10 „Фундаторів" жертвували по 10,000 дол., або і більше.

Прийнявши, що ці жертводавці вплатили тільки мінімальні квоти — по 1,000, 5,000, або 10,000 дол., це дало б 537,000 дол. Насправді ця жертвенність є багато вища і до неї слід додати ще пожертви великої кількости громадян, що жертвували суми до 1,000 дол.

Здається нам, що вище згадані металеві таблиці, що на них є увіковічнені імена жертводавців, мають позитивний вплив на жертвенність наших громадян. Чи не варто б іншим нашим організаціям, зокрема тим, що ведуть збірки для потреб української держави, подумати над засобами активізації збірок фондів для України на вищий, належний рівень.

Я. Татомир

„Скільки..."

(Закінчення зі стор. 1)

лад, а це вимагає багато мудрости і витримки. Історія оцінить їхні заслуги, — каже Л. Федорук і додає, що нині кожен хоче лише критикувати, забуваючи, що зламати стару систему за один день неможливо, та ще й без катастрофи і її органічних супутників — війни і голоду. А цього народ наш мав уже досить.

— Чим конкретно займається пресовий центр при ВР України?

— В перший рік ми акредитували 26 закордонних журналістів, але зацікавленість працею Верховної Ради України так зростала, що вже на 7-ій сесії було понад 200 закордонних журналістів, з яких акредитовані на постійне висвітлення праці парляменту 120 осіб. Також близько 400 журналістів з країн СНД та України. Отже пресовий центр акредитує журналістів, влаштовує пресові конференції керівників Верховної Ради та лідерів Постійних комісій при ній. Щотижня видаємо короткий огляд преси і бюлетень, у якому зібрані виступи у пресі керівників Верховної Ради, народних депутатів, Президента, прем'єр-міністра та інших керівників Уряду. Президентський пресовий центр має в штаті вісім осіб, а пресовий центр при Кабінеті Міністрів — шість. Очевидно, право на розширення має і пресовий центр при Верховній Раді, бо Україну визнають все більше держав, присилають все більше кореспондентів, гостей, делегацій, об'єм праці зростає. Про зустрічі керівників Верховної Ради з представниками інших країн з гостями нашої держави, ми друкуємо інформації в газеті „Голос України", яка є органом Верховної Ради.

— Чи впливаєте ви якось на те, які інформації мають іти на телевізії та радіо.

— Хіба лиш тим, що збідними, або збагатимо їхню програму за рахунок наших інформацій. Ніякої цензури з нашого боку не існує, ніяких директив не даємо. Ті часи вже минули. В газеті Верховної Ради деякий вплив маємо, а в інших, як треба — просимо, пропонуємо. Але якщо їм наша інформація не підходить, то редактори самі вирішують її долю.

— А хто відряджає журналістів, які, скажімо, супроводжують Президента?

Це вирішує пресовий секретар Президента. Він визначає кого послати, кого поінформувати. До речі, я не годіяю захоплення з того приводу, що Президент та до ЗСА супроводжували багато бізнесменів, менеджерів. Ділові люди, очевидно, мають їхати тоді, коли передбачається бізнес. Президент все одно забирає на себе всю увагу, що є закономірним. Хто ж в цей час буде цікавитися бізнесменами? А коли б Президента супроводжувало хоча б десять наших журналістів, тоді б світ і Україна краще знали про його діяльність. Тільки так якоюсь мірою можна порвати інформаційну блокаду, яка існує досі через те, що наших, українських, журналістів за кордоном практично немає. Це пов'язано як з матеріяльними труднощами, так і з тим, що ми досі не усвідомили того що ситуацією володіє той, хто володіє інформацією. Сьогодні зарубіжжя чекає всебічного і глибшого висвітлення того, що відбувається в державі. Якщо ж інформація обмежена тільки офіційними джерелами, то вона не викликає довіри. Вважко зорієнтувати, в чому таку державу можна підтримувати, а в чому ні.

В той же час російська преса має досить широку мережу за кордоном і в них своя позиція щодо оцінки подій в Україні. Вони, зрозуміла річ, часто підмічають тільки те, що може лише підірвати авторитет України. Такі інформації треба спростовувати, викривати їх фальшивість, а для цього Україна повинна мати свою мережу журналістів за кордоном. Та утримувати їх сьогодні просто нема за що.

Запитуємо Л. Федорука про його захоплення поезіями й довідуємося, що він знову пише вірші і вже має їх не на одну збірку, однак, надрукувати не міг раніше через усілякі перешкоди, а нині через великі труднощі з папером. Потрібно мати, в перерахунку з карбованців, хоча б 1,000 дол., щоб видати підготовлений рукопис „Моя липнева Україна". На наше прохання автор погодився прочитати кілька віршів, в тому числі й найновіших, тобто написаних після приїзду до ЗСА. В редакції всі затихли і полинула жива, соковита українська лірика, в якій автор звертається до материнської і батьківської долі у якій є і кохання і „Лелечий зойк, Лелечий скрик, Лелечий плач На довгий вік", і віра в наше українське майбутнє. Дозволю собі процитувати кілька строф з поезій початку перебудовної пори. „О, вічно гнаний хлібороб, У тебе й нині ноги в путах, Душа в інструкції закута І з директивним кляпом рот". Або ось із вірша „Клумаки": „А над усім державне пильне око і всемогутній керівний кулак... О, мами, сестри, доні наші — доки над вами зависатиме клумак? І ще один: „Рядки — грядки, Слова — грудки, Розпуш, засій, Слізьми полий, Згрій теплом — зійдуть добром". Хочеться слухати і слухати ці віршіпісні, що проникають у саму душу. Наш гість ласкаво дозволив надрукувати деякі з них у „Свободі" і вирушив до Рочестеру, де на нього чекають нові зустрічі і нові враження.

УВАН...

(Закінчення зі стор. 1)

українського поселення в Канаді", як також реалізуються інші проекти. У звітах підкреслено, що перебудова приміщення УВАН причинилася до спові льнення праці та нанесла додаткові поважні витрати в касі. Українське громадянство Канади високо цінить працю УВАН та підтримує її своїми пожертвами.

Нововибраний президент проф. М. Тарнавецький в своєму заключному слові підкреслив заслуги УВАН в українській науці діяспори та запевнив присутніх (понад 30 членів), що праця продовжуватиметься, як також поглиблюватиметься на вироблених доцьогочасних принципах. Президент обіцяв розбудувати зв'язки з науковими інституціями вільної України та присвятив більше уваги членським рядам установи.

Зборами провадила президія у складі: д-р Михайло Марунчак — предсідник і д-р Орест Цап — секретар.

Успіхи молодих

Від квітня 1992 року Калина Грушецька стала співпрацівником відомої реклямної фірми в Чикаґо Джорджа Тамраз Карузо, як координатор нового продажу та розбудови. Вищу освіту з ділянки торговельних зв'язків Калина здобула у Колюмбія коледжі.

Фірма Джордан Тамраз Карузо має за собою 24-річну практику в обслузі своїх клієнтів, а серед них є багато відомих підприємство по цілій країні.

Калина є дочкою відомих громадян чикаґської громади Галини і Дмитра Грушецьких, 399-ий Відділ УНС в Чикаґо.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої
МАМИ, БАБУСІ І ПРАБАБУСІ

бл. п.

Марти Кульматицької

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в п'ятницю, 3-го липня 1992 р.

в церкві св. Юрія Переможця в Оттаві, Канада, о год. 8-ій рано;
в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., о год. 7:45 рано.

Про молитви за спокій душі покійної — родину, приятелів і знайомих просить

родина КУЛЬМАТИЦЬКИХ

Бл. п.
мґр.
Володимир Дилинський

*** 31.8.1911**
Львів

† 9.7.1972
Торонто

У двадцяту болючу річницю смерти нашого незабутнього мужа і батька будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

дня 9-го липня 1992 р.,
о год. 9-ій рано
в соборі св. Юра у Львові
та в церкві св. О. Миколая в Торонто.

В пам'ять Покійного жертвуємо двадцять тисяч долярів на заснування вічного фонду в його імени при КІУС.

Доходи з фонду будуть оплачувати програми для сприяння наукового обміну з правничим факультетом Львівського Державного Університету ім. І. Франка.

Про молитви за душу Покійного просить родина.

"Не змагаюся вже, не борюся,
Потопаю в сріблястому сні..."
Л. Українка

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що дня 27-го червня 1992 р., ненадійно упокоївся в Бозі

наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ

бл. п.

ВІКТОР ПОЛЕГЕНЬКИЙ

проживши 68 років

ПОХОРОН відбудеться у четвер, 2-го липня 1992 р. з похоронного заведення Richard Burnadz Kornij, 371 Lakeview Avenue, Clinton, N.J.

ПАНАХИДА відбудеться в середу, 1-го липня о год. 7:30 веч. в українській церкві в Кліфтон, Н. Дж., 635 Broad Street, **а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.**

Горем прибиті:

дружина — АНГЕЛИНА
син — ВОЛОДИМИР з дружиною
донька — ГАЛЯ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ ЗЕМЛЯЧЕНКОМ і дітьми ХРИСТЕЮ і МИКОЛОЮ
брат — ВАСИЛЬ з дружиною СТЕФАНІЄЮ, дітьми НАДІЄЮ РАЙШ з чоловіком і дітьми і син ТАРАС ПОЛЕГЕНЬКИЙ з родиною
брат в Україні — ІВАН ПОЛЕГЕНЬКИЙ з родиною
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні

ЗВЕРНЕННЯ

Генеральної Асамблеї НОК України до всіх прихильників розбудови Олімпійського руху в Україні

Дорогі співвітчизники і друзі України!

9-го березня 1992 року Міжнародний Комітет прийняв історичне для нас рішення — офіційно визнав НОК України. Це знаменує вихідний етап олімпійського руху в нашій державі; самостійне входження України до міжнародного спортового співтовариства дає принципово нові можливості для розвитку фізичної культури та спорту. Водночас олімпійська візитка, щойно вручена Україні, — один з яскравих показників авторитетности нашої країни на світовій арені, адже в спорті нагромаджено величезний потенціял, який дає можливості ефективно заявити про себе, прекрасно репрезентувати у світі нову державу. Немає сумніву, що невдозві на Іграх — 92 у Барсельоні вперше за сороклітню участь українських спортсменів в Олімпійських іграх переможно замайорить у небі наш державний прапор і пролунає національний гимн. Тим часом тривають напружена підготова спортсменів-кандидатів до національної олімпійської делеґації і вступ федерацій з видів спорту до міжнародних структур, надхіодяті численні пропозиції щодо участи наших майстрів у відбіркових передолімпійських та світових і континентальних змаганнях. Формується власна концепція становлення та самостійного розвитку спорту, підготови до зимових і літніх Олімпійських ігор наступних років.

Усе це вимагає відповідних зусиль. Надану можливість виступати на Олімпіядах власною командою необхідно підкріплювати не лише національними символами та очікуванням наступних перемог, а й високим рівнем організації спортового життя, серйозною матеріяльною підтримкою наших пріоритетів у спорті.

Однак, здобувши незалежність, Україна сьогодні переживає не тільки зореносний, але й надзвичайно важкий період своєї історії. Кризовий стан економіки позначається і на спорті: закриваються дитячі спортові школи, порожніють плавацькі басейни та гімнастичні залі — не вистачає грошей навіть на те, щоб утримувати спортові споруди. Але разом з тим Україна перебуває нині на тій порі, коли кожен свідомий її громадянин чи прихильник може в силу своїх здібностей та можливостей творити міць, авторитет, славу своєї молодої держави. У тому числі — в спорті.

Нам надзвичайно потрібна ваша моральна та матеріяльна підтримка — потрібні кошти для продовження тренувань, для передолімпійських стартів, спорядження і делеґування національної команди на Ігри-92, багато чого іншого. НОК Українивисловлює щиру вдячність усім, хто вже надав допомогу. Генеральна Асамблея НОК України звертається до всіх, хто не байдужий до долі нашого спорту, — до керівників підприємств та організацій, до ділових кіл України, до громадян республіки із закликом: давайте разом допомагати нашому спортові міцно ставати на ноги, давайте зробимо усе, щоб наші провідні атлети, дитячі спортові школи мали необхідну фінансову підтримку. Звертаємось також за допомогою до української діяспори: підтримайте наших олімпійців! Слава спортовій Україні!

Генеральна Асамблея НОК України
Київ 29 травня 1992 р.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Відбулася зустріч віцепрезидента НОК України з представниками УСЦАК

Нюарк, Н. Дж., 19-го червня (О. Т.) — Тут в домівці УСВТ „Ч. Січ", відбулася важлива зустріч віце президента Національного Олімпійського Комітету України Володимира Кулика з представниками Управи УСЦАК, головою М. Стебельським і пресовим референтом О. Твардовським. В часі зустрічі В. Кулик привітав через згаданих представників увесь провід Централі і її членів, а потім подякував УСЦАК за зорганізування Фонду відродження спорту в Україні, усім дотеперішнім жертводавцям і заздалегідь усім майбутнім добродіям, які підсилюватимуть цей дуже важливий Фонд. Завдяки цьому Фондові спортовці України з шести федерацій України вже вийшли на міжнародну арену.

В. Кулик поінформував Управу УСЦАК про невпинні дальші кроки для відродження спорту в Україні, підготову спортовців на Олімпіяду в Барсельоні, де вони востаннє виступлять в т. зв. „об'єднаній команді", але українським переможцям вручатимуть медалі під своїм блакитно-жовтим прапором і при звуках рідного гимну „Ще не вмерла Україна". В останніх місяцях НОК України значно посилив свою працю і розпочав перші кроки для організації збірних України до наступних Олімпіяд — зимової в Норвеґії і літньої в Атланті, ЗСА, на яких вони вже виступлять самостійно.

На закінчення цієї важливої зустрічі, в часі якої порушено багато інших спортових справ, В. Кулик передав до публікації список українських олімпійців, які поїдуть до Барсельони, та „Звернення" Генеральної Асамблеї НОК України, які подаємо нижче.

Список спортовців-кандидатів до „Об'єднаної команди" на Олімпіяду — 92

На початку подаємо ділянку спорту, а далі ім'я і прізвище спортовця і місто в якому проживає.

Бедмінтон: Микола Зуєв (Дніпропетровське).

Кошиківка (чоловіки): Генадій Успенський, Ігор Пінчук, Олександер Окунський, Євген Мурзін, Олесандер Білостінний, Георгій Резцов, Олександер Волков (усі з Києва).

Кошиківка (жінки): Людмила Назаренко, Марина Ткаченко, Олена Жирко, Інна Гуревич (усі з Києва).

Бокс: Ростислав Зауличний (Львів).

Греко-римська боротьба: Олег Кучеренко (Луганське), Андрій Калашников (Київська область), В'ячеслав Олінийк (Донецька область).

Наколесництво -трек: Олександер Гонченков (Львів).

Наколесництво - шосе: Олександер Марковніченко (Донецька обл.), Олег Галкін (Київська обл.), Олена Огуй (Харків).

Водне польо: Олександер Потульницький (Львів).

Відбиванка: Олександер Шадчин, Юрій Коров'янський, Сергій Чернига (всі з Донецького), Ігор Попов, Юрій Филипов (обидва з Луганського).

Ручний м'яч (гендбол): Юрій Гаврилов, Сергій Бебешко (обидва з Києва).

Жінки: Наталка Дерюгіна, Раїса Махмутова, Вікторія Гарпусова, Тетяна Джанджгава (усі з Києва), Наталка Назаренко (Бровари), Марина Базанова (Київ), Олена Немашкало (Бровари).

Спортова гімнастика: Наталка Калініна, Тетяна Лисенко (обидві з Херсону), Тетяна Гуцу (Одеса), Людмила Стовбчата (Одеса). Чоловіки: Григорій Місютин, Ігор Коробчинський (обидва з Луганського), Рустам Шарипов (Харків).

Художня гімнастика: Олександра Тимошенко, Оксана Скалдіна, Наталка Синицина (усі з Києва). Олена Серебрянська (Симферопіль), Олена Вітриченко (Одеса).

Академічне веслування: Микола Чуприна, Гіртс Вілкс, Валерій Досенко (усі з Києва).

Жінки; Сарія Закірова, Інна Фролова (обидві з Дніпропетровського), Тетяна Устюжанина (Київє.

Веслування на кану: Роман Бундз (Львів), Михайло Сливинський (Львів), Юрій Гурин (Рівне), Сергій Курсанов (Херсон).

Кінний спорт: Юрій Ковшов, Інна Жураківська, Ольга Климко (усі з Києва).

Легка атлєтика; (жінки) Жана Тарнопілська (Київ), Ольга Бризгіна (Луганське), Людмила Джигалова. Наталія Григорєва (усі з Харкова), Інна Євсєва (Житомир), Тетяна Доровських (Запоріжжя), Олена В'язова (Харків), Інна Бабакова (Миколаїв), Лариса Бережна (Київська обл.), Інеса Кравець (Київ), Олена Хлопотнова (Харків), Валентина Федюшина (Ялта), Лариса Михальченко, Ірина Костюченкова (обидві з Харкова).

Чоловіки; Олег Крамаренко (Запоріжжя), Віктор Бризгін (Луганське), Володимир Буханов (Одеса), Віталій Попович (Київська обл.), Сергій Бубка (Донецьке), Олександер Клименко (Київ), Олександер Багач (Бровари), Михайло Медвідь (Київ).

Вітрильний спорт: Ляриса Москаленко (Дніпропетровське), Сергій Приймак (Миколаїв), Сергій Пічугін (Київ).

Плавання: Володимир Ткаченко (Київ), Павло Хникін (Вінниця), Вячеслав Валдаєв (Бровари).

Стрибки у воду: Інга Афоніна (Запоріжжя), Олена Жупина (Жупина (Запоріжжя).

Сучасне п'ятиборство: Григорій Бремель (Львів).

Стрільба з лука: Ярослав Гусак (Львів), Станіслав Забродський (Харків), Тетяна Мунтян (Чернівці).

Кульова стрільба: Генадій Авраменко (Чернігів), Мирослав Ігнатюк (Одеса), Світляна Селедкова (Київ).

Стендова стрільба: Олександер Лавриненко (Харків).

Теніс: Дмитро Поляков (Харків), Наталія Медведєва (Київ), Ляриса Савченко (Львів).

Важка атлетика: Роман Севастєєв (Запорізька обл.), Олесандер Блищик (Кривий Ріг).

Фехтування: Сергій Голубицький, Вадим Ґутцайт, Георгій Погосов, Сергій Кравчук (усі Київ).

Що треба...

(Закінчення зі стор. 2)

всіх родів кредитів ви маєте отримати копію підписаного договору.

Гіпотечні (морґеджові) позички підпадають під іншу категорію кредиту. Там кошти кредиту можуть бути пропущені. Загальна сума фінансового рахунку не мусить бути названа, але мусить бути названа річна відсоткова стопа, сума кожної рати, кількість рат і час на який позичку уділено;

закон про правильний кредит появився з метою захищати інтереси позичаючого (боржника). Ці вимоги стосуються до всіх банків, кредитових кооператив, фінансових і морґеджових компаній, детальних крамниць, автових продавців, а також до цієї категорії включно лікарів, дентистів та всіх інших професіоналістів, які стало уділюють своїм клієнтам кредиту;

закон про правильний кредит забороняє послуговуватися фальщивою реклямою. Одначе закон не устійнює точно максимальних, чи мінімальних відсотків від позичок. Позичкові установи і фірми, що уживають кредиту, мають вільну руку устійнювати свою відсоткову стопу, високу своїх коштів, але вони зобов'язані про це вірно інформувати, усно і письменно, своїх клієнтів.

Цю дуже загальну й неповну інформацію подаємо, щоб зорієнтувати зацікавлених осіб користати з кредиту, тобто яка може бути різниця між коштами кредиту в своїй кредитовій кооперативі, в банку, або в інших фінансових установах і як це перевірювати, щоб оминути лихварських відсотків і лихварських коштів кредиту.

Це тема, яку варто часом передискутувати в приватних товариських розмовах, бо вона все актуальна.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

МАРІЯ ГИВЕЛЬ член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. померла 6-го квітня 1992 року на 57-му році життя. Нар. 6-го лютого 1935 р. в Судовій Вишні, Україна. Членом УНС стала 1990 р. Залишила у смутку мужа Йосифа, дочку Марту Скатто з мужем Валентином, сина Романа, внучку Роксану, сестру Ірину Захарчук з дітьми і Люну Сидорович з мужем Мироном і дітьми та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді й Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

SVOBODA

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 124. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 1, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 1-го ЛИПНЯ 1992. Ч. 124. РІК XCIX.

ВІДБУЛОСЯ ОБ'ЄДНАННЯ ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ

Київ (УНІАР). — Тут 25-го червня у приміщенні колишнього Київського екзархату РПЦ відбувся Всеукраїнський Собор УАПЦ і УПЦ, згуртованої навколо митрополита Київського Філарета. Близько 300 делеґатів від УАПЦ та УПЦ одноголосно ухвалили рішення про об'єднання двох Церков в єдину під юрисдикцію Патріярха Київського і Всієї України Мстислава. З доповідями виступили: митрополит Філарет, який закликав до об'єднання Церков; Архиєпископ УАПЦ Володимир; митрополит УАПЦ Антоній; поет і громадський діяч Євген Сверстюк; голова Братства УАПЦ Юрій Ісаченко; народні депутати України Василь Червоній та Олесь Шевченко; референт Президента України Богдан Тернопільський.

По закінченні Всеукраїнського Собору, митрополит Філарет, керуючий справами УАПЦ митрополит Переяславський і Січеславський Антоній та голова Комітету захисту українського православ'я народний депутат Верховної Ради Василь Червоній влаштували пресову конференцію і митрополит Філарет зачитав постанову, у якій сказано:

1. „Об'єднати Українську Православну Церкву та Українську Автокефальну Православну Церкву в єдину Українську Православну Церкву, Київський Патріярхат (УПЦ КП).

2. УПЦ КП є правонаступницею УПЦ та УАПЦ, всіх договорів та угод, укладених ними до нинішнього дня та всіх її коштів, майна рухомого і нерухомого, включаючи храми, монастирі, учбові заклади та інше. Всі рахунки УПЦ та УАПЦ стають рахунками УАПЦ КП. До прийняття нового статуту УПЦ КП керуватиметься статутом Української Автокефальної Православної Церкви".

Главою УПЦ КП Всеукраїнський Собор проголосив Патріярха УАПЦ Мсти

(Закінчення на стор. 8-ій)

Відзначать 50-ліття УПА

Елленвілл, Н. Й. — Організації Українського Визвольного Фронту в ЗСА влаштовують зустріч для відзначення 50-ліття Української Повстанської Армії, яка відбудеться у неділю, 5-го липня на оселі СУМ в Елленвілл, Н. Й.

В програмі: о год. 9:45 ранку — похід до пам'ятника Героям; о год. 10-ій — Архиєрейська Служба Божа, після якої — Соборна Панахида перед пам'ятником Героям, слово голови ділового комітету зустрічі М. Грицковяна, апель і зложення вінків і квітів полеглим у боротьбі за волю України. Святкове слово виголосить проф. Іван Головінський.

Мистецька програма розпочнеться о год. 1:30 по полудні. В ній братимуть участь соліст Львівської Опери, тенор Роман Цимбала (акомпаньюватиме Марія Цимбала), дует Михайла та Олі Стащишин з України, рецитація — Оля Шкафаровська-Рудик. Програму вестиме Корнель Василик.

Футболісти Симферополя стали чемпіонами України

Всупереч усім сподіванням, переможцем першого футбольного чемпіонату України стали не київські динамівці, а симферопільська дружина „Таврія". У фінальному змаганні на львівському стадіоні симферопільські футболісти перемогли динамівців 1:0 зі стрілу Шевченка на 15 хвилині гри. Кияни так і не змогли вирівняти рахунок.

Отже, київська дружина „Динамо" візьме участь у турнірі за чашу УЕФА, а в европейському чемпіонаті Україну представлятиме „Таврія".

Ювілейний рік Центру Української Культури в Гантері

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Х.В-Ф). — Проминули холодні зимові місяці, непомітно пропливли весняні дощеві дні і з неймовірною швидкістю прийшло літо. Все, як завжди, у природі впорядковане, збалансоване та гармонійне. До такої упорядкованої послідовности звикли вже й ті „літники", які кожного року приїжджають відпочивати у мальовничі околиці Гантеру в Кетскільських горах. Мова тут про упорядкованість цілого ряду імпрез — виставок, курсів, семінарів, доповідей та концертів, більшість з яких відбувається в „Гражді" чи недалеко віддалених інших пенсіонах — „Ксені", „Карпатії" чи власних приміщеннях мистців Я. Вижницького, Л. Морозової, С. Геруляк та інших.

Однак літній сезон цього року буде таки трохи іншим, ніж досі, бо цього року припадає ювілейний рік Центру Української Культури (1982-1992). Що таке Центр Української Культури, добре знають і важливість його розуміють не тільки постійні мешканці околиці Гантеру чи щорічні вакаційники, але й сотні любителів музики та культури народного мистецтва, а також численні мистці-виконавці діяспори та України. Одначе, мабуть, найбільш влучно про ЦУК на сторінках нашого щоденника висловився його мистецький керівник, композитор, музикознавець, диригент д-р Ігор Соневицький перед кількома роками, заявляючи, що „ЦУК робив і робить політику культурою". І далі: „Беручи під увагу факт, що на Заході критерієм культури народу є розвиток клясичної музики, а в нас, українців, переважала народна музика, яка мала аматорський характер, я задумав пропагувати українську клясичну музику. Якщо раніше на еміграції такої

(Закінчення на стор. 8-ій)

Після прем'єри твору Мирослава Скорика в „Гражді", де приміщується Центр Української Культури в Гантері (справа): композитор М. Скорик, піяністка Татяна Чекіна, скрипаль Олег Криса та мистецький керівник ЦУК І. Соневицький.

ДЕПУТАТИ КРИМУ ПРОТИ РЕФЕРЕНДУМУ

Симферопіль (УНІАР). — Тут 27-28-го червня відбувся Всекримський конгрес народних депутатів усіх рівнів „За мир, демократію та громадянську злагоду". В роботі конгресу взяли участь 115 народних депутатів Криму, які вирішили об'єднатися, щоб не допустити проведення референдуму, спрямованого на порушення кордонів України.

Від ініціятивної групи „За громадянський мир і національну злагоду" виступив Вадим Колісниченко. Член Президії Верховної Ради України, голова комісії з питань гласности та масової інформації Микола Спис у своїй промові зауважив, що у Верховній Раді Криму нині складна ситуація. Ухваливши акт про проголошення державної самостійности Криму, Верховна Рада зробила крок до закріплення позицій Республіканського Руху Криму (РРК) як офіційної точки зору, тому нинішній конгрес є дуже своєчасним. Групу „Крим з Україною" представляв Віктор Стародуб. На конгресі були також гості з Києва — Лариса Скорик і Микола Поровський.

У резолюції, ухваленій учасниками конгресу, наголошено на збереженні існуючого статусу Республіки Крим, як невід'ємної частини України та збереженні відкритости кордонів з державами СНД. Ухвалено заклик до Верховної Ради Криму повернутися до розгляду питання про незаконність проведення референдуму і не обирати президента Криму.

В неділю, 28-го червня, РРК провів свою конференцію, на якій виступив керівник РРК Юрій Мешков, депутат Симферопільської Міської Ради Вадим Мордашов, депутат Верховної Ради Криму Борис Кізілов. Вони обговорили ставлення РРК до кримської конституції, а також можливість реорганізації РРК у політичну партію. Ухвалено резолюцію на підтримку боротьби „слов'янського народу за свої права" у Придністров'ї.

Кримська крайова організація Всеукраїнського Товариства Репресованих заявила про свій вхід до політичного бльоку „Крим з Україною". Населення північної частини Криму також виступило за збереження Криму у складі України.

Голова СФУЖО взяла участь в Конвенції ҐФЖК в Індіяні

Торонто (М. К.) — Марія Квітковська, Голова СФУЖО брала участь у 10-ій Конвенції Міжнародної Федерації Жіночих Клюбів в Індіяні, ЗСА, яка відбувалася в днях 7—11 чевня 1992 р. Понад 1,000 делеґаток з усіх стейтів ЗСА та Клюбів і Федерацій з інших країн, брали участь в пленарних нарадах та вислухали опінії визначних експертів з різних ділянок сьогоднішних проблем. Між іншими доповідали Кеті Ллойд, редакторка „Воркінг Вумен", д-р Марвін Сетон, відомий спеціяліст в індустрії та автор багатох книжок, д-р Честер Фін з Вандербілт університету. Українську Федерацію СФУЖО, яка є членом ҐФЖК, репрезентувала його голова.

Дуже величавим був міжнародний бенкет. В заповненій по береги залі, делеґатки з далеких і близьких сторін світу, були одягнені в народні костюми і кожна голова делеґації мала коротке слово. Голова СФУЖО в українському вбрані, в своєму слові поділилася з присутніми великою подією в нашому житті: проголошенням Української самостійної держави і вказала на причини теперішніх проблем в Україні. Як кожного року відчувалося велике зрозуміння і зацікавлення серед учасників подіями в Україні.

Вибрано нову управу на 1992—1994, яку очолила нова міжнародна президентка, Енн Голланд. Пані Голланд прийняла запрошення на VI Конгрес СФУЖО, який відбудеться в Торонто, в днях від 29-го жовтня до 1-го листопада 1992 р.

ЛІТНІЙ СЕМІНАР УВАН

Гантер, Н.Й. — Тут від понеділка до п'ятниці, 10-14-го серпня в пансіоні „Карпатія" проходитиме літній семінар Української Вільної Академії Наук. Доповідатимуть: д-р Володимир Овсійчук, Інститут прикладного і декоративного мистецтва у Львові, на тему „Роздуми над іконою" та д-р Мирослава Мудрак-Цішкевич з огайського університету (Колюмбус) на тему „Українське мистецтво XX століття".

У справі зголошень та за інформаціями звертатися на адресу: Dr. O .Tretiak, 2227 Green St., Philadelphia, Pa. 19130.

ЗУСТРІЧ З МОРЯКАМИ В УНД

Ню Йорк (Дирекція УНД). — Зустріч українських моряків з яхт „Маестро" та „Ікар", які беруть участь в інтернаціональній трансатлантичній реґаті „Колюмбус-92", присвяченій 500-річчю відкриття Америки відбудеться у великій залі Українського Народного Дому у понеділок, 6-го липня 1992 року о годині 6:30 вечора.

Організатори закликають українську громадськість взяти участь у цій винятковій зустрічі.

СЕРБИ ПІДКОРИЛИСЯ УЛЬТИМАТУМОВІ ООН

Сараєво. — В понеділок, 29-го червня, бої в боснійській столиці стихли і вояки збройних сил ООН в Боснії підняли голубий прапор ООН над міжнародним летовищем столиці республіки.

Того ж дня Рада Безпеки розпорядилася, щоб канадський батальйон, який входить до складу миротворчих сил у Боснії, підготовив летовище до прибуття літаків з гуманітарними вантажами. Якщо „голубі каски" зустрінуть збройний опір, вони мають повноваження відповісти вогнем. Цей батальйон дислокувався в хорватському місті Дарувар. У вівторок, 30-го червня, колона з 300 авт вихала з Дарувару і, згідно з розрахунками, прибуде в Сараєво в четвер.

Генеральний секретар ООН Бутрос Галі під час свого виступу перед Радою Безпеки повідомив, що серби, підкоряючись умовам ультиматуму, відходять зі своїх попередніх позицій і звозять тяжке озброєння в місця, попередньо визначені ООН. Бутрос Галі підкреслив також, що хоч у цілому мирний процес розпочався, умови припинення вогню виконуються не цілком. В деяких районах Боснії триває стрілянина. Галі прийняв пропозицію Франції, яка готова послати для обслуги сараєвського летовища своїх спеціялістів.

На летовищі в хорватському місті Спліт стоять два французькі транспортові літаки з харчами і медикаментами для жителів заблокованої боснійської столиці. Ще три літаки готуються до вилету в Сараєво з Парижу.

Бутрос Ґалі і командуючий силами ООН в Хорватії Сатіш Намбіяр запропонували сербам і хорватам демілітаризувати ті зони, де знову може вибухнути конфлікт, і взяти під контролю „голубих касок". Сили ООН також гарантують сербам, що ті не будуть переслідуватися хорватськими властями. Бутрос Галі запропонував оголосити амністію всім, кого можуть звинувачувати у воєнних злочинах.

В Београді біля будинку парламенту продовжується багатотисячний мітинґ, учасники якого вимагають резиґнації уряду Мілошевича. Демонстрація почалася в неділю. Серед демонстрантів був присутній кронпринц Александер Караґеоргієвич, який цими днями прибув до Югославії, маючи надію відновити монархію.

У Кишинів прибула делеґація ООН

Кишинів. — Хоч у Стамбулі лідери чотирьох держав домовилися про припинення вогню, у лівобережних районах Молдови продовжується стрілянина між силами молдовської армії і поліції з одного боку і збройними формуваннями Придністров'я з другого. Вогонь вівся практично по всій лінії „фронту" від Дубосар до Бендер. У порушенні перемир'я сторони, як завжди, обвинувачували одна одну.

За даними міністерства оборони Молдови, козаки і ґвардійці обстріляли з мінометів, реактивних пристроїв і танків ряд сіл в районі Дубосар і під Бендерами. Вбито дві особи і поранено 14. При чому всі, що загинули, і половина поранених — цивільні особи. Деякі будинки, в тому числі і залізничний шпиталь у Бендерах (лівобережжя Молдови), де перебувають хворі і евакуйовані з Бендерського пологового будинку, були обстріляні вранці у понеділок, 29 червня, з гармат.

В той же день у Кишинів прибула для ознайомлення з ситуацією у лівобережних районах Молдови делеґація Організації Об'єднаних Націй, яку очолює керівник департаменту з політичних проблем Джільберто Шліттлер. Делеґація зустрілася з представниками уряду республіки — міністрами закордонних справ, національної безпеки і внутрішніх справ, представниками змішаної комісії у справі врегулювання конфлікту.

Представники ООН мають також відвідати лівобережні райони республіки — Бендери, Тирасполь, Дубосари, де вони зустрінуться з лідерами Придністров'я.

У СВІТІ

У СУБОТУ, 27-ГО ЧЕРВНЯ, в сицілійському місті Палермо відбулася стотисячна демонстрація протесту проти засилля мафії, організована трьома найбільшими італійськими профспілками на вшанування пам'яті вбитого п'ять тижнів тому судді Джованні Фальконе, одного з найбільш активних борців з мафією. Газети підкреслюють, що у свідомості сицилійців стався перелом і він неминуче приведе до закінчення панування мафії. На думку палермського Архиєпископа Сальваторе Паппаландо, „демонстрація — перший крок на шляху до повної культурної, соціяльної і політичної ізоляції мафії, котра десятиріччями спиралася не тільки на страх і гроші, але й на традиції і національний характер сицилійців".

ПОСТІЙНІ ПРЕДСТАВНИЦТВА України і Російської федерації при ООН розповсюдили у головний канцелярії ООН комюніке пресових служб президентів України і Росії за підсумками їхньої зустрічі в Дагомисі, яка відбулася 23-го червня. „Це була зустріч двох дружніх держав, які усвідомлюють високу відповідальність перед своїми народами і світовим співтовариством", — підкреслюється в комюніке. Україна і Росія домовилися приступити до випрацювання повномаштабної політичної угоди, яка служитиме правовою основою для розвитку рівноправних і взаємовигідних стосунків.

В П'ЯТНИЦЮ, 26-ГО ЧЕРВНЯ, московська газета „Ізвестія" повідомила, що в 1979 році советські спеціялісти здійснили підземний атомовий вибух в одній із шахт Донбасу. Це повідомлення пояснює, нарешті, причину постійних скарг шахтарів на те, що в селищі Юнокомунарське рівень радіяції збільшився в п'ять разів. Газета стверджує, що вчені хотіли перевірити, чи можна з допомогою ядерного вибуху очистити шахту від отруйного газу метану. Перед вибухом місцеві власті про людське око оголосили навчання в ділянці громадянської оборони і під цим приводом евакували з селища 8,000 мешканців.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОСТИ В ДІЯСПОРІ

Президія Секретаріяту СКВУ з великим вдоволенням стверджує, що від часу проведення референдуму в Україні, яким народ України підтвердив Акт Верховної Ради про незалежність з дня 24-го серпня 1991 р., поверх сотні різних держав визнали Україну незалежною державою. Наступний крок — це виміна посольств поміж окремими державами й Україною. Мабуть усім уже відомо, що уряд Росії, вважаючи себе спадкоємцем Совєтського Союзу, захопив всі будівлі в столичних містах країн світу, де приміщувалися совєтські амбасади й консуляти, неправильно вважаючи їх за свою власність. І важливе тут те, що ніде жоден уряд держав світу не заквестіонував того рішення. Це тим більш дивно, що уряди західніх потуг прямо змушували Україну зобов'язатися не тільки сплачувати свою частку боргів, але і ґарантувати за менші держави, колишні республіки СССР, за сплачування їхніх боргів.

Уряд України запротестував, вимагаючи від Росії справедливого розподілу майна Совєтського Союзу в такій самій пропорції, як розподілено його борги, з яких Україна погодилася сплачувати поверх 16%, а ґарантує 20%. У зв'язку з такою поставою урядів західніх потуг, нам слід вимагати від цих урядів справедливого трактування новопосталих держав на руїнах СССР, а в тому й України, й вимагати, щоб вони підтримали вимогу України та інших держав у справі справедливого розподілу майна колишнього СССР, зокрема нерухомостей на їхніх теренах. Українські громади й окремі особи повинні звертатися до урядів держав нашого поселення через своїх послів у федеральних та національних парляментах, щоб вони підтримали домагання України та інших держав.

Згідно з заявою Д. Павличка, голови Комісії Верховної Ради у закордонних справах, уряд України від тих вимог не відступить. Але це забере трохи часу, а посольства України вже прибувають до столиць різних країн і не мають, де приміститися. З уваги на те, уряд України звернувся з проханням до крайових центральних репрезентацій організованого українського життя, щоб вони допомогли влаштувати українські посольства, поки ті всі справи наладнаються.

Президія Секретаріяту СКВУ вітає почин Конгресу Українців Канади та українських крайових центральних репрезентацій інших країн, які поробили вже певні заходи в тій справі й закликає українські спільноти підтримати цю акцію своїми щедрими пожертвами.

Реасумуючи сказане, закликаємо: а) пишіть протестні листи до своїх послів і конгресменів, щоб вони вимагали від ваших урядів справедливого трактування України Росією не тільки у сплачуванні боргів, але також і в розподілі майна СССР, і б) підтримайте почин крайових центральних репрезентацій у справі забезпечення українських посольств відповідними приміщеннями і їх влаштуванням.

Хочемо вірити, що українська громадськість у країнах свого поселення допоможе українському Урядові в цьому ділі.

За Президію Секретаріяту:

Юрій Шимко — президент
д-р Василь Верига — генеральний секретар

В АМЕРИЦІ

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Ричард Чейні заявив, що Адміністрація президента Джорджа Буша виступає проти заборони випробувань нуклеарної зброї, бо відмова від випробувань позбавить країну можливости оцінити якість свого арсеналу. Виступаючи в Комісії закордонних зв'язків, Р. Чейні сказав: „Ми вважаємо, що продовжувати випробування нуклеарної зброї необхідне для гарантії безпеки і надійности. Доти, поки ми будемо мати запас нуклеарної зброї, важливо, щоб ми продовжували випробування". Його слова відповідали зауваженням, які зробив державний секретар Джеймс Бейкер кілька днів тому перед тією ж Комісією Сенату. Виступ секретаря Департаменту оборони розцінюється як частина кампанії Адміністрації за ратифікацію договору про обмеження стратегічних озброєнь. Цей договір, підписаний з колишнім Совєтським Союзом минулого літа, передбачає скорочення арсеналів нуклеарної зброї до 10,000 боєголовок з обох сторін, а до кінця нинішнього століття — до 6,000 одиниць.

КОМПАНІЯ „П'ЄР СМІРНОФФ", яка випускає найпопулярнішу на Заході горілку, оголосила про свій намір надати допомогу Об'єднаній дружині (СНД). Повідомлюючи про це, президент і головний виконавець компанії Денніс Маламатінас заявив, що ця фінансова допомога стане гарантією участи 512 спортовців і 175 офіційних осіб об'єднаної дружини в XXV літніх Олімпійських іграх у Барселоні в липні цього року. Після розпаду Совєтського Союзу спортовці колишніх його республік опинилися без фінансової допомоги Державного Комітету Спорту, контрольованого Кремлем. Об'єднана дружина складається зі спортовців України, Росії, Грузії і дев'ятьох інших совєтських республік. „Хоч тепер 'Смірнофф' є визнаною у всьому світі торговельною маркою, компанія ніколи не втрачала коренів, які зв'язують її з Росією", — підкреслив Д. Маламатінас.

НЕДАВНО З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ провели свій черговий вибух нуклеарної зброї. Під землею в пустині Невада, у 130 км від Ляс Веґасу, був проведений вибух бомби потужністю 20 кілотонн. Це в півтора раза більше потужности бомби, скинутої на японське місто Гірошиму в 1945 році.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year*— $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Програ Їцака Шаміра

Їцак Шамір, тепер 76-літній голова крайньо правої партії Лікуд, правив Ізраїлем останні 6 років і записався в історії тієї країни препоганими буквами. Колишній терорист, він застосував безоглядні методи супроти автохтонних арабів, які стали меншиною після того, як у 1949 році Ізраїль проголосив свою державність і безпосередньо після того мільйон арабів втекли, щоб не залишатися на території, охопленій війною. Були чотири ізраїльсько-арабські війни, в яких молода ізраїльська держава здивувала світ своєю мілітарною силою, організованістю, хоробрістю вояків і вождями-стратегами. Від останньої війни у 1975 році Ізраїль окупував колишні землі Йорданії і Сирії та правив на них, наче на власній території. Америка по нинішній день „де юре" не визнала окупації східнього Єрусалиму й перенесення туди столиці держави з Тель-Авіву.

Проблема окупованих Ізраїлем арабських держав і тісно з нею пов'язана проблема так званих палестинців — арабів, які були автохтонами Палестини (колишня назва території Ізраїля) — ті проблеми стали міжнародними й були одним із потенціяльних підземних вулканів. Диктаторський президент Іраку Саддам Гуссейн правду казав, що ЗСА і їх союзники застосовують дві мірки — таврують його за окупацію Кувайту та толерують окупацію арабських земель Ізраїлем. Тому після закінчення війни проти Іраку президент Буш негайно вислав державного секретаря Джеймса Бейкера на Близький Схід з місією організувати ізраїльсько-арабську мирову конференцію. Бейкер їздив туди з десяток разів. Коли врешті Ізраїль погодився на свою участь у такій конференції, яку спонсоруватиме Америка й існуючий ще тоді СССР, то це була тільки формальна і тактична згода. Насправді Ізраїль бойкотував ту конференцію, бо стояв на принциповому й непоступливому становищі: Ізраїль не віддасть ані п'яді окупованої землі. Коли понад 200,000 жидів прибули до Ізраїля, виїхавши з Росії (мало хто виїхав з України), то уряд Шаміра поселював їх саме на окупованих землях. Їцак Шамір, прем'єр, мав сміливість просити чи вимагати від Америки величезну „позику", ґарантовану американським урядом, але відмовився прийняти передумову, що з тієї позики не вільно будувати нових ізраїльських колоній на окупованих арабських землях. Та політика уряду Шаміра довела до повстання арабів на території Ізраїля. Ізраїльська поліція і військо розганяли арабських демонстрантів палками, сльозоточивим ґазом та кулями. Створилася несамовита ситуація з несамовитою атмосферою в Ізраїлі. Прибулі з колишнього СССР та інших країн жидівські іміґранти приєдналися до опозиції проти Шаміра і його екстремно правого упаду, бо їм не подобалося, що стали знаряддям антиарабської політики Шаміра.

Коли Їцак Шамір і його союзники з назадницької партії фанатичних звеличників Талмуда, відкидали політичну концепцію звернути арабські землі в заміну за тривкий мир з арабським світом, то суперницька опозиційна Робітнича партія приймала ту концепцію. У вівторок минулого тижня відбулися в Ізраїлі вибори до тамошнього парляменту („кнессету") і партія Шаміра Лікуд ганебно програла. Шамір був так приголомшений звітами з виборчих округ, що дві години минули, поки признав свою поразку, при чому дав зрозуміти, що він відійде зовсім з політичної арени.

Новим прем'єром стає лідер опозиції Їцак Рабін, колишній генерал і колишній амбасадор Ізраїля у Вашінґтоні. Він та кілька інших високих ізраїльських старшин проголосили напередодні виборів заяву, що вони підтримують зформульовану Америкою плятформу заведення миру на Близькому Сході — повернути арабським країнам їхні землі в заміну за визнання ними державности Ізраїля та підписання мирових договорів. Та заява, мабуть, перерішила вибори у користь опозиції супроти Їцака Шаміра.

Це не тільки суто ізраїльська подія, але й добра міжнародна подія. Вона приверне добрі взаємини Ізраїля і ЗСА. Програ Їцака Шаміра — це вигра Джорджа Буша. Засоби масової інформації в Америці, які є здебільша у жидівських руках, вели прозору кампанію проти Буша, як кандидата у цьогорічних президентських виборах. Їцакові Шамірові був невигідний Буш, який одверто заявив, що в інтересі Америки є мир на Близькому Сході. Може невдовзі діждемося його.

Осип Губчак

ЗАБУТИЙ ТРЕТІЙ БРАТ — СХІДНЯ ДІЯСПОРА

Знаємо таку козацьку думу про трьох братів-невольників і їхню втечу з неволі в Озові. Два старші брати їхали на конях, а наймолодшого брата лишили йти піхотою і не взяли його на коня, бо не хотіли скинути того добра, що везли зі собою. Залишений самітньо, цей наймолодший брат загинув у степу, але й тих самолюбних двох братів не минула лиха доля. З нагоди з'їзду українців в „Літературній Україні" появилася знаменита стаття поета Івана Драча.

Нав'язуючи до цієї думи про трьох братів, поет пише, що це немов символ нинішньої України. Українська держава — це один брат, західня діяспора — другий, себто українці у Західній Европі і Америці, а третій брат — це (як він називає) східня діяспора, себто українці, розсіяні по широких просторах колишньої російської імперії і про цього третього брата ми зовсім забуваємо. Бо й справді, що ми знаємо про українців, що компактною масою живуть на Воронежчині Стародубщині, Берестейщині і на Кубані? Чи ми знаємо, що після Першої світової війни і революції українці на Далекому Сході над Тихим океаном коло Владивостоку, на так званому Зеленому Клині старалися створити українську державу „Зелену Україну"? Чи знаємо, що в Сибірі в Туркестані було велике українське поселення — „Сіра Україна"?

Все це зникло, російські комуністи здушили всі українські культурні надбання, а тамтешніх українських діячів розстріляли після показового процесу в місті Чіта на Сибірі. Здушили українське культурне життя також на Кубані і Кримі. Про це все, про цього нашого третього брата ми забуваємо, а вони тепер просять допомоги. Навіть у далекій Якутії українці організуються і просять помочі. З Мурманська, на далекій півночі над Льодовим океаном пишуть, що там живе коло 75,000 українців і дуже багато українських хлопців змушені відбувати військову служ бу; там теж Москва заховала найбільший воєнний корабель, який забрала з Чорного моря, щоб він не дістався українській державі. Там стараються видавати свою газетку і організують українську школу. Вони просять не багато: прислати уживані поштові значки, щоб ними обділити дітей за добру науку в школі. Чи не варта б їм післати не лиш значки, але й книжечки і папір для їхньої газетки?

З Кубані прийшов лист, в якому просять прислати „правдивий Кобзар", бо ті „Кобзарі", що там мають, це комуністичні видання, де твори Шевченка підроблені на совєтський смак, а деякі поезії зовсім не поміщені. Чи не можна б спрямувати туди українські книжки, а спеціяльно: „правдиві Кобзарі"? Та й у Криму українське життя придушене: нема українських шкіл ані преси і в листі до „Літературної України" вони жалуються, що навіть не можуть слухати українських передач з Києва, бо кримська радіостанція на той час навмисно вилучується. І вони просять: поможіть нам. І хто їм поможе? Чому поїздки в Україну організуються на трасі Львів—Тернопіль—Київ тільки, коли значно вважнішим і кориснішим для української справи було б, щоб такі поїздки були на трасі Львів—Тернопіль—Одеса—Крим —Кубань, а тоді — поворот через Донецьк, Харків, Полтава, Чернігів, а вже тоді і Київ. Є в Кримі чудова капеля молоденьких бандуристок, які властиво одні ще підтримують там український дух. Чи не можна б їх відвідати, а може теж запросити? Писав на цю тему наш бандурист Микола Чорний, а який відгук?

На з'їзді українців теж промовляв голова організації „Славута" в Москві (де як здогадуються мало б жити півмільйона українців), астронавт ген. Павло Попович і він з жалем сказав: „Український Уряд фінансує російські школи і товариства на Україні, а українські товариства в Москві не мають найменшої допомоги від московського уряду. Чи так виглядає „спів дружність"? Як московська босячня уявляє цю „співдружність", то про це свідчать написи на мурах домів в Москві: „Єльцин, ти повинен примусити хахлів годувати Москву". Не досить, що Україну зруйнували і ограбили, а ще й тепер хочуть, щоб їх годувати!

Совєтські статистики твердили, що в Росії — поза Україною — живе 7 мільйонів українців. Це звичайна фальшивка, бо в дійсності це число 7 міл. треба числити потрійно. Отже коли б зорганізувати і обрахувати всіх українців в Україні, в західній і східній діяспорах, то можна припускати, що всіх українців в світі є коло 82 мільйони. Це велика сила, ми один з найбільших народів світу. Але чи ми це знаємо і оцінюємо і чи вміємо це використати?

Статтю І. Драч закінчує так: „Ми мусимо об'єднатися коло проводу української держави і допомогти нашому забутому третьому братові — східній діяспорі, бо коли вони загинуть, то це буде страшна втрата для нас всіх.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Прелюдія майбутнього

Еволюція людини проходила на нашій плянеті на основі її пристосування до постійних кліматичних змін. Бронтозаври вигинули, а менші розміром породи звіринного світу залишилися.

Такі самі зміни проходять і в житті людини та цілих народів. Стара приповідка, що потреба є матір'ю винаходів, сьогодні вже застаріла, бо якщо б вона була правдива, єгиптяни винайшли б бульдозери для побудови своїх пірамід, а Христофор Колюмб винайшов би паровий корабель для своєї подорожі до Нового Світу. В дійсності винахід — це вислід інтеліґенції та незадоволення з існуючого стану, попереджений плянуванням та довготривалими дослідами.

Якщо б накреслити криву поступу людини, ми побачили б, що вона творитиме позему лінію впродовж май же 10,000 років. І, наприклад, між військовою технікою царя Соломона, Юлія Цезаря та президента Вашінґтона, в основі, не було великої різниці, якщо не брати до уваги пальної зброї, яка заступила згодом луки та катапульти. Всі бо три армії проводили рукопашні бої, вживали коней до воєнних походів та розпалювали вогонь в аналогічний спосіб.

Зворотною точкою в розвитку життя людини став щойно винахід залізниці англійським механіком Дж. Стівенсоном (1825), яка перший раз в історії людства переміщувала людей з більшою швидкістю, ніж швидкість коня. В той спосіб вона розбила барикади простору, наблизила людей до себе і причинилася до обміну ідей, а в їх висліді, до розвитку модерної цивілізації.

Джордж Орвелл, автор контроверсійної повісти „1984", передбачив у цьому році існування кошмарного, пеклоподібного світу. Але дійсність виявила, що життя, наприклад, у 1984 році було більше подібне на небо, ніж на пекло, у більшій частині нашої плянети.

Таку щонайменше думку висуває д-р Бернард Стрелер, видатний біолог та біохемік, а тепер проф. Південнокаліфорнійського університету. Він передбачає, що в 2,000-их роках людина не тільки житиме довше, з уваги на нові шляхи, якими наука контролюватиме біжучі недуги, але й з уваги на сповільнювання процесу старіння.

Це стане дійсністю в наслідок маніпуляції тих генів, що спрямовують і оживляють вітальні життєві органи, а які природа, у певному стані росту, виключає з дії нашого організму.

Мало того, він передбачає, що в кількох наступних сторіччях людина матиме повний контроль над своїм життям, включно з довговічністю.

Пишучи це, маю на думці процес генетичної дуплікації живого організму, яку американці окреслюють словом „cloning. Цей процес винайдено 15 років тому і успішно застосовано до жаб та ящірок. В журналі „Science impact letters" з березня 1988 р. поміщена світлина трьох генетично тотожних бичків, породи Бранґус, вирощених з одного зародка (embryo) впро ваджeного до трьох різних корів, у тваринній корпорації „Ґранада" в Гюстоні, Тексас. До речі, вони становлять предтечу доби, в якій фармери купуватимуть „клоновані" зародки расових корів для запліднювання своєї худоби.

У „Воллстріт журналі" з 22 лютого 1989 року, у статті „Newbreed of ranchers is cloning cows" М. Чарлієр описує детально біологічну лябораторію, устатковану електронним мікроскопом, при допомозі, якого відбувається розподіл зародка на більше одноклітинних частинних частин.

На думку д-ра Стреллера, цю саму методу „клонінґу" можна застосувати до вирощування генетичних двійників людини. Якщо взяти незапліднене людське яєчко, вийняти з нього ядро та заступити його клітиною іншої людини, тоді можемо одержати її генетично тотожного двійника.

Новий двійник не матиме пам'яті, але матиме всі умові здібності свого батька. В той спосіб, коли людина постаріється, вона може відродити свого двійника та запевнити собі довговічність.

Д-р Стрелер вірить, що вчені матимуть змогу в майбутньому, при допомозі заавансованої методи дуп лікації, перенести до нововирощеного двійника батьків досвід, його пам'ять та знання, поряд його тотожної фізичної характеристики.

Іншими словами, це буде нововідроджена людина, яка стане новим етапом її довговічности.

Дмитро Крищенко

ДУМКИ ПРО МІСЦЕ І РОЛЮ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

Коли ми всі після захоплюючих результатів грудневого референдуму минулого року в Україні мали великі сподівання радикальних змін до кращого — то були абсолютно праві. Це був великий і стрімкий, але одночасно мирний і спокійний прорив до жаданої незалежности після стількох невдалих спроб досягти її. Однак невдовзі сподівання на швидкі зміни, перш за все в економіці та соціяльній сфері, за які скажемо відверто, в своїй переважній більшості і голосувало населення України, почали змінюватися усвідомленням усієї глибини кризи в суспільстві.

Було проголошено, що Україна має намір будувати вільний, демократичний лад та ринкову, базовану на вільному підприємництві, економіку. Ці два поняття — демократія і капіталізм (або ринкова економіка) нерозривно зв'язані одне з одним. І тільки разом можуть вони привести до відчутних позитивних результатів. Як відзначив авторитетний американський тижневик „Business Week" демократія є найсприятливішою умовою для розвитку капіталізму, і навпаки. Сьогоднішній розвиток подій в Україні однак засвідчує, що ми збираємось прямувати якимось особливим, тільки нашому Кабінетові Міністрів відомим шляхом до цього самого капіталізму.

Не встигаючи за розвитком подій, йдучи у фарватері більш радикальних економічних перетворень у сусідів, Україна покищо не має власної економічної політики, яка б захищала її національні інтереси. А без цього всі ті, все ще паростки політичного суверенітету та демократії, приречені на загибель.

У всіх суспільствах, за всіх урядів та політичних систем молодь справедливо вважається найактивнішою, хоча й ідеалістичною, силою (згадаймо хоча б Таняньмень площу та Чехо-Словаччину 1989 року або Україну восени 1990). Молоді люди не обтяжені минулим, вільні від старих стереотипів і радикальні у своїх вимогах, що суперечить часто бажанням багатьох політиків та й політичним реалям взагалі. Але саме ця сила все голосніше заявляє про себе, як про таку, з якою повинні рахуватися президенти та уряди. Про політичний розвиток, зокрема української, молоді останнім часом писано і казано багато, але майже нічого не було чути про її економічну діяльність. Де ті молоді українські підприємці, біржовики, фармери, що мусять творити славу свого краю не засобами політичних амбіцій чи кількістю ядерних ракет, але творенням конкурентоспроможної, зв'язаної з світом економіки, де б тісно перепліталось національне та інтернаціональне, сьогодення високотехнічного розвитку та славні традиції минувщини.

Одна з найбільших проблем, що постає тут, є проблема освіти і економічної зокрема. Перші важливі кроки в цій ділянці вже зроб лені. В деяких північноамериканських і західньоевропейських університетах започатковано обмінні програми з Україною, зусиллями Українського Народного Союзу у ЗСА, почала діяти широкомаштабна програма „Викладаємо англійську мову в Україні", а св. Софія враз із ЗУАДК відбули успішну програму навчання англійської мови минулого року у Львові і Тернополі. Створені і діють Міжнародні Інститути Менеджменту в Києві та Львові (до речі перші повноцінні МВА програми), з'явилися українські студенти в західніх університетах і є вже спроби об'єднати їх там в якісь організації для координування спільних дій і зусиль. Нарешті, добре відомий амбіційний проєкт про Університет Києво-Могилянська Академія, де плянується готувати майбутню українську еліту. Головна мета усіх цих заходів — відкрити для світу Україну і світ для України.

Який же внесок може зробити українська молодь у відродження своєї нації? Перш за все — навчання. У багатьох країнах світу, де відбувались якісь кардинальні політико-економічні зміни, чи не найбільша увага приділялася навчанню молоді — себто підготові молодих, енерґійних, ініціятивних і навіть амбіційних професіоналів з новими думками, ідеями, інтересами. І дотепер чи не найбільшу частку серед іноземних студентів у ЗСА займають японці, китайці, корейці та інші, чиї країни вже пройшли або проходять етап радикальних економіч них перетворень, базованих на стрімкому технологічному прориві.

Україна, що має величезні потенційні можливості, повинна ретельно вивчати і впроваджувати світовий досвід, зокрема в галузі ос віти. Нехтування цим досвідом незаперечно приведе до даремного виснаження ресурсів, і в результаті до значних втрат всього суспільства.

Нещодавно я познайо-

(Закінчення на стор. 8-ій)

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА „Комсомольская правда", аналізуючи останні заяви російського керівництва на адресу Молдови і Грузії, пише у статті „Якщо завтра війна?", що ці заяви можна трактувати як оголошення Росією війни відразу двом республікам. Курс на силу, стверджує газета, свідчить про слабкість російської дипломатії і не допоможе вирішити ні одної проблеми.

Валентина Юрченко

У ПРИСМЕРКУ

(Оповідання)

II

На шпитальному столику вже пишалися айстри й улюблені мамині чорнобривці — Лариса знала, що вони нагадують мамі „як то було вдома". Дочка й мати зумисне звернули розмову на родині й побутові теми, оминаючи головне, про що кожна знала, але боялася вголос знати. Та й навіщо? Схвильована Олена оживилася, рум'янці заграли на її щоках, вона турбувалася майбутнім материнством Ларочки, питала, що їй потрібно для малятка окрім того, що вона вже їй вислала. Лариса після одруження жила в іншому стейті, далеко від матері й вони не часто бачилися, а тепер, діставши маминого листа, поспішила прилетіти сюди.

— Ну, розказуй, Ларочко, як ти там живеш, яку працю має Джім, чи налагодилися в тебе взаємини з його батьками? — цікавилася Олена. Їй дуже хотілося спитати, де ж будуть хрестити внучатко, бо шлюб був мішаний: Лариса православна, а Джім, ірляндець, римо-католик. Це, власне, й було причиною того, що Джімові батьки так холодно прийняли невістку. Та й Олена дуже боляче пережила Ларисин вибір чужинця, плакала й умовляла доньку, але дівчина як затялася і зробила по-своєму...

Син Андрій скінчив Військову Академію, його частина стаціонувала в Европі й Олена побоювалася, що її невістка буде також чужинка, мовляв, вчепиться якась і змусить хлопця оженитися. А характер в Андрія м'який, податливий, не такий, як був у його батька, який чужої мови в хаті й чути не хотів. Може, це вона, повдовівши, не змогла дітей виховати? Чи це, може, невідхильна данина чужині, що дала притулок і шматок хліба бездомним?.. Докучливі думки мучили Олену, вона мимоволі потягнулася до пачки сиґарет, але в ту ж мить відсмикнула руку назад. Як багато разів „збиралася" Олена покинути курити! А виявилося, що це зовсім легко коли... тебе долає диявольський напасник — пістряк.

Два тижні радіотерапії для Олени були успішними — лікар сказав, що пухлина скорчилася майже наполовину. Друга серія лікування потиснула її ще трохи, але дальший натиск на зловороже тіло вже ефекту не давав, хоча рак принишк, як зурочений. „Чи він вже мертвий?" — з надією в голосі питала лікаря Олена. „Я сподіваюся, що так", — відповів усміхнений філіппінець, окрилюючи хвору доброю вісткою.

Олена всіма силами старалася підтримати себе — їжею, сном і відпочинком, відчувала свою вину перед власним покривдженим організмом, бож так бездумно затруювала димом цигарок ніжні клітини своїх легенів впродовж мало не чотирьох десятків років! Хоч радіяційне лікування було безболісним, але воно залишало прикрі сліди — їжа ніяк не смакувала, відворотною був навіть її запах, волосся на голові випадало і бідна Олена ледве могла себе впізнати у дзеркалі після піврічного курсу радіяції. Сили її помітно маліли, але по двох місяцях перерви лікування треба було відновити.

У повітрі запахло весною, а напоєна щедрими дощами земля готувалася до народження буйних трав, зелені й квітів. Саме в цей час прийшла радісна вістка від Ларочки — вона народила дочку. Олена тішилася і цілувала маленьку фотокартку новонародженої внучки, яка солодко спала у рожевих пелюшках. Поїхати, полетіти б туди! Але про це годі було й думати — лікар категорично заборонив їй пускатися в таку далеку подорож. І була на це поважна причина, бо пістряк почав промощувати собі дорогу далі, глибше пішли метастази в залози, з'явився біль — диявольський напасник набував переважаючої сили, не підкоряючись ніяким канонан медицини, а тільки власному сліпому гонові до розмноження. Олена вже не залишала шпиталю, де її рятували від болю і де, під впливом снотворного, вдень і вночі сон віддаляв її від реальности...

Лариса з немовлятком на руках поспішала до шпиталю. Медична сестра зробила для неї виняток, дозволила разом з дитинкою відвідати важко хвору матір, що її Лариса ледве могла впізнати — це була бліда, прозора тінь від колишньої вродливої мами. Олена широко розкрила очі, побачивши біля свого ліжка дві близькі, дорогі істоти. „Донечко! І ти, крихітко моя люба!" — ледве чутно промовила вона.

— Мамусю, це твоя внучечка і звуть її Оленка, на честь бабуні. Ми охрестили її у православній церкві — Джім не заперечував, бо мені, як матері, належало перше слово, — говорила Лариса, не стримуючи сліз, що рясно котилися по щоках. — Подивися, бабуню, яка твоя Оленка гарна!

Олена взяла крихітну ручку малятка і, цілуючи, прикладала до своєї щоки.

— Ларочко, дитино моя! - прошепотіла вона, — дай мені слово, що ти ніколи не будеш курити! Ради неї, ради цієї крихітки, бережи себе... Я прочитала, що кожна цигарка вкорочує людині життя на п'ятнадцять хвилин... Я скоротила собі життя на п'ятнадцять років своїм куренням... Благаю тебе, ради Бога, обіцяй мені!..

Крихітна Оленка заворушилась у мами на руках, а медична сестра, що з'явилася у дверях, вже давала знак Ларисі — пора виходити!

— Обіцяю, мамусю, обіцяю!.. — крізь сльози промовила Лариса і, поцілувавши матір востаннє, спішила вийти з кімнати. Олена прозорою рукою зробила в повітрі знак хреста, благословляючи обидві дорогі істоти. На обличчі хворої засяяла щаслива усмішка і з нею вона примкнула втомлені повіки, поринаючи у непереможний сон.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

УНСОЮЗУ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1992-ГО РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
17 Хоміяк Олена, Оксана
22 Вейс Василь, Петро
47 Кардашинець Рональд мол.
94 Бесті Єсіка
125 Пташинський Григорій
170 Шпак Христина
173 Серба Діяна
175 Ковалишин Аліса
184 Куровицький Діянна, Юрій; Михайлів Олексія
217 Кризалка-Неймар Еріка, Михайло
230 Сентафанті Матей
231 Манділ Захарріян
238 Глова Чарлен
242 Клевіс Брандон, Шавн
323 Михальський Коллін
348 Журліна Еріка
401 Стасула Соня, Христина
416 Онуфрик Євген
427 Дяків Наталка
434 Купчинська Лідія
452 Белькайрус Йосиф
466 Шебек Клейтон
496 Літовченко Варвара, Захарій; Кравчун Анатолій, Людмила, Олег
777 Ликош Брієн, Стефанія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
47 Павлюк Олексій
51 Ольшанський Ліза 2.
94 Ваську Микола
109 Коффман Глорія
120 Гроуп Сандра
131 Біланич Славомир
161 Цибак Явиця, Джаніна
170 Зарицький Михайло
230 Войтович Маргарит, Марко
247 Тировський Маріянна
254 Сімао Томас
260 Мацюк Марко
424 Мельник Ігор
486 Качмар Тарас

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
155 Дочих Артур, Еміль; Джоіл Михайло; Зварич Любомир, Роман; Кіршак Андрій; Куріява Іван, Михайло 2; Кухта Іван; Контс Алісон 2, Йосиф; Небак Джіль; Сухорський Аллісон, Гейтер, Христина, Лорі, Меган, Христофор; Слободіян Григорій; Тачук Марко; Ширс Лінетт

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
231 Бакер Ноель; Бель Рубій
385 Нельсон Синтія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
17 Гарбузюк Христина; Міщанчук Анна
112 Явчак Мартин

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
230 Мурар Марко; Присташ Михайло, Франко
358 Поліщук Михайло
484 Бойчук Орест

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
65 Дочих Артур, Еміль; Джоіл Михайло; Зварич Любомир, Роман; Кіршак Андрій; Куріява Іван, Михайло 2; Кухта Іван; Контс Алісон 2, Йосиф; Небак Джіль; Сухорський Аллісон, Гейтер, Лорі, Меган, Христофор, Христина; Слободіян Григорій; Тачук Марко; Ширс Лінет

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
47 Павлюк Олексій
51 Ольшанський Ліза 2.
56 Джонес Михайло; Реттіґ Ерік
94 Васкул Микола
109 Гауфман Глорія
120 Сандра Лій
131 Біланич Славомир
161 Цибак Іванна, Джаніс
217 Кобей Кевін
230 Войтович Маргарита, Марко
247 Тировський Маріянна
268 Барнес Джо-Анн
375 Купиця Оксана
424 Мельник Ігор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Суховерський Христина
16 Дарнобід Роберт
27 Файнор Рейній; Папсон Марко
32 Пасовський Тамара
45 Клебан Христина
50 Гайде Роберт
53 Крисалка Бранді
83 Кушнір Христина 2.
180 Прінзо Джон
204 Пурій Таня
259 Риян Джон; Чіко Лорі
291 Тарнавський Евген
349 Дескер Клейді
383 Гуско Микола
394 Кондрат Оксана
465 Ґетча Ігор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Роберт Джансон
94 Ломака Патриція
240 Довганюк Мішель; Гірко Джефрій
254 Сімао Джеймс
259 Кобилецький Курт
260 Мацюк Марко
296 Влансіяк Христофор
456 Юмей Роберта
486 Качмар Тарас

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
96 Міллц Стефанія
120 Манастирський Євген
171 Таразі Сусанна

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
17 Хоміяк Петро, Світлана
28 Поточняк Антоній
32 Вікарчук Петро; Киндус Михайло
39 Гаргай Володимир; Перун Анна
42 Сенишин Марія
58 Яковенко Володимир
83 Шавалюк Михайло
86 Гіргіль Ігор
106 Куляс Павло
113 Робі Павло
120 Мартин Давид
123 Нолан Христина
125 Пташинський Юлія
155 Бара Наталка
164 Гарінгтон Іванна, Лінда
172 Заяць Ярослав
172 Корженівський Ярослав
174 Петрина Ірена
209 Пендер Джеймс
216 Тарнавський Марко
235 Маркович Роберт д-р
260 Мацюк Богдан
277 Кузьо Мирон
287 Филипович Марія
293 Масс Надія М.
303 Ґермак Ігор
307 Василишин Марія
327 Карліно Джансон
337 Мк Фейтерс Роберт
360 Салдит Іванна
379 Потрабій Параня
397 Бачинський Борис
401 Дорош Петро
427 Конет Антін, Наталка
429 Вроблевський Марія
434 Купчинський Євгеній, Романа; Лесів Ярослав
441 Воронюк Рональд
442 Бугей Андрій
450 Добрянський Дзвінка
466 Шимоняк Марія
496 Кравчук Євгенія, Руслан; Літовченко Віктор Олександра
777 Джакет Честер; Лосовий Олександра; Троцький Патриція, Юрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Масловський Марія
14 Король Тарас *
18 Мельник Олександра 2
22 Перун Роман *
66 Городиський Іван *
88 Карапінка Юрій *
147 Шурин Марйорик; Мінній
155 Дзьоба Іван *, Павло *, Параскевія, Семен *; Макар Анна
175 Левкут Вальтер *
179 Свищук д-р Юрій *, Христина
194 Михайлюк Єфросина
200 Марчук Антоніна
204 Данилюк Марта; Менцінський Орест *
291 Мадей Микола мол. *
316 Рейш Анна
345 Брин Марко *
371 Біловус Ірена
407 Мельник Ксеня
450 Ярош Андрій *
468 Бобик Василь *

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Плескун Анастасія
155 Аверій Ольга; Бондра Анна; Буска Патриція; Гуманик Михайло * 2 Гарбовський Михайло *; Забава Анна; Завійський Марія; Зварич Анна, Леон *; Камінський Микола; Копф Сусанна; Кузьма Марія; Лефчик Іванна; Лихатин Нансі; Ревак Марія; Романович Володимир *, Іван *, Роман *; Руск Елеонор; Седорович Гелена; Шварц Анна; Шуховський Василь *, Елисавета, Катерина; Федірко Михайло *; Федош Анна; Михайло *; Фікула Іван *
353 Гатала Віктор *, Марія, Марія-Анна, Мирон *, Олександер *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
78 Головець Марія
213 Гіш Іванна
385 Гієра Христина М.; Смулка Люба

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
17 Мішанчук Анна; Гарбузюк Христина
112 Савчак Мартин *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
5 Мирон Андрій *, Євген *, Леся, Мирон *
293 Грицай Ійя
360 Бейґер Рената; Дюке Ерля
395 Іванів Павло *
448 Зюбан Іван *; Мороз Петро *; Татунчак Мирон *; Твердун Микола *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Гатала Віктор *, Марія, Марія-Анна, Мирон *, Олександер *
37 Завійський Марія
65 Аверій Ольга; Бондра Анна; Буська Патриція; Гуманік Михайло * Ґарбовський Михайло *; Гуманик Михайло *; Забава Марія; Зварич Анна, Леон; Камінський Микола; Копф Сусанна; Кузьма Марія; Лефчик Іванна; Лихатин Нансі; Ревак Марія; Романович Володимир *, Іван, Роман *; Русак Елеонора; Седорович Гелена; Шварц Анна; Шуховський Василь *, Елисавета, Катерина; Федірко Михайло *; Федош Анна, Михайло *; Фікула Іван *
361 Плескун Анастасія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Маслович Марія
18 Мельник Олександра 3.
32 Войтович Стефан *
66 Городиський Іван *
88 Карапінка Юрій
111 Сецкер Данило *
147 Зятик Мінній; Шурин Майройрі
153 Яремійчук Марія
155 Дзьоба Іван *, Павло *, Параскевія, Семен *; Макар Анна (Дзьоба)
175 Левкут Володимир *
213 Качинський Стелла
291 Мадей Михайло мол. *; Ревч Анна
345 Брин Марко *
457 Дикий Галина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Кудрик Олександер д-р *; Лукадамо Олександра
11 Василишин Берта
13 Квілінен Марія
15 Денисенко Катерина
25 Нинка Іван
28 Шоенфельд Стефан *
42 Грика Христина
58 Гербовий Данило *, Нестор *
88 Кульчицький Теодора
96 Седон Стефанія
106 Горалевський Стефан; Дидьо Наталка; Стахів Петро, Степан *
115 Опришко Юрій
116 Колодій Марія, Семен *
123 Мрикало Анна
157 Папушкевич Дарка
170 Гайдук Марія
194 Саврас Богдан
204 Яць Стефан
271 Петрик Михайло *; Станецький Ярослав
281 Зґоба Катерина
301 Леник Анна
304 Скобала Микола
316 Фесяк Ярослав *
327 Шпачинський Параскевія
337 Ремський Ігор *, Михайло *, Стефан *
379 Мельниченко Андрій *, Марія
397 Калуш Ольга
423 Мк Грат Лідія
444 Ципівник Дмитро
460 Тіягур Марія; Рослинський Євген
462 Труш Григорій *
485 Новаківська Катерина
488 Микита Мирон *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Ядковський Джеймс *
7 Пароський Роберт *
14 Король Тарас *
28 Філенко Олександер
38 Винарочик Брус *
42 Ваньо Кеннет; Кібала Йосиф; Оліярник Володимир
45 Оприск Андрій
53 Заблоцький Теодосія
56 Когут Марія
57 Омецінський Олег
102 Баєр Ервін *, Павля, Вілліс Річард *, Ірена
112 Скрован Анна
146 Огрин Ольга
156 Закорчений Марія
161 Макер Михайло *
163 Войт Дмитро; Дуда Іллія *, Катерина
179 Свищук д-р Юрій, Христина
182 Бордіно Гелена
194 Михайлюк Ефрозина
200 Марчук Антоніна
204 Данилюкл Марта; Менцінський Орест
217 Бальзано Петро *; Фалат Ірена
240 Пакула Йосиф; Пиртко Василь *
259 О'Гард Арлена
296 Каріотіс Патриція
316 Ланьо Рональд *
358 Ільчишин Ольга
364 Олховий Філіп мол. * Агдерс Йвоні; Біловус Ірена
382 Рудіман Патриція
422 Кончак Іван *
450 Ярош Андрій *
459 Калинович Іван

ЧЛЕНЛИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
76 Петрух Мирон *
247 Білон Іван *
360 Салдит Іванна
434 Масон Наталка

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Нардко Іван *
161 Бобак Степан *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Васелеңюк Юлія
15 Вітковський Ірена; Сем'янів Валентина
32 Карбовський Микола *
44 Демчик Іван *
45 Маттев Гелена
53 Дійп Марія; Комічак Анна
59 Зарнох Стенлій *
73 Сподарик Стефан *
76 Демчук Юлія 8.
94 Фурда Филимон
102 Габровський Йосиф 2
109 Брандт Гелена
114 Момотюк Олександер *
120 Манастирський Євген *
123 Кардина Гелена
125 Музика Лові
147 Зятик Андрій *; Чернецький Єва
155 Лионс Тереза
157 Хома Петро
161 Герман Фред *, Цибак Микола *
163 Ясінський Іван *
168 Бабин Ксеня
176 Проскурняк Розалія 2; Шатинський Анна
204 Крошак Данило 2 *; Савчук Стефан
217 Бандура Іван *; Фалат Андрій
218 Дучик Анна 2
220 Криваньо Михайло *
221 Дацьків Іван мол *; Задрожний Михайло *; Мицьо Олександер 2.
223 Федорович Агнес
230 Гевко Василь; Ліщак Іван 2 *; Шулик Марія
236 Страйвес Іван *
237 Осухевський Софія
267 Вінсе Алан *; Варнак Анна
275 Грицик Єва
282 Помес Марта
283 Коник Катерина
287 Сохан Ольга
292 Камінський Олександер
296 Лобур Марія
301 Момотюк Олександер *
305 Тихоневич Чарлс *
316 Боса Анна
320 Тарас Іван *
343 Якимович Марія
248 Черніга Марія
350 Киш Ольга
361 Долинський Тетяна 2
364 Носал Стефан *
367 Ріопка Іван
382 Гарбест Катерина 2.
390 Родович Микола
399 Івасечко Орест
409 Шук Михайло *
423 Пруць Ярема
427 Пруняк Петро 2 *
432 Миша Михайло
439 Перій Альфред
457 Мешта Митрофан
458 Сулима Іван *
466 Крушак Матев *
481 Корба Марія

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.:
120 Мартин Давид
127 Пташинський Юлія
161 Паляні Нансі
164 Гаррінґтон Лінда
172 Кравчук Луїза; Станко Оксана; Старух Віра
174 Петріна Ірена
194 Шог Христина
287 Филипович Марія
303 Джермак Ігор
360 Салдит Іванна
434 Купчинський Євгеній, Романа; Лесів Ярослав
441 Воронюк Орися, Рональд; Келлій Іван, Степан
496 Кравчун Євгенія, Руслан; Літошенко Віктор, Олександра

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
155 Контс Єлейн; Сухорський Василь мол. *, Михайло *, Михайло Т.*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
305 Риян Боніта
358 Миронович Адріяна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
цэ Контс Елейн, Сухорський Василь, Михайло, Михайло Т.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Ціховлас Любомира
11 Машер Доротій
42 Кібала Йосеф *
120 Дравна Володимир *; Матіяш Анна
153 Нич Ілько
170 Кріль Юліян *
182 Лучейко Іван *
221 Яцьків Теодор *
402 Козучко Іван *
432 Дячук Іван *
445 Рогатинський Стефан
468 Чернич Лідія

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 31-го березня 1992

Кляса Т16	88
Кляса Р70	73

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	27
Кляса Е18	1,896
Кляса Е20	2,167
Кляса Е65	263
Кляса Р20	3,035
Кляса Р65	144
Кляса ТР65	1,156
Кляса Т23	194
Кляса WSP	427
Кляса SP-E65	451
Разом	**9,921**

Забезпечення департаменту дорослих:

Старий рід	7
Кляса Р70	22
Кляса Т	353
Кляса W	8,103
Кляса Р20	5,200
Кляса Е20	4,653
Кляса Е65	1,503
Кляса Р65	697
Кляса DP60	118
Кляса DP65	638
Кляса SP-W	436
Кляса SP-E65	219
Кляса ADD	5,579
Кляса Т10	483
Кляса Т5	108
Кляса DT30	5
Кляса ART	21

Дорослі члени з молодечими грамотами:

Кляса W	0
Кляса Р20	359
Кляса Е20	196
Кляса Р65	28
Кляса Е65	75
Кляса Е18	2
Разом 31-го березня 1992	**28,805**

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ"

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ У МІСЯЦІ БЕРЕЗНІ 1992 РОКУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 29 лютого 1992)	17,578	43,318	5,571	66,467
Активні члени (Приріст у березні 1992)				
Нові члени	36	58	24	118
Прийняті наново	20	71	—	91
Прийняті з перехідними листами	23	35	4	62
Зміни кляс забезпечення	3	4	—	7
Прийняті з Деп. Молоді	—	3	—	3
Разом	**82**	**171**	**28**	**281**
(Убуток у березні 1992)				
Суспендовані	5	12	3	20
Відійшли з перех. листами	23	35	4	62
Зміни кляс забезпечення	3	4	—	7
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	3	89	—	92
Вибрали гроші	18	22	—	40
Відійшли з вип.п.сум забезп.	19	44	—	63
Виплатили вповні вкладки забезпечення	10	45	—	55
Відійшли на част. випл. забез.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	2	—	2
Вигасла важність забезпечен.	—	4	13	17
Разом	**84**	**257**	**20**	**361**
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у березні 1992)				
Виплачене забезпечення	10	45	—	55
На безпл. продовж. забезп.	4	12	—	16
Разом	**14**	**57**	—	**71**
(Убуток у березні 1992)				
Померли	3	42	—	45
Вибрали готівку	13	16	—	29
Повернені в активні	1	3	—	4
Вигасло продовж. забезп.	4	8	—	12
Разом	**21**	**69**	—	**90**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця березня 1992 р.	**17,569**	**43,220**	**5,579**	**66,368**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць БЕРЕЗЕНЬ 1992-ГО РОКУ**, як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ** своїх Відділів і заплатять за час суспенди вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом.

Те саме відноситься до членів, які **ВПРОДОВЖ БЕРЕЗНЯ 1992-ГО РОКУ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНІ ЛИСТИ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.**

ВОЛОДИМИР СОХАН,
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1992 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
12	260.95	176	277.62	348	1,253.27
18	94.03	190	25.32	360	661.27
25	1,042.69	192	193.75	371	1,657.51
27	1,855.83	212	64.94	373	134.06
31	169.14	220	2,020.54	390	137.63
34	181.62	226	631.35	397	584.80
45	312.94	245	1,000.00	403	299.00
		257	669.54	417	32.07
51	1,013.31	264	73.07	430	705.56
83	1,163.36	269	476.07	440	126.91
87	170.67	281	225.69	455	48.49
115	302.56			456	125.20
119	99.74	287	2,451.29	457	135.68
135	21.25	293	249.91	479	340.22
137	164.70	323	37.92	480	23.16
146	486.96	330	130.67	485	26.70
149	92.41	340	954.03	486	980.37
155	660.31	341	593.63	488	501.66
174	2,000.00	347	645.78	491	48.71

Вкадки зірані в усіх клясах Життьового Забезпечення 28,635.86

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
34	33.20	264	14.00	371	11.85
51	13.80	269	13.00	397	11.00
83	93.95	287	13.60	440	90.65
115	22.10	293	22.00	456	16.70
146	198.40	341	46.25		
155	8.00	347	8.05	479	6.50
220	6.50	348	1.75	485	4.80
226	14.00	360	19.35	491	38.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 707.65

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1992 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.
20	Ева Когут	1,000.00
27	Омелян Суховерський	500.00
34	Лев Блонарович	1,102.44
34	Лев Блонарович	1,000.00
36	Ольга Василішин	500.00
59	Еміль Яцишин	776.00
59	Еміль Яцишин	1,000.00
76	Павло Лящук	1,000.00
76	Володимир Топпер	1,096.00
93	Пазя Сомик	250.00
94	Теодор Воляр	1,000.00
96	Марія Гуменицька	500.00
96	Марія Гуменицька	1,384.00
102	Іван Палка	1,000.00
102	Володимир Паньків	1,000.00
121	Іван Городницький	1,000.00
127	Ярослав Бігун	1,000.00
147	Віліям Шурин	1,000.00
156	Василь Цмик	1,000.00
158	Марія Пясецька	614.03
173	Василь Дзюбак	1,000.00
194	Михайло Ніщтор	500.00
200	Михайло Дмитришин	3,000.00
200	Михайло Дмитришин	5,000.00
204	Христина Бончак Грицишин	1,000.00
217	Іван Бандура	500.00
221	Іван Дацків мол.	1,006.33
223	Марія Байдук	1000.00
223	Аґнес Федоровіч	1,000.00
230	Михайло Какіш	1,000.00
237	Марія Разни	1,000.00
261	Іван Стаднік	573.00
282	Марія Ґрабас	500.00
282	Френк Роберт Менсфілд	596.00
283	Катерина Коник	1,000.00
285	Ніна Білок	500.00
285	Александра Падошов	500.00
287	Ольга Сохан	500.00
287	Анна Вульхін	1,079.18
291	Марія Мадей	500.00
292	Олександер Камінський	1,000.00
293	Джозефіна Білас	1,986.00
307	Ярослав Чайківський	1,000.00
325	Галина Е. Круґ	3,000.00
337	Роман Більчак	1,000.00
342	Наррі Волянський мол.	1,000.00
345	Джуді А. Диманик	1,000.00
345	Джуді А. Диманик	1,000.00
345	Анна Кість	613.00
348	Марія Газуда	500.00
360	Чеслава Ґ. Шишка	1,150.00
361	Олександер Кузишин	500.00
361	Зофія Олійник	500.00
364	Анна Кесель	1,000.00
364	Анна Прима	1,000.00
368	Іванна Кирилюк	542.00
368	Максим Леськів	500.00
369	Анна Марковці	500.00
370	Едвард Домбровскі	1,000.00
371	Віліям Т. Лобур	500.00
371	Наталія Шараневич	500.00
375	Василь Прядка	1,384.00
379	Михайло Крохмалъ	1,000.00
472	Ростислав Боднарук	1,000.00
Разом		**62,651.98**

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.
49	Параскевія Сидорук	300.00
434	Роман Я. Бендза	3,000.00
434	Роман Я. Бендза	5,000.00
448	Стефанія Шеремета	2,000.00
466	Матей Кручак	500.00
466	Анна Загрибельний	300.00
473	Вікторія Баран	1,000.00
473	Марія С. Сушко	1,000.00
Разом		**13,100.00**

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1992 р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.
81	Андре Шепет	50.00
131	Марія Легенький	50.00
131	Анна Венгльовська	50.00
147	Анастазія Гробовенська	50.00
176	Іван Жеребний	50.00
204	Катерина Захарко	50.00
209	Микола Кухта	50.00
245	Євгенія Дитиняк	50.00
254	Марія Івашків	50.00
282	Анна Марія Лавзано	50.00
362	Марія Кондира	50.00
430	Катерина Льонджельо	50.00
Разом		**600.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1992 Р.

Членські вкладки	$135,964.18
Прибутки книгарні і друкарні	72,787.08
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$436,395.83
Реальності в Керґонксоні, Н. Й.	67,126.16
Гіпотечних позичок	35,331.87
Членських позичок	2,551.28
Уділів	16,047.40
Банків	4,865.07
Разом	**$562,317.61**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$19,475.37
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	589.27
Коштів інвестицій	340.00
Коштів канцелярії у Вашінґтоні	1,992.28
Винагорода обласних організаторів	1,320.51
Стипендії	450.00
Разом	**$24,38476**
Різні прибутки:	
Переносне конто-платні	$11,318.55
Пожертви для Фонду Відродження України — УНС	2,577.60
Зиск при продажі бондів	3,366.00
Переносне конто	410,521.18
Разом	**$427,783.33**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$302,999.10
Сплачено гіпотечних позичок	70,532.86
Сплачено членських позичок	3,045.22
Разом	**$376,577.18**
Разом загальний прибуток на березень 1992	**$1,599,814.14**

ВИДАТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1992 Р.

Виплати членам:	
Виплати пенсійних грамот	$915.34
Грошові звороти	30,748.25
За дозрілі вивінувальні грамоти	58,269.52
Посмертні допомоги	75,751.97
Відсотки від посмертних допомог	464.81
Вкладки за дітей, яких родичі померли	103.66
Премії за реасикурацію	1,508.32
Дивіденда членам	521.76
Допомога з Фонду Братського	600.00
Виплати з Сирітського Фонду	500.00
Разом	**$169,383.63**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$16,342.93
Союзівки	116,449.62
Книгарні і друкарні	67,754.57
„СВОБОДА" за орган	69,310.05
Організаційні видатки:	
Оголошення	$2,016.67
Лікарські бадання нових членів	208.50
Винагорода обласних організаторів	24,958.79
Винагорода Відділових секретарів	128.78
Винагорода Відділових предсід. і касирів	1,571.40
Винагорода Відділових організаторів	15,564.97
Кошти подорожей обласних організаторів	4,421.92
Винагорода головного лікаря	1,500.00
Кошти обласних засідань	4,772.63
Разом	**$55,143.66**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$17,662.27
Платня працівників	52,172.33
Премії за шпитальне забезпечення працівників	42,692.90
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	33,057.36
Канадські Корп. податки	2,903.00
Разом	**$148,487.86**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$7,680.00
Банкові оплати	54.11
Вкладки до братських конґресів	263.00
Меблі і машини	29.00
Загальні канцелярійні видатки	1,875.99
Оплати до асекураційних урядів	1,054.75
Кошти канадської канцелярії	175.00
Поштові оплати	2,205.63
Кошти друків і приборів	4,210.06
Обслуга машин	308.52
Кошти телефону	2,689.18
Загальні кошти подорожей	420.45
Разом	**$20,965.69**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$4,200.26
Переносне конто-платні	11,318.55
Кошти компютеризації	4,850.00
Кошти інвестиції	3,180.00
Переносне конто	411,521.18
Виплати Фонду Відродження України — УНС	464.71
Виплати Відд. Братської діяльності	221.75
Відсотки від закуплених бондів	5,484.93
Разом	**$441,241.38**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$900,890.00
Уділено гіпотечні позички	50.00
Закуплено уділів	12,929.67
Уділено позички на підклад грамот	4,201.28
Капітальний ремонт на Союзівці	34,887.57
Разом	**$952,958.52**
Видатки за березень 1992	**$2,058,037.91**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$1,430,438.04	**Фонди**	
Бонди	48,123,131.40		
Уділи	1,556,451.18		
Гіпотечні позички	4,928,064.11	Забезпечене-вий	$66,803,374.12
Позички на грамоти	616,558.65		
Реальності	2,421,284.76	Акцидентовий	1,980,087.72
Друкарські і електронічні машини	332,010.13	Братський	(1,020,014.09)
Позичка для Корпорації Дому УНС	6,911,911.00	Сирітський	419,804.08
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Захисту	(1,811,415.96)
		Наглої потреби	52,564.44
Разом	**$66,424,400.31**	**Разом**	**$66,424,400.31**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

Американська фундація подарувала 60,000 дол. на переклад „Історії України-Русі" М. Грушевського

У 1988 році при Альбертському університеті почав діяти Осередок Досліджень Історії України ім. Петра Яцика, який спонсорує досліди та публікації в цій ділянці.

Одним з перших головних проєктів осередку став переклад 10-томної „Історії України-Русі", написаної Михайлом Грушевським. Д-р Франко Сисин, керівник осередку, звернувся до National Endowment for Humanities в ЗСА за фінансовою підтримкою для проєкту, яку отримав в сумі 60,000 дол.

Ця фундація дістає багато прохань про підтримку, але фінансує тільки деякі. Кожен проєкт, який поступає до National Endowment for the Humanities, розглядається та оцінюється спеціялістами з відповідної ділянки. Понад 1000 вчених, професіоналістів та експертів обслуговують 200 панелей протягом року. Коментарі вчених і поради панелей беруться до уваги під час вирішення питання Національним комітетом, який складається з 26 осіб, призначених на цю посаду президентом країни та затверджених Сенатом.

Проєкт перекладу „Історії України-Русі" Грушевського дістав надзвичайно високу оцінку під час його розгляду Комітетом. Оскільки оригінал праці Грушевського нелегко дістати, переклад буде користуватися успіхом не тільки у вчених, але й у простих читачів, які цікавляться історією. Оцінювачі проєкту зробили наступні коментарі:

„...Керівник видання, професор Франко Сисин, є безумовно одним з найвидатніших спеціялістів з історії України та сусідніх з нею територій 17 століття. Той факт, що він керує цією роботою є достатній, щоб рекомендувати цей проєкт для підтримки. Проф. Сисин показав свої кращі якості, будучи на посту директора в Українському дослідницькому інституті в Гарвардському університеті".

„...Кожен, хто не знає української мови, але читав однотомну історію Грушевського, перекладену в 1941 році і опубліковану в Єльському університеті, хотітиме більшого і з нетерпінням чекатиме на цей монументальний переклад."

„...Клясична історія Грушевського обов'язково повинна бути доступна для англомовної, а значить ширшої авдиторії читачів".

„...Історія Грушевського становить одну з найбільш вичерпних історичних студій українського народу і її переклад вже давно очікуваний. Через недостатнє знання української мови іноземними вченими, переклад цієї праці є вельми цінним".

„...Не існує більш достойного проєкту в області вивчення історії ранньої Русі. Переклад шедевру Грушевського заповнить прогалину не тільки в історії України, але й в історії російського, польського, еврейського та інших народів".

Осередок досліджень історії України імені Петра Яцика було створено у визначний для вивчення історії України час. Завдяки праці, яку цей центр проводить, викладання історії України в університетах Північної Америки піднялося на багато вищий ступінь. Досягнення роботи цього Осередку признані вже не тільки в українських громадах світу, але й серед чужинських наукових установ. Успіх праці його керівника, одного з найкращих українських істориків, Франка Сисина, свідчить про це і надзвичайно тішить Дирекцію Фундації Петра Яцика.

Оксана Яцик,
адміністратор Освітньої Фундації П. Яцика

З'їзд СУА Округи Північного Ню Йорку

Президія (зліва): М. Крамарчук, Н. Берґеншток, Х. Навроцька і У. Лоза.

В неділю, 5-го квітня, до Баффало, Н. Й., з'їхалися делеґатки і гості шістьох Відділів: 46, 47 і 120 з Рочестеру, 68 з Сиракюз та 49 і 97 з Баффало. Від Головної Управи СУА приїхала пресова референтка Христина Навроцька. Разом присутніх було 52 особи.

До почесної Президії запрошено почесних членок окружної управи Ірину Дорощак, Ярославу Борачок та Ірину Руснак. До ділової Президії вибрано головою Надію Берґенсток з 97-го Відділу і секретаркою Уляну Лозу з 49-го.

Після всіх формальностей парляментарного порядку присутні вислухали звіти членок окружної управи — голови Марії Крамарчук, секретарок: протоколярної Христини Винник-Вільсон, кореспонденційної Галини Снігур і фінансової Христини Венґльовської, референток: зв'язків Марти Шміґель, суспільної опіки і стипендій Тетяни Шутер, пресової Ірини Руснак, хронікарки Лідії Джус-Невмержицької і голови контрольної комісії Ірини Шміґель.

Зі звітів довідуємося, що Округа нараховує 199 членок у шістьох відділах. Два Відділи опікуються дитячими світличками — це 120-ий в Рочестері (30 дітей) і 97-ий в Баффало (7 дітей).

Всі відділи точно виконують працю, яку намітила Головна Управа СУА. Для здобуття фінансів відділи уряджували імпрези, обіди і продажі печива для ширшого громадянства. Відділи у Баффало належать до Американської Федерації Жіночих Клюбів. Членки 49-го Відділу одержали дві перші нагороди за вишивані речі і у конкурсі ручних робіт, який уряджувала ця організація. Чотири Відділи займаються збиранням стипендій для молоді у Бразилії: 47-ий Відділ має 14 спонсорів, 49-ий 7 спонсорів, 120-ий — два спонсори, а 68-ий Відділ оплачує дві стипендії. У звітовому році ці відділи вислали до референтки стипендій СУА 5,565 дол. Округа має дуже гарні зв'язки з Україною в особі референтки зв'язків Марти Шміґель, яка відвідала Україну і є членом Дирекції ККДУ в Ню Йорку. 47-ий Відділ нав'язав листування зі Союзом Українок Буковини в Чернівцях та Союзом Українок Івано-Франківська і вислав туди дві харчові пачки. В Рочестері далі провадять курси української мови для дорослих. Присутні мали змогу оглянути чудово уложену хроніку Відділів Округи від початку зорганізування Окружної Управи. Заходом Окружної Управи відбулася міжокружна конференція разом з Округою для культурно-освітньої та музейно-мистецької референтур.

Найновішою акцією Округи є збирання та висилання книжок на Україну через Сейбр-Світло. Очолює цю акцію Леся Телега, членка 120-го Відділу в Рочестері. Акцію започатковано льотерією, з якої дохід призначений на цю ціль. Проведено льосування предметів, що їх подарували Відділи. Виграли: різьблений свічник-трійцю Соня Мандзій з Баффало, керамічну вазу Марко Сьолковський з Рочестеру, вишивану подушку Наталія Ґуран з Рочестеру і писанку Теодор Пришляк з Баффало.

Голови Відділів розповіли про працю у своїх Відділах, про успіхи та проблеми. Вив'язалася жвава і цікава дискусія. З неї можна витягнути найважніше, що брак зацікавлення молодих жінок організацією доведе її до занепаду, бо Відділи, членки яких є вже емеритки (47-ий в Рочестері, 49-ий в Баффало і частково 68-ий у Сиракузах) не в силі вдержати ріст організації.

Представниця Головної Управи Христина Навроцька у своєму теплому слові поґратулювала Окружній Управі на чолі з відданою й енерґійною Марією Крамарчук, та Відділам за їхню працю, розказала про успіхи і проблеми Головної Управи та просила підтримувати всі Фонди СУА, журнал „Наше Життя" і Український Музей у Ню Йорку. Тепер починається підготова до Конвенції СУА, що відбудеться на Союзівці в травні 1993 р. і є дуже побажаним, щоб кожний Відділ вислав йому приписану кількість делеґаток.

Голова номінаційної комісії Тетяна Шутер подала листу кандидаток до Окружної Управи, яку делеґатки з'їзду прийняли одноголосно.

До Окружної Управи Увійшли: голова Марія Крамарчук, заступниця голови на Баффало Ірина Дорощак, секретарки: протоколярна і кореспонденційна Зіна Джус, фінансова Христина Венґльовська, і референтки: зв'язків Марта Шміґель, музейно-мистецька Ольга Лавні, виховна Леся Телега, суспільної опіки і стипендій Тетяна Шутер, пресова Ірина Руснак, хронікарка Лідія Джус-Невмержицька, вільні членки: Анна Сохоцька і Іванна Мартинець.

Контрольна комісія: голова Ірина Шміґель (47-ий Відділ), членки: Стефанія Вовкович (46-ий), Марія Костів (47-ий), Анна Поліщук (49-ий), Фалина Войтович (68-ий), Наталка Сантарсєро (97-ий) і Ірена Рендзяк (20-ий).

З нагоди з'їзду призначено 200 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя" та передано дрібні речі прикладного мистецтва, виконані членками Відділів, для крамнички Українського Музею в Ню Йорку.

Перевибрана голова Марія Крамарчук сердечно подякувала представниці Головної Управи СУА за участь діловій президії за зразкове проведення нарад, Ірині Дорощак за організування з'їзду в Баффало та всім делеґаткам і гостям за участь.

Ірина Руснак

МІНІСТЕРСТВО закордонних справ Чехо-Словаччини звернулося до амбасадора Юґославії у Празі Станіслава Стояновича з вимогою залишити межі Чехо-Словаччини до 20-го червня. Цю вимогу висунуто у зв'язку з санкціями Ради Безпеки ООН проти Сербії і Чорногорії.

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1992 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ 1992 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у березні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1992 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	1	3,000			2
	Округа БАЛТИМОР					
260	І. Даниляк	1	3,000			1
337	О. Садовий	1	3,000			1
		2	**6,000**			
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	1	2,000		1	6
307	Д. Ґалонжка	1	2,000		1	1
		2	**4,000**		**2**	
	Округа БАФФАЛО					
360	Й. Гаврилюк	2	8,000	1		10
	Округа ЧИКАҐО					
17	Я. Билень	4	12,000			17
22	Гелен Олек Скат	2	20,000		2	2
106	А. Іванюк	1	3,000			1
125	Ґльорія Пашен	3	44,000	1	2	4
379	С. Ґоляш	1	3,000			2
452	Наталія Шуя	1	5,000		1	2
		12	**87,000**	**1**	**5**	
	Округа ДІТРОЙТ					
94	Галина Татарська	1	3,000			2
174	А. Слюсарчук	2	15,000	1		10
175	Я. Базюк	1	10,000			1
235	І. Мельник	1	10,000			1
303	В. Лещук	2	8,000	1		2
		7	**46,000**	**2**		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
170	В. Білик	1	3,000			4
287	Данута Ясінська	2	10,000	1		3
		3	**13,000**	**1**		
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	7	27,000	3		12
	Округа НЮАРК					
172	Л. Старух	4	25,000	3		5
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
277	О. Гладун	1	3,000			1
	Округа НЮ ЙОРК					
86	І. Серант	1	3,000			3
184	Варка Бачинська	3	15,000			4
194	М. Юзенів	2	80,000			4
	С. Мойні	1	5,000	1		
293	Марія Душник	1	3,000		1	1
327	Ю. Дранс	1	5,000			1
450	Евстахія Мілянич	1	3,000			3
		10	**114,000**	**1**	**1**	
	Округа НІЯҐАРА					
416	Катерина Онуфрик	1	4,000			1
427	П. Дяків	3	13,000		2	3
		4	**17,000**		**2**	
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	1	3,000			1
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
155	Я. Завійський	1	5,000			2
209	Ірена Пендер	1	3,000			1
		2	**8,000**			
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
32	В. Яців	2	11,000			3
83	С. Гавриш	1	100,000			1
173	П. Щерба	2	6,000			4
216	Б. Одежинський	1	5,000		1	1
231	В. Пастушок	1	2,000		1	3
397	М. Нич	1	2,000		1	1
		8	**126,000**		**3**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
113	Ф. Коземчак	1	3,000			1
120	Е. Матіяш	2	8,000	1		5
161	В. Гладьо	1	5,000	1		5
		4	**16,000**	**2**		
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	4	20,000	1		4
	Округа ШАМОКІН					
242	Й. Чабан	2	10,000			4
429	Марія Врублівська	1	4,000		1	1
		3	**14,000**		**1**	
	Округа СКРЕНТОН					
123	Софія Голик	1	10,000			1
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
39	І. Пиндус	2	8,000			3
58	Марія Ковалевська	1	3,000			2
		3	**11,000**			
	Округа ТОРОНТО					
401	С. Чорній	3	16,000			3
441	Ліліяна Заневич	5	35,000	4		7
442	С. Левицький	1	3,000			1
466	Анна Крутиголова	1	5,000			2
	П. Крутиголова	1	3,000			2
		11	**62,000**	**4**		
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
164	Т. Бутрей	3	13,000	4		11
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабелла Боровицька	1	3,000			1
348	Марія Макар	1	10,000			2
		2	**13,000**			
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА					
323	М. Білик	1	3,000			1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
28	Ірена Поточняк	1	3,000			2
496	М. Пилип'як	13	57,000	4		13
777	А. Ледон	5	250,000			8
	С. Мойні	1	5,000			
		20	**315,000**	**4**		

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1992 РОКУ

П. ч. Округа/Осідок	Число Відділів	Придбано чл. у березні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у березні	Забезпечення на суму Разом у 1992 р.	АДД
Округи ПЕЛЬСИЛЬВЕНІЇ						
1. Філядельфія	40	8	27	126,000	205,000	2
2. Піттсбурґ	17	4	13	16,000	57,000	4
3. Шамокін	14	3	11	14,000	227,000	
4. Аллентавн	12	1	2	3,000	6,000	-
5. Скрентон	4	1	1	10,000	10,000	-
6. Білкс Бери	7	3	17	13,000	66,000	4
Разом	**94**	**20**	**71**	**182,000**	**571,000**	**10**
Округа МЕРИЛЕНДУ						
Балтимор	8	2	8	6,000	72,000	-
Округи НЮ ЙОРКУ						
1. Ню Йорк	29	10	37	114,000	265,000	3
2. Сиракюзи-Ютика	12	3	11	11,000	41,000	1
3. Рочестер	10	4	6	20,000	25,000	1
4. Трой/олбані	8	-	4	-	18,000	-
5. Баффало	6	2	10	8,000	57,000	3
Разом	**65**	**19**	**68**	**153,000**	**406,000**	**8**
Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1. Нюарк	16	4	8	25,000	148,000	3
2. Джерзі Сіті	9	3	7	13,000	41,000	2
3. Перт Амбой	12	2	6	8,000	25,000	2
4. Пассейк	4	1	2	3,000	8,000	—
Разом	**41**	**10**	**23**	**49,000**	**222,000**	**7**
Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1. Чикаґо, Ілл.	28	12	32	87,000	160,000	2
2. Дітройт, Миш.	18	7	19	46,000	128,000	5
3. Клівленд, Огайо	17	—	2	—	5,000	—
4. Янґставн, Огайо	5	21	3	13,000	23,000	—
Разом	**68**	**21**	**56**	**146,000**	**316,000**	**7**
Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1. Ню Гейвен, Конн.	14	1	9	3,000	36,000	—
2. Бостон, Масс.	5	2	7	4,000	15,000	—
3. Вунсакет, Р. Ай.	6	—	4	—	13,000	—
Разом	**25**	**3**	**20**	**7,000**	**64,000**	—
Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1. Центральна	6	1	1	3,000	3,000	—
2. Міннеаполіс, Мін.	6	—	—	—	—	—
3. Ст. Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
Разом	**15**	**1**	**1**	**3,000**	**3,000**	—
Необ'єднані Відділи в Америці	**19**	**20**	**27**	**315,000**	**358,500**	**4**
Округи КАНАДИ						
1. Торонто, Онт.	20	11	19	62,000	92,000	4
2. Монтреаль, Квеб.	6	7	19	27,000	133,000	6
3. Ніяґара, Онт.	10	4	4	17,000	17,000	—
4. Захід Канади	11	—	—	—	—	
Разом	**47**	**22**	**42**	**106,000**	**242,000**	**10**
Загальна сума	**382**	**118**	**316**	**967,000**	**2,254,500**	**46**

Громада в Ґлен Спей готується до відзначення річниці незалежности України

У вівторок, 21-го квітня, в Ґлен Спей, Н.Й. відбулися сходини Святочного комітету для відзначення першої річниці проголошення самостійности України, яке припадає на 24-го серпня. До цього часу наша громада відзначала спільно наші національні свята, а господарем була завжди інша організація. З огляду на події в Україні ця ротаційна система виявилася не надто практичною, а тому з ініціятиви кількох громадян вирішено скликати голів — представників усіх місцевих організацій для створення Святочного комітету.

Сходини відкрив Богдан Кандюк (Об'єднання Українців у Ґлен Спей) і підкреслив, що цей Святочний комітет повинен охопити найширше коло нашої громади, а тому запрошені всі голови місцевих організацій. Буде їх більше чи менше, будуть це католики чи православні, більш чи менш активні громадяни, а тому свято самостійности України — це свято нас усіх. Ми мусимо доказати громаді, що при добрій волі можна осягнути співпрацю і порозуміння.

Незвичайно приємно було нам вітати голову УБСоюзу Івана Олексина, який привітав наш почин і ствердив, що співпраця нашого села Ґлен Спей з УБСоюзом є зразковою, за що голова нам вдячний, бо наша громада зі зрозумінням щиро відгукнулася на заклик УБСоюзу допомогти втримати в Києві шпиталь для жертв Чорнобиля. Голова представив нам незвичайно симпатичного і цікавого кореспондента київського радіо Владислава Кіслого, людину молодого ще віку, який особисто пережив трагедію Чорнобиля. Він з признанням відзначив наш почин і подякував за теплоту сердець. Глибоко оцінює наші зусилля допомагати Україні, він щиро вітає нас, задоволений, що ми турбуємося долею України. Його серце радіє, коли бачить, що ми єднаємося з нашими братами і сестрами в Україні. З гордістю за нашу громаду і з признанням він звітуватиме про наш почин до київського радіо, щоб і там знали, як ми, українці на поселеннях, турбуємося долею України, як єднаємося з батьківщиною.

Ярослав Ґавур (ООЧСУ) схвалив думку створення Святочного комітету з представників усіх громадських місцевих організацій, бо це справа нашої цілої спільноти, а тому відзначення першої річниці самостійности України повинно відбутися соборно і урочисто. Його думку підтримали Осип Гапій (УАКРада) і Василь Пищимуха (Комітет УАПЦеркви). Головою цього Святочного комітету вибрано Ярослава Ґавура (ООЧСУ), секретарем Богдана Кандюка (Об'єднання Українців у Ґлен Спей), скарбником Петра Саляка (Відділ УБСоюзу — Ґлен Спей). Крім цього до комітету ввійшли всі голови місцевих організацій.

Голова Я. Ґавур подякував присутнім за довір'я і запевнив, що докладе усіх зусиль, щоб відзначення першої річниці самостійности України відбулося величаво. А щоб гідно вив'язатися з цього завдання, потрібна співпраця усіх членів комітету. Просить на наступне засідання прийти з обдуманими плянами, які можна буде детально обговорити і накреслити відповідну програму. Я. Ґавур привітав присутнього гостя з України, кореспондента київського радіо В. Кіслого. Він запевнив гостя, що хоч ми вже давно покинули Україну, все ж залишилися українцями, говоримо рідною мовою, працюємо для України і хочемо їй допомогти. Побажав гостеві багато успіхів, здійснення його задумів і милого перебування між нами.

Присутні ухвалили назву цього комітету: Громадський комітет урочистого святкування першої річниці самостійности України.

Хочеться вірити, що цей комітет у Ґлен Спей вповні вив'яжеться зі своїх завдань, на що вказує ентузіязм присутніх голів місцевих організацій на цих основуючих сходинах.

Після офіційної частини ще довго велися розмови про нашу громадську співпрацю, про можливості кращої координації допомоги Україні, а зокрема цікаво було послухати голову УБСоюзу Івана Олексина про працю, яку УБСоюз вкладає для допомоги Україні.

К. Б.

„І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь"

Місцева кореспондентка Джон Патон зі щоденника „Пост Стар", що виходить у Ґлен Фолсі, Н.Й., провела інтерв'ю зі студенткою Квінсбері гайкул Адріяною Бойчук. Газета помістила довгу статтю з її знімком.

Кореспондентка питала Адріяну про її діяльність в українській і американській громаді. 15-річна студентка сміло відповідала на всі питання. Знаючи зі стації WYNT - 13, що Адріяна виступала на телевізії як член танцювальної групи „Зорепад", кореспондентка хотіла знати ціль такої групи. „'Зорепад' старається познайомити публіку з українськими народними танцями і традиціями і зберегти цю любов і культуру серед молоді". Адріяна уже вчила студентів в своїй школі народних танків, а минулого року провела курс писанкарства!

Газета також писала, що впродовж восьми років родичі Адріяни, Орест і Марійка, возили її понад 50 миль кожної суботи до української школи у Вотервліті. Результат цієї посвяти був дуже позитивний. Адріяна уже здала іспит з української мови, яку зачислили її в гайскул як другу мову, а в червні цього року буде здавати іспит з третьої мови — еспанської. Хоч вона лише в 10-ій клясі, уже бере деякі предмети з вищих кляс.

Адріяна Бойчук

Адріяна належить до багатьох шкільних організацій, займається спортом — тенісом, відбиванкою і лещатами, любить малювати. Від молодих літ виступала на балетних і фортепіянових пописах у Ґлен Фолсі.

Змалку бере участь в українській громаді у Вотервліті. Часто деклямує на різних імпрезах. Вліті відбуває табори на оселях Союзівка і СУМ.

Батьки і їхні доні Лариса, Ліда і Адріяна є членами УНСоюзу.

П. Г.

Відійшов у вічність визначний педагог св. п. проф. А. Антонович

У понеділок, 27-го січня, помер на 83-му році життя св. п. професор Адам Антонович, заслужений педагог, директор школи українознавства Товариства „Українська Учительська Громада" в Чикаґо, Іл., пластун, редактор журналу „Екран", громадський діяч.

З належною пошаною прощали його під час Панахиди та тризни численні промовці, які у своїх жалібних словах ще раз поставили перед присутніми образ життя й діяльности цієї винятковоі людини.

Покійний народився 20-го вересня 1908 року в містечку Сколе на Бойківщині. Батько покійного Іван Антонович походив з міста Долини, де він працював судовим урядовцем, а мати Катерина, з дому Горбових, вчителювала в долинській гімназії.

В родині Антоновичів народилося п'ятеро синів: Мирослав, Богдан, Андрій, Адам і Євген. Всі вони одержали високу освіту, помимо величезних труднощів, які українська спільнота мусіла поборювати під польською займанщиною. Професор Адам Антонович закінчив приватну гімназію в Долині 1924 року, а університет ім. Яна Казимира у Львові 1932 року, з титулом маґістра філософії. Педагогічну працю розпочав у державній гімназії у Львові, опісля був настоятелем Малої Семінарії у Львові, впродовж десяти років. Тут він організує гурток для молоді під назвою „Відродженці", який виступав з виставами і концертами. Маючи непересічний організаторський талант, він стає одним із головних організаторів крайової маніфестації „Українська Молодь Христові" в 1933 році, яка відбулася на площі Сокола Батька у Львові.

Маючи закінчені курси фізичної культури та військовий вишкіл, професор Адам Антонович брав участь в організуванню різних спортових змагань, маніфестацій, а в часі вакацій підготовляв повітові сокільські імпрези в Долині. Також працював у Старшині Сокола Батька, що об'єднувала 98 сокільських гнізд. Працював в централі Товариства „Відродження", що поборювало вживання алькоголю й куріння серед молоді. Закладав по селах відродженецькі гуртки для бідної сільської молоді, а також в гімназіях, семінарах та різних фахових школах. Незабутній Покійний був головним опікуном над всіми гуртками. Перед війною гуртки об'єднували понад 1500 молодих людей.

У 1940 році Покійний працював у Холмі, де познайомився з учителькою Марією Охримович, з якою в короткому часі одружився. У 1943 році у Львові народився їхній син Борис, та щасливе родинне життя довго не тривало, бо вже 1944 року воєнні події змушують їх покинути рідні землі назавжди. Вони переходять чесько-словацьку границю й врешті опиняються в Мюнхені (Баварія) в таборі для переселенців. Скитальське життя на чужині було гірке, треба було дати забезпечення родині, проф. А. Антонович включається в працю в таборовій школі.

У 1950 році родина Кардашів з Чикаґо допомогла Антоновичам приїхати до З'єднаних Стейтів Америки. Вони поселились у Чикаґо, Іл. На новому місці поселення св. п. проф. Антонович поборював всякі труднощі, щоб утримати родину. Він відразу прилучився до гуртка українських педагогів, які вже тут перебували. Згодом цей гурток професійних педагогів заснував Товариство „Українська Учительська Громада", якої першим головою був св. п. проф. Павло Баб'як. Щоб зберегти українську молодь від денаціоналізації, спершу було створено клюб молоді, а опісля, за ініціятиви учительки Юлії Нзаревич, його перетворено на українознавчу школу при парафії св. о. Миколая. У 1960 році директором цієї школи став незабутній проф. Антонович. Цей великий ентузіяст праці, любитель молоді, неперевершений у всяких задумах, підніс цю школу на найвищий рівень навчання. Вона начисляла 790 учнів і стала найкращою в цілій діяспорі. Школа аж кипіла від імпрез — театральних, хорових виступів, деклямацій, спортових змагань, конкурсів.

Директорувати в такій школі впродовж десяти років не було легко. Тому не оминули його й гіркі моменти. Праця директора школи і вчителя не все була належно оцінена. На щастя Покійний був людиною сильного характеру і не звертав уваги на дрібні прикрощі.

Залишивши школу українознавства, проф. Антонович включається в працю на літературній ниві. Він стає, в одній особі, редактором і видавцем єдиного журналу у діяспорі „Екран" і головою літературного фонду ім. Івана Франка.

У 1976 році відійшла у вічність його улюблена дружина, активна вчителька і пластунка. Її смерть залишила глибоку рану в серці Покійного.

Він користувався великою пошаною в українській громаді. Для відзначення педагогічних заслуг професора А. Антоновича і вчительки Соломії Кавки Союз Українок Америки зорганізував бенкет, на якім були присутні 650 осіб — колишні учні, їхні батьки та вчителі.

У своїй педагогічній діяльности стремів до обраної мети: виховати високоосвічених українських громадян, відданих, повних посвяти своїй батьківщині Україні! Цю мету вповні осягнув. Сьогодні молоді високовишколені спеціялісти в різних ділянках перебирають від старших громадян установи, своїми талантами і здібностями помагають відродженій самостійній Україні.

Покійний залишив у глибокому смутку єдиного брата Мирослава в Голяндії, сина Бориса Антоновича, знаного правника в Українському Селі, в Чикаґо, синову Орисю та двоє внучат, Аню й Тому.

Пані Орися Антонович користується університетськими науковими титулами в ділянці мистецтва. Вона випродукувала вже двадцять наукових фільмів, в тому числі про українську писанку і бандуру.

Незабутній проф. Антонович був дуже гордий своїми дітьми і внуками. Пам'ять про покійного проф. Антоновича зберігатиметься довгі, довгі роки в серцях української спільноти.

Віра Зельвак

Українська книжка в Буенос Айресі.

Президент Аргентини Карлос С. Менем біля українського стенду на книжковій виставці в Буенос Айресі.

За традицією вже чотири роки підряд наша українська громада в Аргентині, через посередництво Товариства Аргентинсько-Українських Високошкільників, бере участь у виставці книжки зі своїм власним стендом. Цього року ми мали незабиякий ентузіязм у зв'язку з міжнародним визнанням незалежности України. Отже на виставці ми представляли українську науку офіційно, нарівні з іншими націями, що мали свої стенди. Це, що минулого року було тільки мрією, сьогодні вже реальність.

На офіційному відкритті виставки були присутні президент Аргентинської республіки Карлос Сауль Менем, керівники наших громадських організацій Просвіта і Відродження, а також представники духовенства.

Наш стенд оглянули представники дипломатичних корпусів Литви, Хорватії, Німеччини, Італії, а в кінці офіційного відкриття ми мали честь прийняти президента Аргентини Карлоса Менема, який підписався в книзі відгуків разом з міністром освіти проф. Антоніо Салонія і мером міста Буенос Айресу Карлосом Гроссо.

Стенд вміщав велику гаму українських книжок, привезених з рідної землі від Асоціяції експорту українських книжок, її директор Іван Усенко був також присутній на виставці. Тисячі відвідувачів мали змогу оглянути українські сувеніри: мистецькі вироби тутешніх митців і привезені безпосередньо з України. Цього року, як ніколи, гості виявляли зацікавлення нашим краєм, ми прийняли багато поздоровлень і побажань від публіки щодо нашої незалежної України. Цьогорічними спонсорами українського стенду були Українська Світова Кооперативна Рада і українські кредитівки „Самопоміч" у Чикаго і Ню Йорку.

Асоціяція високошкільників запросила на виставку державного представника України проф. Миколу Жулинського. Проф. М. Жулинський є радником президента Леонда Кравчука, а також членом Державної Думи України з питань гуманітарної політики. Через посередництво проф. М. Жулинського був переданий персональний лист від президента Леоніда Кравчука до аргентинського президента Карлоса Менема.

Супроводжений магістром Олегом Яхно, проф. М. Жулинський мав зустріч з міністром культури і освіти проф. Антоніо Салонія. Побував у міністерстві зовнішніх справ і мав розмову з відповідальною особою у справах Східної Европи.

Всі ці зустрічі зводилися до цього, щоб запровадити відповідні дипломатичні відносини між Україною і Аргентиною, остання в березні 1992 року визнала Україну як незалежну державу.

Інтерв'ю з проф. М. Жулинським вмістили великі газети, він мав також виступ на телевізії — це сталося завдяки Ф. Вітковському, котрий доклав старань, щоб перебування проф. М. Жулинського в Аргентині сприяло ширшому визнанню незалежности нашої нації.

В честь приїзду проф. Жулинського наша громада, зі свого боку, організувала декілька разів вечері й обіди, які відбулися в громадських установах „Просвіта" і „Відродження". Проф. Жулинський мав нагоду побувати в греко-католицькій катедрі і привітати єпископа Андрія Сапеляка.

Проф. Жулинський мав публічні виступи перед нашою громадою. Наприклад, в неділю, 26-го квітня. Це був День України на виставці книжки. В одному з залів відбувся святковий акт, в якому проф. М. Жулинський виступив з промовою про майбутнє України, про розвиток співробітництва між Україною і Аргентиною, і про актуальні проблеми нашого народу. Святковий акт на виставці книжки був доповнений артистичною програмою, в якій брали участь балет „Просвіта" під керівництвом д-ра Петра Лилика, ансамбль наших бандуристів, керований Рікардом Береговим. Приємним сюрпризом був виступ Чанга Спасюка. Святковий акт був завершений гимном України.

Після закінчення акту вся публіка зібралася біля Українського стенду, щоб завершити цей чудовий день.

На закінчення хочеться повторити слова нашого почесного гостя проф. М. Жулинського, котрий в кожному моменті підкреслював, що нам, українцям, треба триматися в єдності. В єдності — сила народу.

Д-р Ярема Тауридський

Річні загальні збори кредитівки в Нюарку

Чергові 33-ті Річні збори кредитівки в Нюарку, Н. Дж., відбулися в суботу, 28-го березня, в атмосфері великих змін в Україні. Ці зміни економічно-політичного характеру заторкнули не тільки діяспору, наш народ на рідних землях, але й західній світ, коли прийшов розпад совєтської імперії. Ці докорінні зміни змушують нас зробити переоцінку завдань супроти України. Такі кроки переоцінки завдань нашої кредитівки були провідними напрямними цих загальних зборів.

Збори відкрив і ними проводив уступаючий президент кредитівки Володимир Баранецький, який привітав присутніх і закликав одною хвилинною мовчанкою вшанувати тих членів кредитівки, які відійшли на вічний спочинок протягом цієї каденції. Відтак він попросив о. Михайла Вівчара, пароха української католицької церкви відмовити спільну молитву. Запропонований президником порядок нарад та відчитання протоколу з минулорічних зборів прийняті одноголосно.

В черговому порядку слідували звіти керівних органів кредитівки, які дали яскравий образ досягнень кредитівки під час цієї каденції. І тут уступаючий президент у своєму звіті заторкнув саме ці досягнення, до яких спонукували нас події на рідних землях. Він ствердив, що в аналах українського народу „рік 1991-ий записався золотими буквами". Очевидно, події на рідних землях мали позитивні впливи на нашу громаду в Америці та в цілій діяспорі, а разом з цим на оживлення діяльности нашої громади. Не стояла позаду і наша кредитівка. Незважаючи на кризову економічну ситуацію в Америці, вона трималася на рівні постійного росту, збільшуючи своє членство на 142 членів, і тепер кредитівка нараховує 3,100 членів. Не залишився позаду і ріст наших фінансів, доказом чого є те, що протягом його шестирічної каденції на посту президента кредитівки, майно її подвоїлося з 22.5 мільйона дол. до 45 мільйонів на кінець грудня 1991 року. А це, на його думку, заслуга всіх членів керівних органів, але особливу подяку треба висловити нашому екзекутивному директорові і скарбникові Ігореві Ляшкові і Орестові Цяпці, бож вони провадять всіми операціями кредитівки. Він підкреслив їх заслуги у проведенні відбудови кредитівки в 1990—1991 роках, а результатом їх відданої праці і вкладу багато енергії маємо репрезентативне приміщення, яким ми всі гордимося. Очевидно, помагали їм у цьому нелегкому завданні перебудови інші члени керівних органів, але таки найбільша відповідальність лежала на їх плечах і вони з цього завдання вив'язалися дуже успішно. Далі він ствердив позитивний вклад нашої кредитівки у фінансову підтримку, яку кредитівка дала у звітному періоді на громадські і виховні цілі, так що вони зросли на 18% до суми 46 тисяч дол.

Закінчуючи звіт, він згадав про ці шість років праці на посту президента кредитівки, які були найбільш продуктивними для нього, бо протягом цього часу ми росли під кожним оглядом, а найважливіше під оглядом фінансовим і поширенням обслуги членів. Це роки праці, які залишаться в його пам'яті роками незабутніх дій спільної і солідної діяльности керівних органів кредитівки, які будуть для нього джерелом дальшої наснаги і вказівкою до діяльности в інших організаціях нашої громади.

Наступним був звіт скарбника і екзекутивного директора Ігоря Ляшка. Його звіт дав обширну картину успішної діяльности під фінансовим оглядом. На 31-ше грудня 1991 року активи були 44,784,586 дол., збільшившись на 7,000.000 (18%) від попереднього року. Загальні прибутки за 1991 рік були 3,520,466 дол. і в порівнянні з 3,468,378 у 1990 році зросли на 52,088 дол. Беручи до уваги захитану економічну ситуацію в Америці, кредитівка таки вийшла гарно. Виплачені членам дивіденди виносили 2,423, 379 дол. і чистий прибуток після всіх витрат був 505,035 дол. Сума резервів була 4,005,288 дол., або 8.9% активів на 31-го грудня 1991 року. Для вигоди і кращої обслуги членів уряхомлено чекові конта для всіх членів. Ця картина фінансової бази кредитівки, а спеціяльно у періоді захитної економії, є переконуючим фактором, що вона — на солідній фінансовій базі і може продовжувати свій розвиток.

За кредитовий комітет звітував голова Орест Лисинецький. Протягом року кредитовий комітет апробував 156 позичок на суму 2,840,987 дол., з них 20 гіпотечних (морґеджових) на суму 2,082,600 дол. і 136 інших на суму 758,387 дол. Протягом року відбулося 91 засідання комітету.

Від контрольної комісії звіт склав Ігор Раковський. Він ствердив, що всі фінансові звіти, оперативна готівка, інвестиції капіталу, документація позичок і всі інші фінансові трансакції вірно представляють стан кредитівки і що в загальному її діловодство є на високому рівні.

Після звітів відбулися запити, на які давали вичерпні відповіді Б. Баранецький та Ігор Ляшок. Згідно із статутовою процедурою, цього року закінчувалася каденція одному членові дирекції і двом членам кредитового комітету.

Голова номінаційної комісії Володимир Ковблянський подав кандидатів до вибору. На місце уступаючого члена дирекції В. Баранецького запропоновано Аню Будну, а до кредитового комітету до перевибоду Антона Тимкевича і Осипа Труша. З огляду на те, що зі залі на члена дирекції було подано кандидатуру Євгена Змія, проведено тайне голосування бальотами. В результаті була вибрана Аня Будна, а до кредитового комітету перевибрано А. Тимкевича і О. Труша.

Зі словами привітів від ЦУКА виступив Богдан Ватраль, який крім свого привіту подав ширші інформації про пляни ЦУКА і Світової Ради Українських Кооператив відносно підтримки у відновленні кооперативного руху в Україні. Вони мають конкретні пляни — не тільки зі своєї сторони дати всебічну допомогу у формі підготови технічно-професійного персоналу, але запрягти до цієї ділянки Всесвітню Кооперативну Раду. Він склав сердечний привіт кредитівці, підкреслюючи її високий професійний стан серед інших українських кредитівок, а особливо її справну оперативність, яку ствердили федеральні чинники. І знову підкреслив і подякував Ігореві Ляшкові і Орестові Цяпці за їх професійне ведення кредитівки. Далі передали свої привіти представники сусідніх кредитівок. Від кредитівок Ню Йорку виступили д-р Богдан Кекіш і Ярослав Оберишин, Йонкерс, Н. Й. — Лев Футала й Ігор Макаренко, Джерзі Сити — Юрій Ференцевич і Дмитро Вох, Пассейку — Богдан Лесів і Василь Паниця. Надійшов письмовий привіт від Організації Оборони Лемківщини, від 5-го Відділу в Нюарку.

Голова загальних зборів на цьому закінчив програму зборів і попросив присутніх до смачно і гарно приготовленої перекуски.

Повертаючи до вищезгаданих заходів Президії Української Ради відбути ряд зустічей з Всесвітньою Кооперативною Радою, щоб оформити пляни проведення і дослідження можливостей розвитку кооперативного руху в Україні є дуже важливі для зміцнення економічного сектора України і її прискореного переходу на ринкову економіку. Такі заходи заслуговують на всю цілу підтримку від всіх нас, а особливо від українських кредитівок в діяспорі.

О. Труш

СУА — Округа Ню Джерзі

До Народного Дому в Ірвінґтоні, Н. Дж., в суботу, 14-го березня, з'їхалися делегатки з 13 відділів СУА Округи Ню Джерзі, щоб відбути Загальні збори. По молитві і відспіванні гимну Союзу Українок однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членок Округи. Голова Округи Тетяна Рішко привітала присутніх і прочитала порядок нарад, який було прийнято без змін. До ведення Окружного З'їзду вибрано Надію Бігун і Олену Мельничук, а секретарками Уляну Тимкевич і Олену Бобиляк. Після полагодження всіх формальностей звітували екзекутива і референтки Окружної Управи про свою працю, як також про працю Відділів.

Всіх членок в Окрузі є 266. Передплата журналу СУА „Наше Життя" є 100-відсоткова. Членки щиро відгукнулися на заклик Головної Управи взяти участь у медичній допомозі дітям-жертвам Чорнобиля, на яку зібрано 10,156 долярів. Також була переведена акція збирання сухих овочів і вітамінів та пересилання їх на руки „Мами -86". 18-го жовтня 1991 року відвезено 33 пачки суші і 5 пачок книжок до Сейбер-Світло у Бриджпорті, Кт. Американська газета „Star Ledger" з 29-го грудня 1991 року розповіла про працю у цій ділянці 4-го Відділу СУА і вмістила знимку. Ще раз щира подяка громадянству Ню Брансвіку, Нюарку і Пассейку та всім, хто причинився до успіху цих збірок. Весною 1991 року приїхала з Києва до ЗСА Лариса Боженко лікувати ревматоїдний артрит своєї п'ятилітньої донечки Оксани. Членка 70-го відділу Христина Блаженко прийняла їх безкоштовно на помешкання. Висловлено їй признання і подяку за її безкорисливу поміч цій родині. За ініціятивою членок 70-го Відділу 30-го червня був влаштований „Оксани День" у Клифтоні у православній церкві Св. Вознесіння.

Округа має дві світлички: у Випані і Картереті, а в Пассейку діє балетна школа під опікою 18-го Відділу. Із ділянки виховної і пресової була дуже успішною міжокружна конференція, яка відбулася 17-го листопада 199 року у Народному Домі в Ірвінґтоні, Н. Дж. Дуже цікавими і вміло опрацьованими були доповіді панелісток, що їх доповнювала виставка книжечок для дітей виданих в Україні і діяспорі. Докладний опис цієї конференції, пера Ольги Бутрик, є поміщений у лютневому числі „Нашого Життя" ц.р.

У 1991 році Стипендійна Акція СУА виплатила 768 стипендій на суму 174,057. 05 дол. В тих виплатах 66,213.80 дол. є з Округи Ню Джерзі за 207 учнів. Стипендійна акція продовжується. В найближчому році дістануть стипендії діти з України і Румунії.

Щороку традиційно влаштовуємо День Союзянки. Це нагода до товариської зустрічі для членок і їх гостей. Такий день відбувся 20-го жовтня 1991 року у Ню Брансвік, Н. Дж., господарем якого був 4-ий Відділ при співпраці 65-го і 92-го. Тема — 120-ті роковини із дня народження Лесі Українки. Відповідний реферат підготовила Іліяна Паславська — заступниця Голови Округи Ню Джерзі.

У травні, як кожного року, голова Округи Тетяна Рішко і її заступниця Іліяна Паславська взяли участь у конвенції Федерації Жінок Клюбів Ню Джерзі, яка мала місце у Моррістовні, Н. Дж., як представниці стейтової української організації.

Велику ролю у нашій праці відіграли зміни в Україні, що можна завважити у звітах відділів. Членки включалися у писання листів до сенаторів і конґресменів у справі підтримки поданих у сенаті резолюцій про політичне визнання американським урядом України. Також взяли масово участь у вересневій маніфестації у Вашінґтоні, що відбулася у цій же цілі.

Кілька літ заступниця голови Окружної Управи Ольга Тритяк очолювала комітет „Проєкту АМІ" (американський музей іміґрації). Тому що в засаді комітет осягнув мету, бо покращав українську репрезентацію — експонати в Амер. Музеї Іміґрації на Елліс Айленд, голова цього комітету подала пропозицію розв'язати його, а залишений невеликий фонд передати на інші потреби.

Численні дописи про працю у нашій Окрузі були подані до „Свободи" і журналу „Наше Життя". Це завдячуємо Ользі Бутрик, довголітній пресовій референтці Управи Округи. У 1992 році шість відділів мають свої ювілеї: 24-ий і 28-ий — 60-ліття, 70-ий — 35-ліття, 32-ий, 92-ий і 100-ий — 25-ліття.

Із становища голови Контрольної Комісії Ліда Гладка висловила признання уступаючій Управі за пророблену працю і за докладне звітування. Представниця Головної Управи СУА д-р Іванна Ратич вручила уступаючій голові Тетяні Рішко почесну грамоту від екзекутиви СУА за віддану і жертвенну працю для добра Союзу Укріанок на пості голови Окружної Управи в Ню Джерзі на протязі 5 років. Почесну грамоту підписали Марія Савчак — голова СУА і секретарка Марія Томоруг.

У дискусії над звітами Ліда Гладка звернула увагу, що найперше треба викінчити те, що вже розпочато, а саме — наш музей у Ню Йорку. Хай його існування і зміст говорить про нас наступним поколінням, як нас уже не буде. Пригадала також, що березень — це місяць СФУЖО і з тієї нагоди треба не тільки зложити грошеві датки на її працю, але і ознайомитися з побудовою і історією нашої жіночої надорганізації.

Ще у дискусії запропоновано розіслати ухвали Окружного З"їзду всім складовим відділам (Ліда Крамарчук), а хроніку відділів присилати ще до колишньої пресової референтки (Ольга Бутрик). На пропозицію Тетяни Рішко Загальні Збори рішили виділити із каси округи 1000 долярів на пресовий фонд „Нашого Життя".

Після обідньої перерви о. Іван Стухляк посвятив прапор Округи Ню Джерзі. Кумами були: від 24-го відділу Олена Мельничук, 28-го Надія Бігун; присутні від Головної Управи д-р Іванна Ратич, Ліда Гладка, Ольга Тритяк і почесні членки Округи: Софія Андрушків, Ірена Левицька, Ольга Гнатик.

Відтак голова номінаційної комісії Ліда Крамарчук прочитала склад пропонованої управи, яку прийнято одноголосно. Новообрана голова Марія Полянська подякувала за довір'я і вручила уступаючій голові Тетяні Рішко червоні рожі зі словами щирих побажань від себе і всіх присутніх. Молитвою закінчено з'їзд.

Олена Бобиляк

Святкове відзначення 100-річчя від дня народження Патріярха Йосифа в Римі

Минає століття від дня народження Патріярха Йосифа. Українці по цілому світі урочисто відзначають цей великий ювілей. 10-го травня відбулося святкове відзначення в Римі. На це святкування з України прибув хор професорів Львівського Державного Інституту Прикладного та Декоративного Мистецтва. На святкове відзначення було запрошено багато визначних осіб. Прем'єр Італії Джуліо Андреотті, близький приятель Покійного Патріярха, був запрошений, але з огляду на невідкладні обов'язки не міг прибути. 7-го травня італійський щоденник „Avvenire" широко описав про Кардинала Сліпого з нагоди святкування 100-річчя.

В неділю, 10-го травня, святочне відзначення почалося відправою Молебня до Матері Божої в Соборі Св. Софії. Церква була повна народу. Спереду стояв український амбасадор в Італії Анатолій Орел з дружиною та інші високі гості. Під час Молебня Архиєпископ М. Марусин виголосив гарну проповідь про мученицький шлях Кардинала Сліпого.

Після Молебня всі присутні зійшли до залі на концерт. Хор професорів Інституту Прикладного та Декоративного Мистецтва розпочав концерт відспіванням молитви „Отче Наш". Архимандрит Студитів о. Л. Гузар відкрив концерт коротким словом по-українському та по-італійському. Привітав він усіх гостей, оособливо професорів зі Львова, які прибули до Вічного Міста, щоб відзначити ювілей Великого Ісповідника. Дальше хор відспівав пісню „Почаївська Божа Мати". Святкове слово виголосив довголітній секретар Покійного Патріярха о. д-р І. Хома. Він глибоко і всебічно вияснив велич особи Патріярха як Ісповідника віри, науковця та великого патріота. Після святкового слова хор професорів відспівав пісню „Віє Вітер". Пісню „Царице Неба" та „Скільки дум тут переснилось" співала Тетяна Шуфлин милозвучним сопраном. З глибоким відчуттям скрипаль Тарас Гащук з Києва виконав „Канцонетту" Чайковського, у фортепіяновим супроводі семанариста Колегії Св. Софії О. Демцюха. При кінці концерту о. д-р І. Хома сердечно подякував шановному амбасадорові та всім гостям, які прибули віддати поклин Патріярхові. На кінець хор професорів відспівав пісню „Владико Неба й Землі" та молитву за Україну „Боже Великий Єдиний".

Після концерту всі присутні перейшли до будинку Українського Католицького Університету на відкриття виставки українського прикладного та декоративного мистецтва. Всі експонати на виставці — власні роботи Львівських професорів, які приїхали до Риму. Український амбасадор в Італії разом з ректором УКУ та з проректором Інституту зі Львова перетяли синьо-жовту стрічку та офіційно відкрили виставку. Всі присутні відспівали український національний гімн. Виставка була дуже професійно приготовлена і мистецькі твори були високої якости.

Після оглядин виставки український амбасадор Анатолій Орел виголосив глибоко патріотичне слово, під час якого звеличив особу Патріярха Йосифа, та закликав всіх до співпраці для кращого майбутнього України.

На святкову вечерю прибуло понад вісімдесять достойних гостей. Під час вечері проф. І. Самотос зі Львова виступив з дуже зворушливим словом. Розповів він, як багато здійснив Патріярх Йосиф для Українського Народу. Опісля хор відспівав „Могая літа" на честь о. д-ра І. Музички, який найбільше причинився, щоб зорганізувати це святкове відзначення.

В середу, 13-го травня, професори зі Львова були присутні на авдієнції у Святішого Папи Івана Павла II. Під час авдієнції Папа привітав їх українською мовою. Опісля професори мали нагоду особисто поговорити зі Святішим Отцем, і він подякував їм, що приїхали на відзначення століття Кардинала Сліпого. Хор заспівав Папі „Многая літа". На другий день Ватиканська газета „L'Osservatore Romano" писала про відзначення 100-річчя Кардинала Йосифа та помістила знимку хору професорів разом з Папою. Професори відїхали до Львова задоволені, що змогли бути присутні на такому великому святковому відзначенні.

Перед смертю Патріярх Йосиф у своїм Заповіті написав: „...Поховайте мене у нашому Патріяршому Соборі Св. Софії, а як воплотиться наше видіння і востане на волі наша Свята Церква і наш Український Нарід, занесіть мою домовину, в якій я спочину, на рідну Українську Землю і покладіть її біля гробниці Слуги Божого Андрея..." Якраз в 100-річчя Його дня народження воля Патріярха буде сповнена. 27-го серпня останки Великого Ісповідника будуть перевезені на незалежну Україну.

Андрій Гундер

Нагороджено А. Коломийця

Відомого українській громаді мистця Анатолія Коломийця відзначено грамотою губернатора стейту Ілліной Джеймса Едгара за його участь в Етнічній мистецькій виставці 1992 року. Виставку етнічного мистецтва спонсорувало губернаторське бюро для етнічних справ, а нагороду мистцеві вручила дружина губернатора Бренда Едгар (на фото, зліва). На виставці можна було оглянути праці 50 мистців з Ілліной з 28 етнічних громад. Одним з експонатів мистця А. Коломийця була картина „Трагедія Чорнобиля".

Сучасне духовне відродження України

Мабуть, не багатьом з нас було відомо, що в американських університетах навчають вже не тільки українські професори, які покінчали студії у вільному світі, але й випускники наукових закладів в Україні.

До таких носіїв знання про Україну та її культуру належить молода абсольвентка Київського університету, співробітник Інституту філософії Академії Наук в Києві д-р Оксана Забужко, яка протягом останнього академічного року викладає в Пенсильванійському університеті про українську культуру. Крім власне наукової праці, вона є автором численних статей та есеїв на тему української культури, як рівною однією з передових молодих поетес України.

Саме її запросила культосвітня референтка 66-го Відділу Союзу Українок в Ню Гейвені Ліда Фіцалович з доповіддю на тему: „Національно-культурне відродження України та участь жінки".

Ось основні думки виголошеної доповіді. Від відважного виступу та трагедії Івасюка, в наслідок жорстокого терору були придушені навіть найменші прояви окремішности української культури, аж до приходу до влади Горбачова, який змушений зовнішніми і внутрішніми обставинами, дозволив бодай деякі полегші. Ту нагоду використала 1987 року Спілка Письменників України і саме тим роком починається національне відродження культури України. Трагедія Чорнобиля 1986 року привела українську інтелігенцію до висновку, що „гірше вже не може бути", тож почався все активніший і все масовіший спротив. Взоруючися на Шевченкові, користуються ті жерці слова поезією, а далі прямо підносять голос в обороні національної культури, зокрема мови. Коли ж знайшлися способи переселки та перевидання їх творів у вільному світі, настала в Україні спрага пізнати заборонювану правду, а вслід за тим голод за книжкою — збірка поезій Стуса, видана тиражем у 20 тисяч примірників, розійшлося одного дня — зокрема за історичною літературою, а амбіцією широкого загалу стало придбати непофальшованого, непоскорочуваного „Кобзаря" та Історію України" Грушевського. І вже не могли стримати тієї спраги правди формальні заборони та перешкоди, бо контакти з вільним світом почали наладнуватися, народ почав відважніше висловлювати свої думки та почування. Почалися публічні маніфестації, під час яких учасники з національними прапорами та прапорцями в руках спонтанно співали патріотичних пісень, що їх розповсюджувала національно свідома молода інтелігенція.

В тому часі появляється маса мистецьких ансамблів, які в своїх програмах дають першість патріотичним пісням, а многолюдний фестиваль „Червона Рута" 1990 року зрушив лявину національних поривів, яка охопила навіть мало національно свідомі закутини українського народу.

Неабияке значення для дальшого національного усвідомлення мала голодівка українських студентів, які своєю жертвенною поставою домоглися схвалення важливих постанов Верховної Ради.

Коли ж 1990 року прийшла на чергу політична акція, то знов робітники пер чи радше духа, „занедбуючи" свої основні ділянки праці, кидаються у вир політичного життя.

Вслід за мистецькими одиницями постає цілий ряд культурно-освітних установ, видавництв, наукових установ і т. д. Сьогодні в Україні появляється цілий ряд часописів з всесторонньою тематикою, які без страху перед цензурою поширюють свої ідеї.

У своєму огляді сьогоднішнього стану культурного відродження України Оксана Забужко не обминула проблеми відносно низького відсотку жінок, які в провідних (інша справа, якщо йдеться про „непомітну" повсякденну працю) постах очолюють цей творчий період сучасної України.

Вдячні слухачі з увагою послухали глибоку змістом та в переконливій формі виголошену доповідь, а також доповнюючі відповіді на задавані питання та декілька прорецитованих віршів поетки.

Михайло Бойко

Світовий конгрес СУМ

Делегати XIV Світового конгресу СУМ. *Світлив Я. Кулинич*

Від 1-го до 3-го травня ц. р. на Оселі СУМ в Елленвілі, Н. Й., відбувся XIV Світовий конгрес СУМ. Конгрес проходив під гаслом „І знов лунає слава України". Участь у Конгресі взяли 46 умандатованих делегатів, заступаючи 6900 членів із наступних країн: ЗСА, Канади, Великобританії, Австралії, Бельгії, Німеччини та Франції. Не змогли прибути тільки делегати з Аргентини. Почесними гостями на Конгресі були Владика Василь Лостен — Єпископ Стемфордський УКЦ, Владика Всеволод — Єпископ УПЦ в ЗСА, Ігор Деркач — голова СУМ в Україні, голова Світової Конференції Українських Молодечих Організацій і народний депутат України, мгр Павлина Андрієнко-Данчук, редактор журналу „Крилаті", та Олекса Калинник — один із ініціяторів відновлення СУМ на чужині в 1946 році та голова СВУ.

Конгресом проводила Президія у складі: Степан Романів (Австралія) — голова, заступники голови — Роман Британ (Канада), Оля Король (ЗСА), Володимир Карпинець (Великобританія), секретарі — Корнель Василик і Стефа Грицьков'ян (ЗСА).

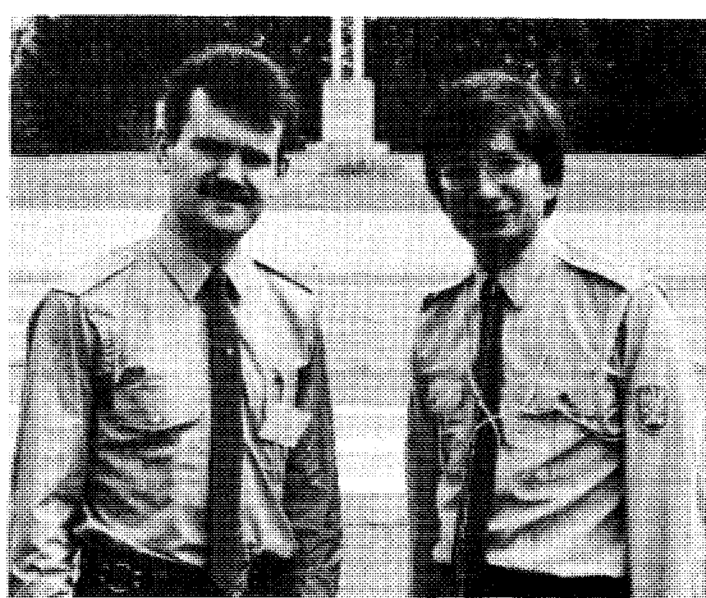
Під час конгресу працювали наступні комісії: Мандатно-верифікаційна — голова Марія П'ятка, Виховно-юнацька — голова О. Король, Організаційно-статутова — голова Є. Чолій, Допомоги Україні — голова В. Гайдамаха, Програмово-резолюційна — О. Рожка, Фінансово-бюджетова — голова Геня Кузьмович-Блага, Внутрішньої діяльности — голова Ірина Мицак, Видавничо-інформаційна — голова П. Андрієнко-Данчук, Номінаційна — голова С. Романів.

Конгрес заслухав звіти з діяльности центральних органів СУМ (Центральної Управи, Центральної Виховної Ради, Контрольної комісії і Товариського суду), схвалив їхню діяльність та ряд резолюцій, постанов і напрямних праці на майбутнє. Конгрес рішив також перенести осідок Центральної Управи СУМ з Ню Йорку до Торонто, Канада, та обрав центральні органи СУМ на 1992—1997 роки в наступному складі:

Центральна Управа: Євген Чолій (Канада) — голова, Богдан Гаргай (ЗСА) — 1-ий заступник голови, Леся Швалюк (Канада) — 2-ий заступник голови, Володимир Шляхетко (Великобританія) — 3-ій заступник голови, Степан Романів (Австралія) — 4-ий заступник голови, Степан Бандера (Канада) — генеральний секретар, Микола Заверуха (Канада) — фінансовий референт, Віра Гайдамаха (Німеччина) — референт допомоги Україні, Маркіян Швець (Канада) — референт дружинників, Осип Рожка (ЗСА) — член. До складу Центральної Управи входять також як члени: кожночасний голова КУ СУМ в Аргентині та кожночасний голова Європейської Конференції СУМ. Центральну Виховну Раду СУМ очолила Оля Король (ЗСА).

Центральна контрольна комісія: Євген Гановський (ЗСА) — голова, Галя Головка (Канада), Володимир Карпинець (Великобританія) — члени, Юрій Наконечний (ЗСА) і Петро Лапчак (Великобританія) — заступники.

Центральний Товариський суд: Зенон Коваль (Бельгія) — голова Орест Філь (Німеччина), Зенон Галькович (ЗСА) — члени, Роман Панас (Великобританія) і Степан Лейбюк (Канада) — заступники.

Ігор Деркач (зліва), голова СУМ в Україні, голова Світової Конференції Українських Молодечих Організацій і народний депутат України, та новобраний голова Центральної Управи СУМ Євген Чолій.

На пропозицію уступаючої Центральної Управи СУМ Конгрес надав за довголітню працю в різних ділянках звання IV ступеня наступним особам:

IV ступінь виховника: О. Король (ЗСА), Наталка Кормелюк (ЗСА) Роман Глушко (ЗСА), Павло Ткач (ЗСА), Юрій Наконечний (ЗСА), Віра Гайдамаха (Німеччина), Леся Швалюк (Канада), Ірина Євдієвська (Канада), Надя Татарин (Канада), Василь Бень (Канада);

IV ступінь культурника: проф. Зоя Маркович (ЗСА), Мирослав Солтис (ЗСА).

З нагоди XIV Конгресу СУМ відбувся святковий бенкет, в якому взяли участь представники церковного, політичного та громадсько-суспільного життя. Особисто учасників Конгресу вітали: Владики Василь і Всеволод, Ігор Деркач від СУМ в Україні, Іванна Ганкевич та Володимир Гнатківський від Головної Пластової Булави та від Крайової Пластової Старшини, Лев Футала від Світового Братства УПА і Олекса Калинник від СВУ. На Конгрес наспіло також багато письмових привітів від церковних і світських організацій з різних країн діяльности СУМ, як також від Проводу ОУН і Президії Світового Українського Визвольного Фронту. Програмову доповідь виголосив провідний сумівський та громадсько-політичний діяч д-р Аскольд Лозинський.

Конгрес проходив у діловій і дружній атмосфері, в духовому єднанні з Україною і з настановою потреби дальшої посиленої праці як в діяспорі, так і в Україні з українською молоддю для остаточного закріплення самостійної соборної української держави. Конгрес ствердив, що майже 50-літня праця СУМ в діяспорі вповні себе виправдала і ідеали СУМ є далі актуальними як для відновленого СУМ в Україні, так і в країнах поселення.

Президія конгресу

Адвокат із Закарпаття Т. Логойда у Пармі

Заходами 12 Відділу СУА у Пармі і під патронатом УЗО відбулася 14-го березня 1992 року в домівці СУА, астродім катедри св. Йосафата, зустріч громади з адвокатом Логойдою. Цей успішний вечір відкрила Дора Сторожинська, голова 12 Відділу СУА, привітавши прелегентку і чисельно зібраних гостей, передала слово мгрові Лідії Базарко. Вона подала слухачам короткий життєпис адвокатки. Тетяна Логойда закінчила Львівський Університет ім. Івана Франка і 20 літ працює адвокатом, останньо в місті Береговому на Закарпатті. Вчиться в аспірантурі у Київському Університеті ім. Тараса Шевченка, на катедрі проф. Михеєнка, визначного юриста України та дорадника Верховної Ради. Працює над дисертацією на тему: „Адвокатура на Закарпатті". Перша зустріч Логойди з американськими адвокатами мала місце у вересні 1990 року на установчому З'їзді Незалежної Спілки Адвокатів України. Логойда дуже тепло висловлюється про працю і поміч в Україні адвоката з Парми д-р Володимира Базарка, який був іменований почесним і визначним членом Правління Правничої Палестри в Україні.

Адвокат Логойда під цю пору є членом Правління Спілки Адвокатів в Україні, а також членом двох комісій цієї Спілки, а саме комісії міжнародних зв'язків та комісії історії адвокатури України. Також вона є активним членом Закарпатської обласної колегії адвокатів. До ЗСА адвокат Логойда прибула з професійною метою і заодно запізнатися ближче з українською діяспорою. Її доня Вікторія студіює медицину на Державному Університеті в Ужгороді. Батько Логойди є також юристом. Адвокат Логойда у своїй доповіді докладно ознайомила юридичним станом України, зокрема Закарпаття. На початку зілюструвала історичний і географічний аспекти Закарпаття. Предками Закарпаття були південнослов'янські племена ще в-9 столітті, а в 12 ст. ці землі були окупованій угорськими февдалями. В 1939 році Закарпаття проголосило сецесію від Чехословаччини і свою державну незалежність, на чолі з президентом Августином Волошином, але вкоротці мадяри за згодою Гітлера загарбали Срібну Землю, аж до приходу совєтських військ. Закарпатська область начислює 1,200.000 населення, а центром є давнє місто Ужгород зі 107,000 населення. Ужгород є положений над рікою Ужом, пишається чудовими краєвидами з безліччю гір та лісів. Це колишня твердиня. Населення краю складається з українців, угорців, румунів, німців. Закарпатська область має 13 адміністративних округів і 100 адвокатів, з того числа 40 відсотків жінок. Адвокати працюють в професійних колегіях і мало хто має приватні канцелярії, як наприклад, в ЗСА. Пересічно припадає понад 500 справ на одного адвоката. Опрацьовується кодекси українського цивільного і кримінального права в Україні. Закарпаття видимо усвідомлюється, а доказом цього може бути факт, що в місті Берегово, де є багато мадярів, майже 92 відсотків голосувало за незалежну Україну. Також відзначається великий поступ у вживанні української мови в урядах і школах. В Берегово довго панувала мадярська мова. Закарпатці кажуть, що вони не тільки хочуть бути визволеним народом, але головне вільним і українським. В економічному аспекті в Закарпатті просперують різні індустрії, а також виріб дерева, винярство і туризм. Є навіть деякі намагання створити автономну економічну зону Закарпаття. В релігійному аспекті є двоподіл на греко-католиків і православних, але в загальному проблеми полагоджуються полюбовно. Треба згадати, що із Закарпаття вийшли Ісповідники Віри, які замордовані комуністами Єпископи Ромжа і Гойдич. Треба згадати, що адвокат Логойда донедавна мусила послуговуватися тільки російською або мадярською мовами, але її українська мова є бездоганною. Логойда працює в Берегово, де виходить популярний український часопис „Вісник Берегівщини". В Ужгороді теж процвітає українське культурне і мистецьке життя. Логойда з прикрістю ствердила, що на жаль стара партійна номенклатура продовжує займати високі становища. Тетяна Логойда вірить, що згодом вони стратять грунт під ногами.

При кінці доповіді вив'язалася цікава дискусія. В конклюзії мгр Ліда Базарко закрила цей гарний вечір зустрічі з адвокатом Логойдою, мешканкою української Срібної Землі.

Д-р Володимир Боднар

ВСЕСВІТНІЙ КОНГРЕС татарів звернувся до народів і держав світу із закликом визнати Республіку Татарстан незалежною країною, грунтуючись на вислідах референдуму від 21-го березня ц.р. „Закликаємо всіх синів і дочок татарського народу, — підкреслюється в документі, — де б вони не проживали, об'єднати зусилля навколо гуманних ідей культурно-національного відродження, демократичного становлення і розвитку державности Республіки Татарстан".

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ
бл. п.
РОМАНА КОРОЛЯ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю, 12-го липня 1992 р. о год. 10-ій рано в церкві св. Михаїла у Йонкерсі, Н. Й.
Про молитви за душу покійного просять:
дружина — АННА
дочки — МАРІЯ І ГАЛЯ
внучки — ХРИСТЯ І ТАНЯ

У ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
бл. п.
ДАНИЛА ЧАЙКОВСЬКОГО
журналіста, письменника, провідника, члена ОУН
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 4-го липня 1992 р. в церкві св. Юра, в Ню Йорку, о год. 8:30 ранку.
Просимо приятелів і знайомих помолитися за спокій душі покійного.
Родина

Українське Академічне Козацтво „Чорноморе"
ділиться сумною вісткою зі своїм членством та членством Українського Академічного Козацтва „Запороже" та українським громадянством, що у п'ятницю 26-го червня 1992 р. у Відні — Австрія відійшов у вічність гімназійний професор та активний діяч на еміґрації
бл. п.
ВАСИЛЬ КОЛОТИЛО
народжений в серпні 1908 р. у селі Велавці — Буковина
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ
Дружині Ксені, синові Тарасові та ближчій і дальшій родині в ЗСА, Канаді, Україні та Румунії висловлюємо щирі співчуття.

З глибоким болем ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями, що в неділю, 28-го червня 1992 р. на 87-му році життя, несподівано відійшов у вічність
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ
св. п. д-р мед.
КОНСТАНТИН КЕБАЛО
нар. 6-го вересня 1904 р. в Нових Стріличах.
ПАНАХИДА — вівторок, 30-го червня 1992 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.
ПОХОРОН — середа, 1-го липня о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
У глибокому смутку:
дружина — МИРОСЛАВА
донька — УЛЯНА
сини — ЮРІЙ і
ОРЕСТ з дружиною МАРТОЮ
внучки — АНДРЕЯ і ОЛЕНКА
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні
Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на Український Музей в Ню Йорку.

У глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що дня 27-го червня 1992 р., ненадійно упокоївся в Бозі
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І БРАТ
бл. п.
ВІКТОР ПОЛЕГЕНЬКИЙ
проживши 68 років
ПАНАХИДА відбудеться в середу, 1-го липня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Richard Burnadz Kornij, 371 Lakeview Avenue, Clinton, N.J.
ПОХОРОН відбудеться у четвер, 2-го липня 1992 р. в українській церкві в Кліфтон, Н. Дж., 635 Broad Street, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Горем прибиті:
дружина — АНГЕЛИНА
син — ВОЛОДИМИР з дружиною
донька — ГАЛЯ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ ЗЕМЛЯЧЕНКОМ і дітьми ХРИСТЕЮ і МИКОЛОЮ
брат — ВАСИЛЬ з дружиною СТЕФАНІЄЮ, дітьми НАДІЄЮ РАЙШ з чоловіком і дітьми і сином ТАРАСОМ ПОЛЕГЕНЬКИМ і дружиною
брат в Україні — ІВАН ПОЛЕГЕНЬКИЙ з родиною
та ближча і дальша родина в ЗСА й Україні
Замість квітів на свіжу могилу родина просить складати пожертви на Фонд Чорнобиля.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ УРЯД президента Джорджа Буша видав нове правило, яке в наступних роках дозволить виробництвам значно збільшити виділювання занечищувальних і шкідливих елементів в атмосфері. Агентство збереження довкілля з неохотою схвалило це нове правило стосовно такого спірного питання, як занечищення довкілля, але справою займалася Рада у справах конкуренції, яку очолює віцепрезидент Ден Квейл. Згадане правило буде головним у системі видання дозволів на занечищення, впродовж наступних 10 років у рамках закону очищування повітря з 1990 року. За впровадженням цього правила дуже турбувалися виробництва хемікалій та ліків, заявляючи, що не є спроможні відразу пристосуватися до вимог закону з 1990 року з уваги на великі кошти.

Ювілейний...

(Закінчення зі стор. 1)

змоги ми не мали, то тепер можемо сміло виходити, як кажуть, між люди: у нас виросли професійні виконавці, якими можемо гордитися. І був би гріх, якби ми не використали можливостей ознайомити з українською клясичною музикою американських слухачів. Тому нашою головною ціллю є промощувати шлях українській музиці, зокрема клясичній, в американський світ силами українських професіоналістів, виконуючи твори таких популярних композиторів, як Борис Лятошинський, Левко Ревуцький, Віктор Косенко, Василь Барвінський, Станіслав Людкевич, про яких американці майже не чули. Про це вони говорять відкрито, побувавши на наших концертах".

З перспективи років можна сміло сказати, що ЦУК своє завдання виконав зразково й саме тому він такий унікальний, бо він справжній бастіон української культури. ЦУК — це єдиний Літній Музичний Фестиваль у діяспорі, який влаштував понад 60 концертів клясичної музики з участю найвизначніших українських виконавців, здійснив прем'єри творів українських композиторів, замовив твори в сучасних українських композиторів, удилив грошеві субвенції найбільш праґнувитим студентам спеціяльних музичних шкіл в Україні, здобув репутацію одного з найповажніших музичних центрів у стейті Ню Йорк, а для України став найважливішим музичним осередком в Америці.

Цьогорічний ювілейний сезон в ЦУК заповідається дуже цікавим і розпочнеться в суботу, 11-го липня виставкою обрядового печива і мистецькою програмою. У дальшій програмі сезону заплянувано виступи Юрія і Дани Мазуркевичів (скрипка), В. Винницького (фортепіяно), субота, 18-го липня, Романа Цимбала (тенор), Марії Цимбала (фортепіяно) у суботу, 25-го липня, Лисенківський концерт — Юліяни Осінчук (фортепіяно), Оксани Кровицької (сопрано), на суботу, 1-го серпня, а на неділю по полудні, 9-го серпня, — ярмарок народнього мистецтва. Наталка Хома (віольончеля) та Юліяна Осінчук (фортепіяно) виступлять в суботу, 15-го серпня. Доброчинний концерт, на якому виступить камерний ансамбль під керівництвом Томи Гринькова з прем'єрою фортепіянного тріо Є. Станковича „Музика рудого лісу" відбудеться в суботу, 22-го серпня, а Ételля Чуприк-Котюк (фортеіяно) радуватиме слухачів у суботу, 29-го серпня. Ціни квитків на ці музичні імпрези всього по 10 дол., для сеньйорів по 8 дол., а для членів по 6 дол. На Доброчинний концерт квитки по 15 дол., і 10 дол. для членів.

Крім цього, відбудеться ряд курсів народного мистецтва, від 27 до 31-го липня — писанкарство та кераміка (оплата по 30 дол.), від 3 до 7-го серпня — роблення гердані і вишивання (оплата по 30 дол.), від 27-го липня до 7-го серпня — курс співання (оплата 25 дол. за один тиждень), а від 10 до 14-го серпня — курс традиційних страв (оплата 30 дол.). Отже, як бачите, ЦУК в Гантері розплянував свої зайняття з думкою про приємність для багатьох, а все це вимагає не тільки організаційного хисту, часу, але і фондів. З огляду на зменшення дотацій від Стейтової агенції для справ культури, багатогранна діяльність ЦУК в Гантері та його існування залежить від жертвенности нашої громади, тому ЦУК звертається з проханням про вирівнення вкладок за минулі роки, придбати нових членів і закупити льоси на виграшу картин мистців Галини Мазепи, Я. Вижницького, Я. Козака, А. Павленка та інших. Для тих, що хотіли б допомогти ЦУК в Гантері продовжувати інформувати американський світ про високі якості української культури, подаємо адресу та число конта у нюйоркській Самопомочі: Self Reliance (NY) FCU, Acct. 10951-00, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Тож приїжджайте на відпочинок до Гантеру. Послухайте цікавих концертів з участю першорядних українських виконавців із діяспори і України. Скористайте з доброї нагоди і запишіться на курси українського народного мистецтва. Насолоджуйтеся розкішшю природи, Богослужбами в церкві св. Івана Хрестителя, мистецтвом і музикою.

Свято героїв у Ґлен Спей

Організація Оборони Чотирьох Свобід, 54-ий Відділ, влаштувала свято під гаслом „У пошані героям".

Свято відкрив голова Відділу ООЧСУ Ярослав Ґавур, який привітав отців і громаду. Доповідь виголосив Корнель Василик, член головної Управи СУМА.

В художній частині Володимир Мазяр проспівав пісні „Брідська Елегія" і „Ми не заснем", слова О. Лисяка, музика В. Мазяра при власному супроводі на бандурі; Стефанія Наум продеклямувала вірш Алли Косовської „Пісня про героїв"; місцевий ансамбль дав монтаж „У поклоні безсмертним героям", який склав і підготував Я. Гавур. Всіх виконавців присутні нагородили рясними оплесками.

Людмила Гайдар

В НЕДІЛЮ, 28-ГО ЧЕРВНЯ, лідер руху муджагединів Джаміят-і-ісламі, вчений теолог Бурганіддін Раббані став другим президентом Афганістану. 53-річний Раббані викладав теологію в Кабульському університеті, а в 1973 році еміґрував до Пакистану. Керівник другого за значенням угрупування муджагединів Гульбеддін Гекматіяр заявив, що його представник прибуде до Кабулю, щоб зайняти пост прем'єр-міністра.

В СУБОТУ, 27-ГО ЧЕРВНЯ, зрезиґнував міністер оборони Ізраїля Моше Аренс. Його відхід ще більшою мірою загострить питання про майбутнє керівництво Лікудом, оскільки й прем'єр-міністер Шамір, програвши недавні вибори, заявив, що має намір зійти з політичної арени. В Лікуді, отже, залишається тільки чотири кандидати на пост голови партії і прем'єра, у випадку перемоги на наступних виборах. Це син колишнього прем'єр-міністра Беньямін Беґін, заступник прем'єра Беньямін Натаніягу, міністер закордонних справ Дейвид Леві і міністер житлового будівництва генерал Аріель Шарон.

БРАЗИЛІЙСЬКІ КОМЕНТАТОРИ і політичні діячі відзначають, що оприлюднені подробиці фінансових скандалів помітно похитнули авторитет президента республіки Фернандо Коллора, однак ніхто не може передбачити, до якого способу він вдасться, щоб вийти з критичного становища — негайно зрезиґнує чи, зігнорувавши всі звинувачення, перебуде на своєму посту ще три роки до нових президентських виборів.

Думки...

(Закінчення зі стор. 2)

мився в Ню Йорку з молодим бізнесменом Алексом Шлоссером, що представляє у ЗСА інтереси однієї з фінансових груп Німеччини. Ця група нещодавно почала тісне співробітництво з Урядом України, зокрема у сфері будівництва нафто- та газопроводу з Ірану в Україну, реконструкції морського порту в Одесі та аеропорту в Борисполі під Києвом. І він мені розповідав дуже цікаву історію про те як це співробітництво почалося. Коли в липні минулого року представники компанії вперше приїхали в Україну, вони не дуже вірили у можливість якоїсь серйозної діяльности там. Та після численних зустрічей та всього того, що вони побачили, їхня думка кардинально змінилась. Вони були вражені не стільки величезними потенційними можливостями України, скільки тим, що про них ще й досі малощо відомо на Заході.

Мені запам'яталися слова Алекса про те, що Німеччина і Україна показали всьому світові, що сьогодні країни утверджуються в світовій спільноті не брязканням зброї, чи погрožуванням військовими мускулами, але миролюбною єдністю нації в досягненні поставленої мети, доказом чого є об'єднання Німеччини та референдум в Україні. І дуже добре, що і там і тут виразниками цих ідей були і є саме молоді — яким власне і жити чи то в об'єднаній Німеччині, чи то в незалежній Україні.

В. ПАСТУШОК — ГОЛОВА КК УНСОЮЗУ

В інформації „УНС підтримує УАПЦерку", поміщеній у „Свободі" з 30-го червня, трапилася прикра помилка при коректі. Інформацію треба читати: „Голова Контрольної Комісії Українського Народного Союзу Василь Пастушок..." а далі, як в тексті. Головний контролер В. Пастушок — один з активних членів Головного Уряду і непересічний організатор в системі УНС. — Ред.

Відбулося...

(Закінчення зі стор. 1)

слава. Враховуючи перебування Патріярха Мстислава за межами України, а також його вік, Всеукраїнський Собор постановив ввести посаду заступника Патріярха київського Патріяршого Престолу. На посаду заступника Патріярха обрано митрополита Філарета, що й затверджено на Всеукраїнському Соборі. Обрано і затверджено Синод УПЦ КП і Вищу церковну Раду, до якої увійшли члени Синоду, священики УПЦ та УАПЦ і народні депутати України Василь Червоній, Олесь Шевченко і Микола Поровський.

Делегати Собору надіслали вітальну телеграму Патріярхові УАПЦ Мстиславові і також послання Всеукраїнського православного Собору до православного народу України, звернення до Верховної Ради та Президента України. Собор одноголосно визнав неканонічність приєднання у 1686 році Київської Митрополії до Московського Патріярхату, ухвалив рішення про незаконність усіх заходів, які ухвалив проти митрополита Філарета Патріярхат РПЦ у Москві. Відтепер усі церковні заходи будуть закінчуватися співом „Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни".

У своєму виступі перед делегатами Всеукраїнського Собору митрополит Філарет заявив, що служив Церкві протягом 40 років і на цьому шляху були помилки і гріхи, за які він просив простити його і не тримати в душі недоброго почуття.

Президент України Леонід Кравчук, на запитання, що він думає про це, відповів: „Можу лише привітати об'єднання Церков, які об'єдналися для злагоди, для добра, миру, для того, щоб Україна мала свою Православну Церкву. Хотів би, щоб православ'я служило інтересам народу України, щоб не було тут політичних проблем".

Наступного дня, тобто 26-го червня у Києво-Печерській Лаврі відбувся Земський Собор УПЦ, очолюваної митрополитом Володимиром (Сабоданом). Собор проходив за зачиненими дверима, а після його закінчення відбулася пресова конференція, на якій повідомлено, що ухвали будуть оприлюднені пізніше. Як стало відомо з кіл УПЦ, Собор ухвалив звернення до Президента України Л. Кравчука з закликом не втручатися до справ УПЦ, також звернення до Генерального прокурора з приводу діяльности митрополита Філарета. Затверджено поправки до статуту УПЦ, якими скасовано пожиттєвість обрання Предстоятеля. Собор підтвердив позицію митрополита Володимира про проведення всецерковного референдуму щодо автокефалії УПЦ. У Соборі участь взяли єпископи, священики і вірні від 22 епархій. Виступаючи перед учасниками Собору, митрополит Володимир заявив, що об'єднання УПЦ, яка підтримує митрополита Філарета, з УАПЦ „відштовхнуло нас від діялогу та взаємозрозуміння з УАПЦ. Після цього об'єднання ми втрачаємо надію на те, що зможемо шукати єднання людського та християнського".

Патріярх УАПЦ Київський і Всієї України Мстислав 30-го червня виїздить до Києва, щоб 5-го липня скликати там Всеукраїнський Собор, очолюваної ним Церкви.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ОРЕСТ ІВАСЕЧКО член УНС Відд. 399-го Т-ва „Леви" в Чикаго, Ілл. помер 5-го листопада 1991 року на 81-му році життя. Нар. 20-го листопада 1910 року в Монастириськах, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Ольгу і родину в Польщі і на Уралю. Похорон відбувся 9-го листопада 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!

Роман Б. Припхан, секр.

ЛОРЕТТА КОМІНИЦЬКА член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р. Ай. померла 14-го квітня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 21-го вересня 1912 року у Фол Рівер, Ма. Членом УНС стала 31-го жовтня 1967 року. Залишила у смутку мужа Волтера, дочку Елизабет Трелор, сестру Аліс Форд, внука і внучку. Похорон відбувся 18-го квітня 1992 року на укр. православному цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, МА.
Вічна Її Пам'ять!

Леон Гардінк, секр.